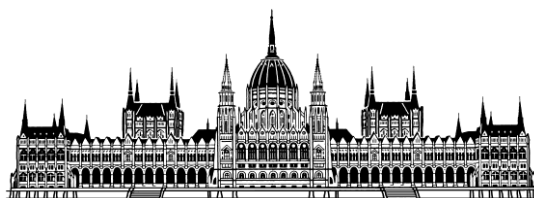

Országgyűlési Napló

Kövér László, dr. Hiller István és dr. Latorcai János,
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor,*
Hegedűs Lorántné, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22999
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	22999
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	23001
Tóbiás József (MSZP).....	23002
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	23003
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	23006
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23007
Harrach Péter (KDNP)	23009
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	23011
Kósa Lajos (Fidesz).....	23012
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	23014
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Gúr Nándor jegyző.....	23015
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	23017
Döntés napirend módosításáról	23017
Az ülés napirendjének elfogadása	23017
Bizottság felkérése beszámoló határozathozatalára	23017

Interpellációk

Bejelentés kérdés visszautasításáról	23017
Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Elbukhatjuk a teljes adósságcsök-	
kentést?” címmel.....	23017
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23018
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	23020
Határozathozatal	23020
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „338 millió forint közpénzt kapott	
ajándékba a Háda?” címmel	23020
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23022
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	23023
Határozathozatal	23023
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tragikus állapotok a szociális	
területen - Az ígéreteiket most sem fogják érdemi lépések követni?” címmel.....	23023
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23024
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik)	23026
Határozathozatal	23026
Font Sándor (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Tegyük világossá, milyen csúszta-	
tásokkal él az ellenzék a földprogram kritikája során!” címmel	23026
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	23028
Viszonzválasz:	
Font Sándor (Fidesz)	23029

Teleki László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Milyen átalakításokat tervez a Kormányzat a szakképzés területén a 2016-os esztendőben?” címmel.....	23029
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23031
Viszonzválasz:	
Teleki László (MSZP)	23032
Határozathozatal	23032
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tragikus állapotok a szociális területen - Minden harmadik férfit megfoszt a Kormány a nyugdíjas éveitől?” címmel.....	23032
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	23034
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	23035
Határozathozatal	23035
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen programok várhatóak a tehetség gondozás területén?” címmel.....	23036
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	23036
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	23038
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A magyar adófizetők pénze nem drága?” címmel.....	23038
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	23040
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	23041
Határozathozatal	23042
Manninger Jenő (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig hergeli még a balliberális ellenzék a budapesti lakosságot a Városliget megújítása ellen?” címmel.....	23042
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23043
Viszonzválasz:	
Manninger Jenő (Fidesz).....	23045
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Egyre erősebb agyelszívás sújtja Magyarországot!” címmel	23046
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23047
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	23048
Határozathozatal	23049
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Tragikus állapotok a szociális területen - katasztrófa helyzet előtt.” címmel	23049
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23050
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	23051
Határozathozatal	23052
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért segíti a kormány természeti értékeink elherdálását?” címmel	23052
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	23053
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	23055
Határozathozatal	23055
Heringes Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Tudják-e támogatni?” címmel	23055
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	23056
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	23058

Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Tragikus állapotok a szociális területen - Miután ünnepélyesen aláírták, hogy 'támogatjuk a népesség növelését célzó javaslatokat', miért szavazták le a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájának csökkentését célzó javaslatunkat?” címmel	23059
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23060
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik)	23061
Határozathozatal	23062

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	23062
--	-------

Bárándy Gergely és Szakács László (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Miért csinál csörgősipkás bohócot az ügyészség a teljes igazságszolgáltatásból?” címmel	23063
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	23063
Viszonzválasz:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23064
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész	23065

Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A korrupció ötven árnyalata-Terítsük ki a kártyákat! Mitől gazdagodik a miniszterelnök környezete? 4. rész.” címmel	23065
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	23066
Viszonzválasz:	
Vona Gábor (Jobbik)	23066
Orbán Viktor miniszterelnök	23067

Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mennyit ér, akinek nincsen semmije?” címmel... ..	23067
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	23068
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP)	23069
Orbán Viktor miniszterelnök	23069

Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hová vezetnek a panamai offshore botrány magyar száalai?” címmel	23070
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	23071
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz)	23071
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	23072

Szabó Sándor (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „További kérdések a Szegedi Vadaspark területén megvalósuló bűncselekménygyanús játszótér beruházásról” címmel	23073
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	23073
Viszonzválasz:	
Szabó Sándor (MSZP)	23074
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	23074

Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Szavak, szavak, szavak, de hol maradnak a tettek? címmel	23075
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	23076
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik)	23076
Orbán Viktor miniszterelnök	23077

Dr. Vejkey Imre (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki, mire, mennyit költ?” címmel... ..	23078
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23078
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	23079

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23079
Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „A nemzeti burzsoázia adóparadicsomba megy?” címmel	23080
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	23081
Viszonzás:	
Dr. Schiffer András (LMP)	23082
Orbán Viktor miniszterelnök	23082
Németh Szilárd István (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Biztos örülnének-e a pedagógusok, ha maradéktalanul teljesülne a Pukli-féle 12 pontos követelés?” címmel	23083
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	23083
Viszonzás:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	23084
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	23085
Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ennyi volt?” címmel	23085
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	23086
Viszonzás:	
Demeter Márta (MSZP)	23087
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	23087
A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitelszerű közterületi tartózkodás dekriminalizálása érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	23088
Dr. Szél Bernadett (LMP), a napirendi pont előterjesztője	23088
Felszólalók:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	23090
Vágó Sebestyén (Jobbik)	23091
Ikotity István (LMP)	23092
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	23093
Dr. Szél Bernadett (LMP) előterjesztői válasza	23093
Egyes törvényeknek a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	23094
Harangozó Gábor István (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	23095
Felszólalók:	
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	23096
Dr. Schiffer András (LMP)	23097
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23098
Dr. Vas Imre (Fidesz)	23098
Harangozó Gábor István (MSZP) előterjesztői válasza	23099
A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	23100
Tóbiás József (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	23100
Felszólalók:	
Dúró Dóra (Jobbik)	23102
Dr. Schiffer András (LMP)	23103
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23104
Dr. Vas Imre (Fidesz)	23105
Tóbiás József (MSZP) előterjesztői válasza	23105
A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája	23106
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	23106

Felszólalók:

Gúr Nándor (MSZP)	23107
Volner János (Jobbik)	23109
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	23109

A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához

benyújtott bizottsági jelentés vitája .....

23110

Felszólalók:

Heringes Anita (MSZP)	23110
Gúr Nándor (MSZP)	23111
Szatmáry Kristóf (Fidesz) előterjesztői válasza	23113

Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához

benyújtott jelentések és az összegző módosító javaslat vitája .....

23113

Felszólalók:

Dr. Tapolczai Gergely , a Törvényalkotási bizottság előadója	23113
Dr. Tapolczai Gergely , a Népjóléti bizottság előadója	23114
Korózs Lajos , a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének előadója	23115
Vágó Sebestyén , a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének előadója	23115
Korózs Lajos (MSZP)	23116
Vágó Sebestyén (Jobbik)	23117
Gúr Nándor (MSZP)	23120
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23121

Napirend utáni felszólalók:

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	23123
Demeter Márta (MSZP)	23124
Magyar Zoltán (Jobbik)	23126
Farkas Gergely (Jobbik)	23127
Németh Szilárd István (Fidesz)	23129
Szelényi Zsuzsanna (független)	23131
Kepli Lajos (Jobbik)	23133
Ander Balázs (Jobbik)	23134
Vágó Sebestyén (Jobbik)	23136
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	23138
Dr. Szél Bernadett (LMP)	23139
Ikotity István (LMP)	23141

Az ülésnap bezárása .....

23144

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZIBERE KÁROLY államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
14. ülésnapja
2016. április 11-én, hétfőn
(13.09 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 14. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett az LMP képviselőcsoportjának vezetője, Schiffer András képviselő úr: „Fejlődő magyar-panamai kapcsolatok” címmel. Képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hét legnagyobb világpolitikai botránya volt az úgynevezett panamai papírok nyilvánosságra hozatala egy panamai ügyvédi irodában, ahol negyvenévnnyi bűnre derült fény, és ez a botrány nemcsak azért érinti Magyarországot, mert 7 ezer magyar vonatkozású cégről lehet szó; nemcsak azért, mert felsejlettek magyar szálak. A dolog jelentőségét mutatja, hogy csak Hollandia függő területein, például az Andy Vajna által is kedvelt Curaçaón, tizennyolcszor annyi vagyont lehet fel, mint amennyi Hollandia éves kibocsátása. Az Egyesült Államok 100 legnagyobb cégéből 99 működött offshore-hálózatot, és a világ leggazdagabb emberei 21 milliárd dollárt tartalékolnak offshore-paradicsomban, ami például eléri Japán éves kibocsátását.

Négy okból van Magyarországot, Európát is érintő globális jelentősége ennek a botránynak. Egyrészt a globális offshore-ozás elvon forrásokat a jóléti államoktól. Amikor azt halljuk akár Magyarországon, akár bárhol Európában, hogy szociális, egészségügyi, oktatási kiadásokra nincs pénz, mindig gondoljunk arra, hogy ez a pénz megvan, valakik valahová adóparadicsomokba eldugták.

Az offshore-ozás lefelé nyomja az adószintet, úgynevezett deregulációt erőszakol ki, ami csak néhány globális nagyvállalatnak jó, illetve azoknak, akik offshore-ban rejtegetik a vagyonukat. A jóléti államokban 30-35 százalékos a tőkejövedelmi adók szintje, ezekben az adóparadicsomokban 1 százalékos.

Harmadrészt a globális offshore-ozás ellehetleníti a nemzetközi fejlesztési politikát, ellopják a harmadik világnak szánt fejlesztési pénzeket, és hogyha ezek a fejlesztési pénzek nem érnek célt, még nagyobb migrációs válságra számíthatunk.

Negyedrész az offshore-paradicsomok arra is szolgálnak, hogy tisztára lehessen mosni a bűnösen szerzett vagyont. A globálisan intézményesített

korrupciónak a különböző fedőállomásai, fedőcsatornái ezek az adóparadicsomok. Nem véletlen az, hogy a világpolitika nagyágyúíhoz köthető személyek kerültek hírbe. Ugyanúgy szó van az orosz elnök, mint Hillary Clinton, vagy éppen a brit miniszterelnökhöz, David Cameronhoz közel álló személyek offshore érdekeltségeiről. Akkor, amikor óriás nagyvállalatok próbálnak meg döntéseket kieroszakolni demokratikus kormányoktól vagy az Európai Uniótól, ne lepődjünk meg, hogyha hol egy uniós biztosságnak, hol egy görög főtárgyalónak a titkos bankszámlájára derül fény. Éppen ezért ezek az adóparadicsomok azt a célt is szolgálják, hogy különböző nagy tőkeérdekeltségek kivegyék a döntéshozatal jogát a demokratikusan megválasztott kormányoktól.

A Tax Justice Network felmérése szerint a globális méretű offshore-ozás 20 legnagyobb vesztese között ott van Magyarország. Magyarország 242 milliárd dollárt veszített az offshore-ozással az elmúlt évtizedekben; a magyar államadósság 2,5-szerese vándorolt ki a magyar nemzetgazdaságból offshore-paradicsomokba 25 év alatt. Bokrostól Orbánig bezárólag a megszorító csomagokra nem lett volna szükség, ha ezek a jövedelmek itt maradnak Magyarországon.

2014-ben az egészségügyi költségvetés 113 százaléka ment ki offshore-paradicsomokba Magyarországról. És itt nemcsak arról van szó, hogy fény derült arra, hogy egy kaviárbaloldali pártpénztárnok Szamoán fiatalítja szerényke jövedelmét; nemcsak arról van szó, hogy egy fideszes gombnyomogató a Seychelle-szigeteken parkoltat pénzt. Arról van szó, hogy a mai kormányzati politikának szerves része az, hogy offshore lovagokat használ fel a kormányzati célok érdekében.

(13.10)

Arra alapozom, hogy éppen most van a Ház előtt egy törvényjavaslat, hogy a letelepedésikötvény-biznistről hogyan könnyítsék meg, a letelepedésikötvény-biznistről mögött ott vannak offshore cégek, a Heti Válasz cikke szerint mögötte fölsejlett már Habony Árpád alakja; ott van Andy Vajna miniszteri biztos különböző offshore érdekeltségekkel, és ott van a Garancsihoz köthető MET-cégcsoport, szintén offshore érdekeltségekkel.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan tekeredik tovább ez a botrány, egyre világosabb, hogy a világon egyre több országban nem fogják megtűrni kormányon az offshore lovagokat és az offshore nagykoalíciókat. Az LMP eddig háromszor terjesztette be a javaslatait az offshore lovagok kiseprűzésére, önök eddig erre háromszor mondtak nemet. 2018-ban meglátjuk azt, hogy Magyarország meddig tűri azt, hogy offshore lovagok uralkodjanak rajta. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rogán Antal miniszter úrnak adom meg a szót.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem azzal Schiffer frakcióvezető úr számára, hogy azt gondolom, ez a kormány volt az első, amelyik bevezette és érvényt is szerzett annak a szabályozásnak, hogy egyébként magyar közbeszerzéseken csak olyan cégek indulhatnak el (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem igaz!*), amelyek a végső haszonélvezőig bezárólag feltárják a tulajdonosi hátterüket. Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az önnel egy ellenzéki padosorban ülő és sokszor együttműködő szocialisták kormányzása idején ilyen szabály egyáltalán nem volt érvényben (*Dr. Schiffer András: Ti működtek együtt!*), talán nem is véletlenül.

Ugyancsak szeretném leszögezni önnek, tisztelt frakcióvezető úr, hogy a magyar kormány elkötelezett abban, hogy az úgynevezett panamai offshore-ügyben felszínre kerülő összes magyar név esetében szigorú, alapos és mindenkire kiterjedő adóvizsgálatot rendeljen el. A kormány felkérte a nemzetgazdasági minisztert ennek a lebonyolítására, a miniszternek van ezzel kapcsolatos hatásköre, és elvárjuk, hogy erre ebben a formában sor is kerüljön.

Ugyancsak szeretném jelezni önnek, hogy a kormány ma még egy nemzetbiztonsági kabinetülésen is témaként szerepeltette a panamai offshore-ügyet, és szeretnénk ezzel kapcsolatban minden olyan információt összegyűjteni, ami a nemzetközi kapcsolatcserével összegyűjthető, és értelemszerűen az ehhez szükséges magyar hatósági lépéseket megtenni.

Én azt gondolom, hogy különösen nagy jelentősége van ennek a kérdésnek azért, mert ha belegondolunk, akkor egy volt kormánypárt és jelenleg komoly ellenzéki párt pártpenztárnoka is érintett az ügyben, akiről úgy tűnik, nem egész egyszerűen csak offshore cégeket tartott fenn, hanem külföldi számlákat is üzemeltetett, érdekes módon egy másik párttársához, az MSZP korábbi első elnökhelyetteséhez hasonlóan, ami egy jelenleg komoly ellenzéki pártnál, korábban pedig meghatározó kormánypártnál azért már mindenképpen elgondolkodtató, hogy a párt volt pénztárnoka, akire a pártelnök úr szavai szerint - amit, ha jól tudom, a Hír TV-ben mondott el - még most is számít az MSZP a pénzügyeinek a rendbetételénél (*Burány Sándor: A letelepedési kötvényekről ha hallhatnánk pár szót!*), a szóban forgó úr egyrészt aktív offshore-ozó, másrészt komoly külföldi számlákat tart fenn, hasonlóan az MSZP volt elnökhelyetteséhez, akiről még ma sem tudjuk egészen pontosan, hogy milyen pénzeket kezelt százmillió nagyságrendben egyébként be nem vallott külföldi számlákon.

Azt is szeretném leszögezni, hogy e téren a magyar kormány és a rendészeti szervek felderítési képessége nem mindig találkozik egyébként a külföldi hatóságok teljes segítségével, hiszen például Simon Gábor esetében máig sem sikerült részben az osztrák, részben a svájci hatóságoktól teljes körű infor-

mációkat kapnunk arról, hogy az ominózus számlák miképpen keletkeztek, milyen pénzek kerültek oda, illetve egészen pontosan mit is mondott akkor, amikor ezeket a számlákat megnyitotta.

Ugyancsak szeretném leszögezni önnek, hogy a magyar kormány és a Nemzetbiztonsági Kabinet ezért is foglalkozott külön a témával; különösen megdöbbenőnek tartja, hogy az MSZP-SZDSZ-kormány idején a kormány egyik legfontosabb bankjának, az MFB-nek a vezetője ezek szerint aktívan érintett a panamai offshore-botrányban, és számunkra kérdéses, hogy ez az MFB gazdasági ügyletihez kapcsolódik-e. Ezért a kormány aktív vizsgálatot rendel el, ebbe a parlamentet is készséggel bevonjuk, és ha gondolják, akkor a parlament Gazdasági bizottságát vagy annak megfelelő albizottságát folyamatosan tájékoztatnánk arról, hogy az MFB-akták áttekintése során milyen információkat tudtunk meg (*Burány Sándor: A letelepedési kötvényekről!*), vagy az esetleges nemzetközi kapcsolatcsere során milyen információkhoz jutottunk hozzá.

Azt gondolom, hogy ezekre feltétlenül szükség van azért, mert ha a panamai ügyek az egész nemzetközi világban is komoly vihart kavartak, akkor, azt gondolom, ezeknek a magyar szárait is mindenképpen teljes egészében fel kell deríteni, és minden kérdésre választ kell kapni a hatóságoknak is, az Országgyűlésnek is és a közvéleménynek is. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóbiás József képviselő úr: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon a kormány által tett bejelentés és az azt követő törvény egyértelműen igazolja, hogy győztek az emberek Magyarországon. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van! - Taps az MSZP soraiban.*) Győzött a társadalmi akarat, győzött a részvételi demokrácia, és győzött a Magyar Szocialista Párt. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*)

Másfél év kitartó küzdelem kellett ehhez, és egy ember küzdelme, Nyakó Istváné, aki - szemben az összes adminisztratív teherrel (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból, többek között dr. Rétvári Bence: Nyakót az MSZP élére!*) és fizikai erőszakkal - igyekezett megakadályozni azt, amihez a magyar társadalomnak joga és felelőssége van: hogy véleményt mondjanak az önök politikájáról. (*Sic!*)

(13.20)

Önök viszont megijedtek, kapituláltak, és ez a kapitulálás nem más, mint feladták saját elvi álláspontjukat. Miért másért? Csak a hatalom megtartásáért. (*Bangóné Borbély Ildikó: Gyávák!*) Hiszen

önök másfél éve pontosan tudják, hogy direkt módon avatkoztak be magyar családok hétköznapijaiba. Nem tettek semmit! Önök pontosan tudták az elmúlt másfél év minden egyes társadalmi felméréséből, hogy a társadalom döntő többsége nem fogadja el azt, amit önök kínálnak nekik, mégsem tettek semmit. Mi volt hát az az ok, ami miatt mégis kapkodva megváltoztatták a véleményüket péntekről hétfőre? Lázár miniszter úr pénteken még a beleállást, a kampányt javasolja, miniszterelnök úr még gondolkodni szeretne, majd miniszter úr egy órával ezelőtt benyújtja a javaslatot. Nem más ez a törvény, mint maga az önbeismerő vallomás. Másfél éve pontosan tudták, hogy változtatniuk kellene, de nem tettek semmit. Ezért állító mondatban: a társadalom akarata térdre kényszerítette önöket ebben az ügyben.

De nem állhatunk itt meg, mert valódi népszavazásról van szó, tisztelt képviselőtársaim. Önök félnek attól, hogy megvédjék az álláspontjukat a magyar emberek előtt. Ki kell kényszerítsük, hogy önök a magyar emberek hétköznapi gondjaival foglalkozzanak. Ne a saját hatalmuk bebetonozására tegyenek kísérletet törvényi szabályozásokkal, hanem foglalkozzanak az egészségüggyel, foglalkozzanak az oktatás kilátástalan helyzetével. Ezekkel foglalkozzanak! Ha kiváltságosoknak oda merik adni a magyar állam földjeit, ha maguknak fizetést emelnek, akkor mikor fognak foglalkozni a mélyszegénységben élő emberek fizetésével? Arra már nem fussa? Ezért kell valódi népszavazást tartani Magyarországon. Addig kell ütni a vasat, mondja a nép, amíg meleg.

Most helyzet van, tisztelt képviselőtársaim. Az a helyzet, hogy ez a vallomásuk, amely törvényi erővel bír most itt, és kivételes, sürgős eljárásban szeretnék megvitatni, egy dolgot nem fed el: a vizsgálatot és a felelősöket. Lehet ebben a teremben vitatkozni, tisztelt miniszter úr. Arra adjon választ, hogy kik voltak február 23-án az NVI előtt! Ki adott nekik felhatalmazást, hogy odamenjenek? Ki kérte Erdősínét, hogy másoljon le 30 darab beadványt, és álljanak sorba azok a kopaszok azért, hogy megakadályozzanak egy embert saját jogának a gyakorlásában? Ezekre sem az ügyészség, sem a rendőrség, sem az NVI, sem az NVB a mai napig nem adott választ. Ez a teher és ez a stigma önökön van. Ma önökről gondolják, hogy meg akarják akadályozni a választókat abban, hogy gyakorolják a jogukat. Szeretném megkérdezni, miniszter úr, mikor fog vizsgálatot indítani a kormány ebben az ügyben. Mit kíván tenni azért, hogy a felelősöket nevükön nevezzék? Ez az igazi kérdés.

Egy dologban egyetérthetünk a mai nap kapcsán: ha van társadalmi akarat, önök leválthatók, és le is fogja váltani önöket a nép. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Rogán Antal miniszter úré a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisz-

telt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Egy kormányzásnál szerintem is mindig nagyon fontos, hogy egy kormánypárt tisztában legyen azzal, hogy arra kapta a mandátumot az emberektől, hogy az emberekkel együtt kormányozzon, ezért mindig fontosak az elemzések, a vélemények, de azért a legfontosabb mégiscsak az, hogy egy kérdésről végül hogyan gondolkodnak az emberek. Ezt már csak azért is ajánlanám önnek mint volt kormánypárti képviselőnek a figyelmébe, mert önök voltak kormányon, tisztelt képviselő úr, és nézzük meg, hogy akkor mennyire volt fontos önnek az emberek véleménye. Szeretném emlékeztetni arra, hogy 2004-ben és 2008-ban volt Magyarországon népszavazás. Amikor összegyűltek az aláírások, akkor önöknek mindegyik kérdésben minden további nélkül lehetőségük lett volna arra, hogy mérlegeljék az emberek véleményét, tisztelt képviselő úr, de eszük ágában sem volt mérlegelni az emberek véleményét.

Ugyancsak szeretném emlékeztetni arra, tisztelt képviselő úr, hogy az emberek 2004-ben két népszavazáson egészen konkrétan úgy szavaztak, hogy elmentek 3 millióan is, és az egészségügyi közszolgáltató intézményekkel összefüggő kérdésben egyértelműen önök ellen szavaztak, illetve a magyar állampolgárság, a kettős állampolgárság ügyében is egyértelműen önök ellen szavaztak, hiszen többséget kaptak az igenek. Önök mégsem tettek eleget az emberek kérésének. Nem fogadták el a kettős állampolgárságra vonatkozó szabályozást, sőt, tisztelt képviselő úr, a következő választás után még volt képük arra, hogy az egészségügyet újból megsarcolják. Képesek voltak arra, hogy bevezessék a vizitdíjat és a tandíjat. Akkor is lett volna lehetőségük arra, hogy mérlegeljék, az emberek mit gondolnak erről az intézkedésről. Egy évvel annak bevezetése után mérlegelhették volna, hogy érdemes-e fenntartani vagy sem. Önöknek akkor fontos volt az emberek véleménye, tisztelt képviselő úr? Nem volt fontos az emberek véleménye. Azt gondolom, tisztelt frakcióvezető úr, most is nagyjából az a helyzet, hogy önöknek a politikai balhé mindig is fontosabb volt, mint az emberek valódi véleménye. *(Derűtség az MSZP soraiban.)* Ez természetesen ki fog derülni a mai szavazás során is, tisztelt frakcióvezető úr. Őszintén szólva, azt gondolom, hogy a kormány által benyújtott törvényjavaslat mindenben eleget tesz annak a kérdésnek is, amit önök benyújtottak népszavazásra. A kormány tehát hajlandó volt arra, és meg is tette, hogy egy évvel az intézkedés bevezetése után mérlegelje azt, hogy a parlament által egyéni képviselői indítványra meghozott törvény beváltotta-e minden célját. Itt mondjuk ki őszintén, tisztelt frakcióvezető úr, hogy amit önök mondtak erről a törvényről és annak a várható gazdasági hatásairól, arról mind kiderült, hogy hazugság. Mert önök mondták azt, tisztelt frakcióvezető úr, hogy emiatt munkanélküliség lesz a kiskereskedelmi szektorban. Kiderült, hogy ez nem igaz. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Ma 3 ezer emberrel több dolgozik ott, mint 2015 elején.

ELNÖK: Az idegeskedést indokoltnak tartom az MSZP-frakció soraiban, de a bekiabálásokat nem.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: És önök mondták azt, hogy a kiskereskedelmi szektorban forgalom-visszaesés lesz, hogy aztán majd a gazdasági növekedés is csökkenni fog. Ehhez képest 2015-ben az átlagos gazdasági növekedés mértéke felett, 5,6 százalékkal nőtt a kiskereskedelmi szektor forgalma, ami az idén januárban és februárban tovább is erősödött. Ugyancsak valljuk be őszintén, tisztelt frakcióvezető úr, önök azért mondták ezt annak idején, mert a multik érdekeit képviselték a magyar vállalkozásokkal szemben. *(Zaj és derűtség az MSZP soraiban. - Taps a kormánypártok soraiban.)* Ezt meg szokták tenni minden alkalommal, ebben tehát semmilyen hatalmas szokatlanság nincsen. S valljuk be őszintén, hogy az elmúlt egy évben meghozott kormányzati intézkedések növelték a magyar vállalkozások részesedését. Itt viszont nekünk kell önkritikusnak lennünk és azt mondanunk, hogy sajnos nem eléggé.

Tisztelt képviselő úr, azt viszont nekünk kell belátnunk - s mi képesek vagyunk arra, hogy ezt megtegyük -, hogy az elmúlt egy esztendőben nem sikerült meggyőznünk az embereket arról, hogy ez az intézkedés az ő életvezetésükkel, az ő életcéljaikkal is megegyezik. S különösen úgy tűnik, hogy nem sikerült meggyőznünk a családon belül a nőket, márpedig a nők véleménye mindig is fontos volt a mi számunkra. Tisztelt frakcióvezető úr, mi önökkel szemben képesek vagyunk arra, hogy egy év után azt is mérlegeljük, hogy egy kormány által meghozott döntésről mit gondolnak az emberek.

Eppen ezért a kormány minden szempontot együtt mérlegelve tette azt a javaslatot az Országgyűlésnek, amit kérek az Országgyűlés minden képviselőjétől, hogy a vasárnapi munkavégzés tilalmára vonatkozó intézkedést az Országgyűlés egy év után maradéktalanul vonja vissza, és a 2015. március 14-ei állapotot állítsa helyre. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj az MSZP soraiban. - Rövid szünet. - Lukács Zoltán: Na mi van?)*

ELNÖK: Mi van? Várom, hogy csönd legyen az MSZP frakciójában. Arra várok, hogy végre kikiabálják magukat. Ha van még mondanivalójuk, akkor még egy kis szünetet tartunk, nyugodtan mondják el, és utána mehetünk tovább. *(Lukács Zoltán: Mi a baj?)*

Képviselő úr, képtelenek, alkatilag egyszerűen alkalmatlanok arra, hogy öt percig csöndben maradjanak. *(Zaj az MSZP soraiban. - Lukács Zoltán: Nem lehetünk egyformák!)* Hál' istennek! *(Lukács Zoltán: Van, aki normális, van, aki hülye.)* Továbbmehetünk? Vagy még szeretnének kiabálni egy kicsit? *(Lukács Zoltán: Továbbmehetnek, elnök úr. Továbbmehetnek. - Rövid szünet - Az elnök a balján ülő jegyzőhöz fordul.)*

(13.30)

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik frakciójának tagja: „Tragikus állapotok a szociális területen” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Szociális szakemberként kerültem be 2010-ben a parlamentbe, úgyhogy különös érzékenységgel figyelem azt, hogy a kormány a hatéves regnálása alatt, a harmadik Orbán-kormány hatéves regnálása alatt milyen pusztításokat végzett a szociálpolitika területén, érzékenyen figyelem azt, hogy a társadalmi folyamatokban milyen negatív változások indultak el ebben az időszakban. Elég, ha az óriási elszegényedést és a tömeges kivándorlás folytatását vesszük figyelembe.

De nézzük meg azt, hogy a szociálpolitika területén milyen rombolásokat hajtottak végre; csak hogy néhányat említsek! Nagyon jól tudjuk azt, hogy a rokkantnyugdíjak rendszerével probléma volt. Nagyon jól tudjuk, hogy milyen difik voltak a rendszerben. De azt gondolom, azzal, hogy fűnyíróelv-szerűen megszüntették a rendszert, és helyette a megváltozott munkaképességekről szóló törvény lépett hatályba, iszonyatos pusztítást végeztek, nagyon sok ember került ellátás nélküli állapotba, nagyon sok embernek csökkentek az ellátásai. Ezzel szinte élheteretlen helyzetbe kerültek.

Vagy nézzük meg azt, hogy a szociális ellátások területén milyen negatív folyamatok kezdődtek, illetve folytatódtak ebben az időszakban! Átalakították a segélyezési rendszert, ezzel óriási, szinte vállalhatatlan terhet tettek az önkormányzatok vállára, ráadásul nagyon sokan jogosulatlanul ki is estek a juttatásokból. Mellette persze azt látjuk, amit egyébként nagyon sokan választópolgárok is vártak egy keresztény-polgári párttól, hogy az a rendszer megszűnik, hogy nagyon sokan jogosulatlanul vagy igazságtalanul szinte élőködjenek a szociális ellátórendszeren. Ezen a fronton semmi változás nem történt az elmúlt hat évben. Vagy nézzük meg azt, hogy mit tettek az idősellátással, az idősek otthoni ápolásával: hányan fognak kiesni a rendszerből, hányan szorulnak majd már nem erre az enyhébb ellátási formára, hanem esetleg a szakellátásra, akár egészségügyi, akár szociális gondoskodásra.

Vagy nézzük meg, hogy magán az ágazaton belül milyen pusztításokat hajtottak végre: elég, ha a bérhelyzetet említem. A pótlékokról lehet beszélni, a pótlék alapvetően egy rossz megoldás, mert a pótlékot az egyik napon a kormány egy rendelettel odaadta, de a következő napon egy újabb rendelettel, egy tollvonással elveheti. Tehát bizonytalanná teszi a szférában dolgozók helyzetét. Arról már ne is beszéljünk, hogy milyen pótlékolási rendszert hoztak létre, milyen táblázatot sikerült megalkotniuk, amiben semmi logika nincs. Én egyetlenegy logikát látok

benne: a megtakarítást. Még ezen is spórolni akar a kormány, mellette pedig látjuk, hogy milyen felelőtlen és pazarló költségvetéseket hoz, illetve mikre megy el rengeteg milliárd pénz.

Nézzük a bérhelyzetet! Mint mondtam, katasztrofális állapotban vannak, illetve helyzetben vannak a szférában dolgozók. Elég, ha azt az összehasonlítást megnézzük, hogy a nem túl jól fizetett oktatáshoz képest 38 százalékos, a szintén nem túl jól fizetett egészségügyhöz képest pedig 23 százalékos lemaradásban vannak. Évek óta hitegetik őket, évek óta ígéretik számukra a szociális életpályamodell bevezetését. A szférát, az ágazatot koncentráltabban sújtja a kivándorlás terhe. Szinte már nem lehet embert találni, betöltetlen státuszokat találunk, és szinte elláthatatlan feladatokkal találkozunk, bárhol járunk az országban. Bérfeszültséget okoz a különböző közszféraágazatok között. Nem lehet csodálkozni azon, hogy mind az oktatás, mint az egészségügy folyamatosan szívja el a humán erőforrást a szociális ágazatból. Lassan fenntarthatatlanná válik a rendszer.

És ha már a KLIK-kel kapcsolatban a kormány és Balog miniszter úr belátta, hogy túltolták azt a bizonyos kerékpárt, akkor igazán beláthatná a szociálpolitika területén is, hogy nagyon túltolták azt a biciklit. Mire gondolok? A Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság ugyanazokkal a problémákkal, ugyanazokkal a gondokkal küzd, csak pepitában, mint a KLIK. Ugyanúgy villanykörte-problémáik vannak, ugyanúgy akár gépjármű-szervizelési problémáik vannak, és még sorolhatnám. Nem kréta-, hanem egyéb probléma van, amivel az ellátottak gondozási munkája, folyamatai, illetve a szakmai munka válik megkérdőjelezhetővé, illetve elvállalhatatlanná és kivitelezhetetlenné.

Ezért kérdezem én azt, nem gondolkoztak-e azon, hogy ahogy felülvizsgálták a KLIK működését, ugyanúgy az SZGYF működését is felül kéne vizsgálni, és nem egy újabb terhet kéne tenni a szféra dolgozóinak és az ágazatnak a nyakába, hanem meg kéne oldani a problémát, és egy működtethető, fenntartható rendszert kellene létrehozni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában. - Közbeszólások ugyanott: Úgy van!)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez a kormányzat a ciklusa elején, 2010-ben egyértelművé tette, hogy azzal kíván az embereknek segíteni, azoknak az embereknek, akik rászorulók, akik nélkülözést szenvednek el, hogy igyekszik nekik munkahelyet adni, munkahelyet, foglalkoztatást, tisztességes bért és nem túladóztatott fizetést, hanem minél kisebb mértékben adóztatott fizetést. Így csökkentette a személyi jövedelemadót. Sajnos, a

Jobbik nem szavazta meg ezeket az adócsökkentési elképzeléseket, sőt, azok esetében, akik, mondjuk, három gyermeket nevelnek, lényegében a bruttó és a nettó bérük egybe is esik. Éppen ezért ezzel a szegénység keletkezésének egyik okával szemben sikertelenül eredményesen fellépni, hiszen a szegénységnek 2010 előtt szociológiai kutatások alapján - már két évtizede is állandó tendenciaként - két oka volt: ha valaki szegény családba születik, vagy ha valakinek sok testvére van.

Ez utóbbival kapcsolatban - annak van nehéz anyagi helyzete, az indul hátránnyal az életben, akinek a szülei sok gyermeket vállalnak -, úgy gondolom, a családi típusú adózás bevezetése egy fontos és erkölcsileg is mindenki számára vállalható ellenpés. Ezzel, bízunk benne, hogy az az 1100 milliárd forint, amit a gyermeket nevelő családoknál hagyunk, segített abban is, hogy a nehézséggel küszködő családok immáron ne tartozzanak a nehézséggel küszködő családok sorába. De fontos döntése volt a kormánynak a munkabérek folyamatos emelése is. Erre viszonylag kevés lehetősége van a kormánynak. Két oldalon tud beavatkozni a munkahelyteremtésen kívül: az egyik az adók mértéke, ezt a kormány csökkentette, a másik a minimálbér mértéke.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is tudja, nem nagyon talál másik olyan, Európai Unió belüli vagy OECD-n belüli országot, ahol ilyen mértékben növekedett volna a minimálbér, mint Magyarországon. A minimálbér értéke a kormányzásunk kezdetekor 73 500 forint volt, most pedig 111 ezer forintra emelkedett. Ez az 51 százalékos, hat év alatti emelkedés, azt hiszem, példa nélküli. Nem nagyon fog találni másik olyan OECD- vagy EU-országot, ahol a minimálbér ilyen nagy mértékben emelkedett volna. Márpedig a minimálbér ilyen nagy mértékű, másfélszeres emelése tolja maga előtt az összes többi bért is, és éppen ezért teszi sokkal inkább kiszámíthatóvá és tervezhetővé a jövőjét azoknak, akiknek a bére szintén a minimálbérrel együtt, afölötti sávokban az egyes munkáltatóknál tovább emelkedik.

Képviselő úr többféle intézkedést sorolt föl az elmúlt időszak kormányzati tevékenységéből. Azt furcsállom, hogy ön az ágazati bérpótlékot vagy bérkiegészítést nem tartja jó intézkedésnek. Ráadásul mondtuk is, hogy mindaddig, amíg a szociális életpálya bevezetésre nem kerül, garantált minden ágazatban dolgozó számára ez a kiegészítés. Higgye el, hogy ezek a tízezer forintok igencsak sokat számítanak azoknak, akik ebben a szférában dolgoznak.

A segélyezési rendszer átalakítása pontosan az ön által is mondott visszaélések kiküszöbölésére jött létre. Teljesen világos és átlátható rendszer jött létre. A járásokban lehet egyfajta támogatást igényelni, ezek a jövedelempótló támogatások. Akinek nincs fizetése, innen kapja a jövedelempótló támogatásokat. A másik rész pedig, amit a települési önkormányzatoktól kap, azok a kiadáskompenzáló támogatások. Ezek fedezetére 30 milliárd forint pluszt adott a költségvetés, tehát nem az önkormányzatok-

nak kell kigazdálkodni, hanem 30 milliárd forintot külön soron erre biztosítottunk. További 5 milliárd forintot is biztosítottunk azon önkormányzatok számára, amelyek amúgy nehéz helyzetben vannak, hogy a települési támogatásoknak ez fedezete legyen. A visszaéléseket kiküszöbölő, tiszta, átlátható és egyébként többletforrást bevonó rendszer volt, még hozzá 30 plusz 5 milliárd forintot.

Az otthonápolással kapcsolatban, képviselő úr, ön azt mondta, hogy hiba volt kettéválasztani; mi pedig úgy gondoljuk, igenis helyes. Hiszen a korábbi időkben egy szociális végzettséggel rendelkező, szakképesített ápolót kértek meg, szociális munkást kértek meg adott esetben, hogy tisztítsa ki az akváriumot, hogy adja föl a lottószelvényt, hogy vigye el sétálni a kiskutyát. Ön szerint ez egy jó rendszer volt? Azt mondtuk, válasszuk ketté a dolgot: legyenek olyan különböző szociális közszolgáltatások, amiket végzettség nélkül is lehet végezni, és legyenek olyanok, megemelt szinten természetesen, amelyeket végzett, szakképzettséggel rendelkező ápolók, szociális dolgozók végeznek, és ami tényleg a szociális gondoskodásra szoruló idős embereknek nyújt érezhető segítséget. Azt gondolom, ez is tisztábbá tette a rendszert.

(13.40)

És ami azért a béremelések kérdését illeti, tisztelt képviselő úr, igyekeztünk 2013 után a magyar reformok által termelt többletbevételből a szociális szférában dolgozóknak is minél nagyobb részt adni, épp ezért a 2014. januári béremelés 5-11 százalékos volt, ennek 12 milliárd forint volt a teljes értéke. Ez van, akinek 6 ezer forintot jelentett, volt, aki 17 ezer forintot jelentett, 73 ezer szakdolgozónak és 20 ezer technikai dolgozónak. Ezt folytattuk 2015-ben a kiegészítő ágazati bérpótlékkal, amely éves szinten 15,5 milliárd forint plusz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most Harrach Péter frakcióvezető úr következik a KDNP részéről: „Az állampolgári jogaink érvényesülése” címmel. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt héten több olyan kérdés került napirendre, ami érintette az emberi jogokat vagy az állampolgári jogokat. Ezek közül kettőről szeretnék röviden szólni. Természetesen köztük van az, amiről ma már elég sok szó hangzott el, a szabad vasárnap is, de először talán néhány mondatot az alkotmány kibővítéséről.

Tudjuk azt, hogy az alkotmányban szó van a különleges jogrendről is, ez öt esetben kerül megvalósításra, és most van egy olyan helyzet, éppen a terrortámadások következtében, ami eddig nem volt, tehát szükség van egy újabb megjelölésre is. Ebben a helyzetben azonban valamelyest vissza kell fognunk az emberi jogok érvényesülését. Éppen ez ad vitára

okot. De kérdés az, hogy amikor különböző jogok ütköznek, akkor melyiknek van nagyobb ereje. Ebben az esetben nyilván a társadalom egészét érintő veszély fontosabb, minthogyha bizonyos jogokat, a közlekedés szabadságát vagy bármit visszafogunk. Talán mondhatnék egy olyan példát, ami egy esopusi hasonlatnak tűnik: amikor a bárányoknak joga van legelni a réten, de jön a farkas, akkor nyilván beterelelik őket a karámba. Ha valaki azt mondja, hogy én élni akarok a jogommal a mezőn, az bizony rosszul jár. Hát, ez lehet, hogy egy egyszerű hasonlat, de azt hiszem, hogy ebben az esetben igaz. *(Közbeszólás az MSZP oldaláról: De szép hasonlat!)* Tehát akkor, amikor némi jel mutatkozott arra, hogy a parlamentben egyfajta egység kialakul annak érdekében, hogy az alkotmányt ki kell bővíteni, akkor üdvözlőnk kell ezt a lehetőséget, és meg kell tennünk ezt, éppen a társadalom egészének érdekében.

És a másik kérdés, amiről már szó esett, a szabad vasárnap. Ezzel kapcsolatban, mivel az eredeti ötlet a mienk volt, ha a megvalósulás módja nem is, azt kell mondanom, hogy a kereszténydemokraták *(Dr. Szél Bernadett: Miért, nem egy kormányban vagytok?)* megértik a kormány szempontjait, elfogadják a döntését, de továbbra is fenntartják véleményüket, amely egy értékalapú politizálás eredménye, és kitartunk a mellett a 200 ezer munkavállaló mellett, akik, ha ez megvalósul, kénytelenek lesznek vasárnap is dolgozni ahelyett, hogy a családjukkal otthon lennének. Van, akinek ez nem szempont. Én azon vagyok ledöbbenve, hogy egész Európában a szakszervezetek a szabad vasárnap gondolatát képviselik, Magyarországon is még az MSZOSZ is aláírta a „szabad vasárnap chartát” annak idején, és amikor ez megvalósulásra került, szocialista politikai nyomás hatására elálltak ettől. Kérdezem: ki képviseli ma Magyarországon a munkavállalók érdekeit? *(Dr. Szél Bernadett: A KDNP!)* És ki képviseli ma Magyarországon a multinacionális cégek érdekeit, akik eddig is több pénzt vittek ki az országból, és ezután talán újból sokat fognak?

Miből indultunk ki annak idején, amikor ez a gondolat megszületett? Abból, hogy ezeket a munkavállalói jogokat képviseljük, még hozzá a meglévő törvény alapján, hiszen a munka törvénykönyvében a közös pihenőnapot, a vasárnapot biztosítjuk az emberek számára. Persze vannak kivételek. De ezek a kivételek oly mértékig megszorodtak az idő során, hogy gyakorlatilag már általános szabállyá vált a foglalkoztatás.

Mi azt képviseljük továbbra is, hogy a munkavállalók részére érték a szabad vasárnap, és bármikor lehetőség lesz ennek megvalósítására, mellette leszünk. Ha a parlamentben szavazás történik ezzel kapcsolatban, természetesen mi nem a munkaadók, hanem a munkavállalók oldalán fogunk állni, és nem szavazzuk meg az ő szabadságuk korlátozását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Ismét Rogán Antal miniszter úré a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Hozzászólásában két rendkívül fontos témát is említett, és szeretném megerősíteni azt, hogy egyébként a másik kérdésben is foglalkozott a kormányülés ma a lehetséges kompromisszumokkal és a kormány álláspontjával. Szeretném elmondani önöknek azt, hogy mi a magunk részéről úgy gondoljuk, hogy nem szabad alábecsülni a terrorfenyegetettség mértékét sem Európában, és mivel Európa része Magyarország, Magyarországon sem. És arra szeretném kérni a tisztelt ellenzéki pártokat, hogy ezt ne becsüljék alá. Van olyan ellenzéki pártelnök önök között, aki úgy fogalmazott még néhány hónapja, hogy a kutyapiszok nagyobb veszélyt jelent Magyarországon, mint a terroristák. Ez ugyanolyan alábecsülése a terrorfenyegetettség konkrét veszélyének, mint amilyen alábecsülése volt egyébként sok nyilatkozat az előző egy esztendőben a bevándorlásnak, az ellenőrizetlen bevándorlásnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Pont az ellenőrizetlen bevándorlás, az Európába másfél milliányi, gyakorlatilag minden ellenőrzés nélkül, határokon keresztül illegálisan bejutott bevándorló volt az, aki jelentősen megnövelte a terrorfenyegetettséget és a terrorveszélyt. Ezzel mindannyian tisztában vagyunk. Azt is látniuk kell, tisztelt képviselőtársaim, hogy ma a magyar kormány, a magyar rendészeti szerveknek kevesebb eszköz van a kezében, mint a nyugat-európai kormányoknak és a nyugat-európai rendészeti szerveknek a terror elleni küzdelemben. Ebből az következik, tisztelt képviselőtársaim, hogy amikor a kormány egyeztet önökkel és egyeztet a parlamenti frakciókkal, és kéri egy terroristaellenes akcióterv elfogadását és az alkotmány módosítását, akkor egész egyszerűen csak annyit kérünk, hogy ugyanaz az eszköz a rendelkezésére álljon a magyar rendészeti szerveknek is, mint ami Nyugat-Európában megvan. Se többet, se kevesebbet, tisztelt képviselőtársaim. Éppen ezért felelős mérlegelést szeretnénk kérni önöktől, különös tekintettel arra, hogy egy terrorfenyegetettség esetén, egy rendkívüli helyzet kihirdetéséről, azt gondolom, hogy ha Nyugat-Európában dönthetnek a kormányok, akkor erre ezt a lehetőséget meg kell adni Magyarországon is. Ha a terrorizmus elleni küzdelemben Nyugat-Európában felhasználható a hadsereg, akkor azt gondolom, hogy ezt a lehetőséget meg kell engedni Magyarországon is a honvédség számára, tisztelt képviselőtársaim, és hogyha erről ott egyébként normál rendben döntenek, akkor azt kell hogy mondjam önöknek, hogy nem indokolt a négyötödös többség Magyarországon sem, mert a terroristák nem négyötöddel döntenek emberi életéről.

Ugyanúgy, tisztelt képviselőtársaim, szeretném azt nyomatékosítani, a kormány mindenben, ugyanúgy, ahogy Nyugat-Európában, készen áll arra, hogy a szükség esetén bevezetésre kerülő intézkedéseknél a megfelelő parlamenti és köztársasági elnöki kont-

roll mindvégig érvényesüljön. Tisztelt Képviselőtársaim! Felelős magatartást szeretnénk kérni önöktől, minden frakciótól, a kormánypárti és az ellenzéki frakcióktól egyaránt.

Ami pedig frakcióvezető úr hozzászólásának másik részét illeti, arra azt tudom mondani, tisztelt frakcióvezető úr, hogy természetesen a kormány, de azt gondolom, a kormánypárti képviselők többsége is egyetért abban, hogy Magyarországon mindenkinek biztosítani kéne azt a lehetőséget, hogy egyetlen munkavállalót se kötelezhessenek Magyarországon vasárnapi munkavégzésre. Valljuk be őszintén, hogy ezt az elmúlt egy évben a gazdaság egy szektorában sikerült elérni. Azonban azt is látnunk kell, tisztelt képviselő úr, hogy valóban, ahogyan ön ezt elmondta, azoknak, akiknek elvileg ezért küzdeniük kellett volna, hogy küzdjenek hivatalból, elvégre ez egy baloldali érték, és az érdekképviselőknek is harcosan ott kellene állnia mindemellett, ezt a kiállást az elmúlt egy esztendőben semmilyen formában nem tapasztaltuk. És azt gondolom, baloldali pártok hiányában nagyon nehéz küzdeni baloldali értékekért. Ha ők nem akarják, akkor azt gondolom, ezt nekünk is végig kell gondolnunk. Ha a munkavállalók érdekeiért a szakszervezetek nem hajlandók harcolni, akkor azt gondolom, hogy ezt nekünk is végig kell gondolnunk.

És tisztelt képviselőtársaim, tisztelt frakcióvezető úr, én köszönöm szépen a belátást abban a tekintetben, ahogy ön is látja, Magyarország kormányának egy évvel a vasárnapi munkavégzés tilalmának bevezetése után igenis mérlegelnie kell, hogy erről az intézkedésről nemcsak a gazdasági érdekképviselők mit gondolnak, nemcsak azt, hogy milyen eredményeket sikerült elérnünk, hanem azt is, hogy erről a kérdésről mit gondolnak az emberek.

(13-50)

Ezért javasoltuk a vonatkozó szabályozás visszavonását, és továbbra is kérem ehhez az Országgyűlés támogatását. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Utolsóként a napirend előtti felszólalások sorában Kósa Lajos frakcióvezető úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője következik: „Aktuális kérdések” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a sajtóságos helyzet állt elő Magyarországon és a magyar parlamentben, hogy az egyik legrégebbi, a modern ipari társadalomban felvetődő érdekvédelmi kérdésből a szocialisták látványosan kihátráltak, mert amióta a vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló szabályozás felmerült, konzekvensen ennek ellene mentek; fittyet hányva annak egyébként *(Tukacs István: És az ország háromnegyede!)*, hogy már az 1840-es évektől a baloldali mozgalmaknak

már születésükkor a nyolcórás munkaidő és a vasárnapi munkavégzés tilalma elemi követelése volt éppen, mint az akkor jelentkező keresztényszociális mozgalmaknak.

De a szocialistáknak semmi sem számít (*Tukacs István: És az ország háromnegyedének!*), csak az, hogy egyrészt hogy lehet bármi áron ellentmondani a kormánynak, a józan ész nem szerepel a mérlegelendő körülmények között, másrészt hogyan lehet a multikat megtámogatni. Arra figyelnek ugyanis, hogy mit mondanak a multik, akiknek egyébként kedvezőtlen a vasárnapi munkavégzés tilalma kapcsán bekövetkezett esemény (*Burány Sándor: Most támogatod a törvényjavaslatot, vagy nem?*), a szocialisták azonnal melléjük álltak. Ahogy a bankadónál, ahogy minden más törvénynél, megtalálták a multik édes akolmeleg ölelését. Fittyet hányva 200 ezer kereskedelmi dolgozó elemi követelésére, hogy őket ne lehessen vasárnapi munkavégzésre kényszeríteni (*Dr. Schiffer András: Hogyan fogsz szavazni?*), fittyet hányva annak, hogy számtalanszor elmondták, a multinacionális vállalatok nem egyszerűen csak munkára kényszerítik őket, de a munkakörülmények, a fizetési feltételek, a munkavégzéssel kapcsolatos szabályok hátrányosan érintik őket (*Lukács Zoltán: Mióta átszínáltátok a munka törvénykönyvét!*), természetesen a szocialistáknak ez nem számított semmit, mert a multik hívó szava számukra szent és sérthetetlen.

Az az abszurd helyzet is előállt ezzel kapcsolatban, hogy a magyar szakszervezetek összessége nem hallatta a hangját, leszámítva a kereskedelmi dolgozók autonóm szakszervezetét, amely sajnos a legkisebb szakszervezet a kereskedelmi dolgozók körében. (*Lukács Zoltán: Nincs is ilyen szakszervezet!*) Két másik, ennél jóval nagyobb szakszervezet nem vette a fáradságot a saját dolgozóik érdekvédelme érdekében (*Lukács Zoltán: Nincs ilyen szakszervezet, amit mondtál!*), mert nekik más volt a fontosabb, máshonnan jön a lóvé, és máshonnan jön a politikai utasítás.

Ezért az a helyzet állt elő, hogy a legrégebbi baloldali és keresztényszociális munkával kapcsolatos követelést a Fidesz pártolta, és egy jobboldali konzervatív kormány, ha úgy tetszik, hallotta meg az emberek hangját arról, hogy miért pont a kereskedelemben lehet kényszeríteni a dolgozókat vasárnapi munkavégzésre méltánytalan körülmények között. Ezért született többek között az a jogszabály, amely nem véletlenül a boltbezárást hagyta figyelmen kívül, hanem pontosan, jól fókuszálva a vasárnapi munkavégzés tilalmáról szólt.

Azt sem szabad elhallgatnunk, hogy ez az intézkedés egyébként a hozzá fűzött gazdaságpolitikai célokat maximálisan beteljesítette. A szocialistáknak egyetlen jóslata sem bizonyult valódinak; persze ez nem meglepő, mert soha nem bizonyul annak. Azt állították a szocialisták, hogy tömeges elbocsátás lesz a kereskedelemben. Ehhez képest a kereskedelmi foglalkoztatás bővült. Azt állították a szocialisták,

hogy visszaesés lesz a kiskereskedelmi forgalomban. Ehhez képest a kiskereskedelmi forgalom bővült, messze a GDP- vagy a reáljövedelem-bővülés mértékéhez képest. (*Kunhalmi Ágnes: Akkor miért törlik, ha ennyire biztosak vagytok magatokban?*) Természetesen az is igaznak bizonyult, hogy más csatlakozó ágazatok is növekedésnek indultak, főleg a vendéglátás és a kereskedelem. De a szocialistáknak egy multiérdekkel szemben ezek nem számítnak semmit. A magyar kiskereskedők érdeke (*Kunhalmi Ágnes: Miért vonjátok vissza?*), az a 200 ezer ember, aki egyébként kereskedelmi alkalmazott és foglalkoztatott, mind nem számít.

Egy kétségtelenül igaz: a Fidesz nem tudta ezen pozitív intézkedés mellé állítani az emberek döntő többségét (*Kunhalmi Ágnes: Bebuktatok!*), és miután az emberek szavára érdemes figyelni, ezért a Fidesz-frakció támogatni fogja a kormány előterjesztését. Természetesen nem adjuk fel azt a küzdelmünket, hogy az emberek mellé kell állni, és azonnal tárgyalásokat kezdeményezünk a kereskedelmi dolgozókkal, ha már a szakszervezetek cserben hagyták őket, hogy hogyan lehet a munkavégzésüket könnyíteni. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok padsoraiból. - Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Ismét Rogán Antal miniszter úré a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, ma már a vasárnapi munkavégzés tilalmának elmúlt egy esztendejét többféle szempontból is értékeltük. Tisztelt képviselőtársaim, engedjék meg, hogy a frakcióvezető úr által elmondottak mellé egy másik szempontot is felvessek a tisztelt Országgyűlés számára, főleg azért, mert azt gondolom, hogy ma másféle értelemben is érintettük már ezt a kérdést.

Természetesen az embernek mindig meg kell fontolnia, ha egy kérdésben a népszavazás lehetősége is kialakulhat, hogy mennyiben érdemes azt a vitát megvívni, illetve mennyiben érdemes az ezzel kapcsolatos kérdéseket úgy mérlegelni, hogy az ország életét akár a következő hónapokban, hosszú időn keresztül is meghatározhatja. Szeretném leszögezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy természetesen a vasárnapi munkavégzés tilalma sokféle értelemben elvi kérdés, bár a magyar választók egy jó része számára - ez világosan látszik - életmódkérdés. De a kormány meggyőződése szerint ma Magyarország előtt áll egy olyan világos kihívás, amiről viszont minél nagyobb egységben és minél nagyobb számban együtt kellene tudnunk dönteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hetekben az Európai Unió brüsszeli Bizottsága nyilvánosságra hozta azt a javaslatát, amelynek alapján az Európai Unió szabályozni kívánja a bevándorlási, illetve menekültkérdéseket, gyakorlatilag az új Dublin-koncepciót. A két nyilvánosságra hozott koncepció-

nak azonban - világosan látszik - van egy rendkívül fontos közös lényege, az a kényszerbetelepítés intézménye. Tisztelt képviselőtársaim, Brüsszel nem tett le arról, hogy a következő hónapokban azt a másfél millió illegálisan beáramlott embert, aki Európába érkezett, kényszerbetelepítés keretében ossza szét az Európai Unió tagállamai között. Brüsszel nem tett le arról sem, hogy egyébként évi 250-500 ezer embert folyamatosan, évről évre behozzon Európába és azt hasonlóan, a Brüsszel által meghozott szempontok alapján kényszerbetelepítés keretében telepítse szét az Európai Unió tagállamai között.

Azt gondoljuk, hogy ez a magyar nemzeti szuverenitás súlyos sérelmét is jelenti, ez a számunkra igazán fontos kérdés, hiszen itt dől el a következő hónapokban, hogy a jövő nemzedékei Magyarországon kikkel fognak együtt élni, milyen országban fognak élni a gyerekeink, illetve az unokáink. Tisztelt képviselőtársaim, éppen ezért ennek a kérdésnek népszavazással történő eldöntését mindennél fontosabbnak tartja a magyar kormány. Nagyon jól tudjuk, azt gondolom, már az elmúlt hónapok politikai vitáiból is kiderült, hogy az ellenzéki képviselőtársaink között vannak olyanok, akiknek a népszavazási kérdései valójában nem más, mint egyszerűen politikaitöke-kovácsolás. Mi azt gondoljuk, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben az ügyben nem szabad megengedni, egyetlen felelős kormány sem engedheti meg, hogy egy olyan fontos kérdésben, mint a kényszerbetelepítés ügye és a magyar nemzeti szuverenitás kérdése, megossa bármi is a magyar választók figyelmét. Ez is egy fontos szempont volt akkor, amikor a kormány az elmúlt egy esztendő után mérlegelte, hogy ebben a kérdésben sor kerüljön-e népszavazásra, illetve ha nem kerül sor, akkor milyen döntést is hozzon a vasárnapi munkavégzés tilalmáról.

Úgyhogy még egyszer, tisztelt képviselőtársaim, nagyon szépen köszönöm mindenkinek a figyelmét és szeretném arra biztatni önöket, hogy a kormány javaslatát itt az Országgyűlésben, mind most a kivételesen sürgős eljárás során, mind pedig a holnapi napon a törvényről való döntés során minél nagyobb számban támogassák. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Gúr Nándor jegyzőt, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

GÚR NÁNDOR jegyző: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Magyar Zoltán, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Németh Szilárd István, Fidesz; Szelényi Zsuzsanna független; Kepli Lajos, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Szél Bernadett, LMP és Ikotity István, LMP.

(14.00)

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Tukacs István, MSZP; Schmuck Erzsébet, LMP; Rig Lajos, Jobbik; Vejkey Imre, KDNP; Németh Szilárd István, Fidesz. A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Csizi Péter, Fidesz. A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Novák Előd, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben. Bejelentem, hogy a határozati házszabály 22. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő kérte a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/9785. számú törvényjavaslat további tárgyalását. Az előterjesztés általános vitája a ma kezdődő ülésünk napirendi javaslatának részét képezi.

Tisztelt Ház! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzésre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló T/10171. számú előterjesztést, valamint az Országgyűlés ma kezdődő ülésének napirendi javaslata egészüljön ki az előterjesztés tárgyalásával. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon a kivételes elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslattól történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

Tisztelt Ház! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Tisztelt Ház! Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/10171. számú előterjesztés **kivételes eljárásban** történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 162 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 17 óra 3 percig van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára a holnapi ülésnapon első napirendi pontként, az összegző módosító javaslattól történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi határozathozatalok között kerül sor.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az április 12-i ülésnapon a határozathozatalokra legkorábban 12 óra 30 perctől kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége **a javaslatot elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* *Köszönöm.*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége **a napirendet elfogadta.**

Tisztelt Ház! Házbizottsági egyetértés hiányában most előterjesztések **bizottsági megtárgyalásáról** és döntéshozataláról határozunk.

Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés a Magyar Tudományos Akadémia munkájáról és a magyar tudomány általános helyzetéről a 2013-2014 esztendőkre vonatkozóan című, B/9675. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kéri fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Kulturális bizottságot a B/9675. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzunk! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a javaslatot a Ház 116 igen szavazattal, 48 nem ellenében, tartózkodás nélkül fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság beszámolója a 2015. évi tevékenységéről című, B/8388. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kéri fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi bizottságot a B/8388. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a javaslatot 117 igen szavazattal, 49 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról előterjesztés hiányában a mai napon nem döntünk.

Most, 14 óra 6 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések tárgyalására.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnökeként a határozati hárszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörömmel élve Oláh Lajos képviselő úr K/9788. számon az emberi erőforrások miniszteréhez benyújtott írásbeli kérdését **visszautasítottam**, mivel az indítvány nem tartozik a miniszter úr feladatkörébe.

Tisztelt Ház! Burány Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Elbukhatjuk a teljes adósságcsökkentést?**” címmel. Képviselő úr a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Eurostat, az EU statisztikai hivatala szerint az

Eximbank úgynevezett foglyul ejtett pénzügyi intézmény, ami látszólag önálló csak, de gyakorlatilag az állam és így az államháztartás része, éppen ezért hivatalosan azt javasolták a KSH-nak, hogy az Eximbank az államháztartási körön belülről kerüljön besorolásra. Az ilyen intézmények esetében a kormánynak viselnie kell a vállalkozás bármilyen nem megfelelő teljesítményének a következményét.

Az elmúlt hónapokban a bank legalább 41 milliárd forintot helyezett ki a kormányhoz közel álló vállalkozásokhoz, az Eximbank tevékenységét egy törvényjavaslattal 2013 végén ugyanis megváltoztatták, így belföldi cégek is kaphatnak hitelt a nemzetközi versenyképességük javítása érdekében. Valójában azonban csak annyi történt, hogy létrehoztak egy sokadik kifizetőhelyet, hogy zavartalanul és számoztalanul öntsék a közpénzt a haverok zsebébe.

Sok mindent elmondhatnánk az Orbán-kormányról, kivéve azt, hogy gátlásos lenne. Az elmúlt hónapokban jutott például Eximbank-hitelhez egy, a Garancsi István érdekeltségébe tartozó cég a Kopaszi-gát megvásárlásához. Egy másik cég egy 16 milliárd forintos tőkealapra kiírt pályázatot nyert el, itt a cégvezető felesége Rogán Antal miniszter ex-neje. Andy Vajna közel 7 milliárd forintos hitelhez jutott a TV2 megvásárlásához, közpénzzel is megtámogatva a botránysos működést. Tették mindezt abban reménykedve, hogy ezt a trükköt az Eurostat nem veszi észre. Tévedtek, lebuhtak.

Az államadósság szempontjából ez azt jelenti, hogy a legutolsó, rendelkezésre álló mérleg alapján az 572 milliárd forintos külső forrásállomány a GDP arányában közel 2 százalékkal emelné meg az adósságrátát. 2014-ben például eszerint egyáltalán nem csökkent az állam adóssága. Hiába trükköztek, félő, hogy az államadósság elleni harcot is elbukják.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ebbe a helyzetbe az Orbán-kormány átlátszó trükkjei és féktelen mohósága miatt került az ország. Kérdezem tehát: mikor szoknak le a trükközésről, mikor vetnek gátat a mohóságnak? Mit kívánnak tenni, ha ezt a harcot is elbukják? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném leszögezni, hogy a Magyar Export-Import Bank Zrt. eredményessége az elmúlt évben, 2015-ben is kiemelkedő. Az elmúlt évben 397 milliárd forint hitelt folyósított, ami 38 százalékkal több, mint az azt megelőző évi.

(14.10)

A hitelkihelyezéstől mintegy 421 milliárd forint exportbővülés valósult meg. Ez több mint 120 milli-

árd forint adóbevétel generált az állami költségvetés számára, és 355 milliárd forinttal járult hozzá a GDP-hez. Az Eximbank speciális helyzetét az önálló törvényes státuszteremtés teremt meg, amely kapcsolódik a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvényhez.

Ami az ön által felvetett szakmai kérdést illeti, arra a következő választ lehet adni. Valóban szakmai vita van a Központi Statisztikai Hivatal és az Eurostat szakmai álláspontja között az elszámolást illetően. Ez egy nagyon érdekes ügy, hiszen 2010-ben került kialakításra az új ESA pénzügyi vállalati szektor elszámolási rendszere, amely esetében nem szabályozták egységesen ezeknek a bankoknak az elszámolási szabályait. Most szeretné az Eurostat külön egyezményekkel az egyes országokkal rendezni ezt az elszámolási lehetőséget. Ez egyébként nem Magyarország problémája, hanem az Európai Unióban sok más országgal egyezkedik az Eurostat a szakmai álláspontot illetően. Ami a magyar álláspontot illeti, helytelennek és tévesnek minősítjük az Eurostat álláspontját, és valójában nem ismeri a magyar Eximbank valóságos tevékenységét.

Ami pedig az ön egyedi hitelkihelyezését illeti, szeretném leszögezni, hogy az Eurostat semmilyen egyedi ügyet nem vizsgált az Eximbankról, arról állásfoglalást nem alakított ki. Az Eximbank működését semmilyen tekintetben nem kifogásolta, tehát az itt elmondott hitelkihelyezések lényegében egy politikai támadásnak, egy politikai lözúgnak tekinthetők az ön szájából.

Tisztelt Képviselő Úr! Abban is téved egyébként, hogy ha a kormányzati szektorban kellene az Eximbank eredményét, tevékenységét elszámolni, akkor az államadósság esetleg növekedne és az úgynevezett államadósságharcot elbuknánk. Ugyanis itt egy egyenleget kell vonni, a szektor adósságából le kell vonni az állampapírkészletet, és csak azt kell elszámolni, valamint az ön által említett számot kettő évre kell elszámolni, tehát lényegesen kisebb lenne a növekmény mértéke. De ha ez megtörténne, akkor is igaz lenne az a mondás, hogy a Fidesz-kormány alatt csökken az államadósság, hogy a Fidesz-kormány megállította az államadósság-növekedést, és hogy minden évben képes betartani a 3 százalékos GDP-hiányt.

Én az ön esetében, az MSZP esetében viszont az államadósság kérdésében mélyen hallgatnék, mert szeretném önöket emlékeztetni, hogy 2002 és 2010 között, az önök kormányzása idején 12 000 milliárd forinttal növekedett az államadósság mértéke, és a GDP-arányos 52 százalékot önöknek sikerült 8 év alatt 85 százalékra feltornáznia. Ez most már a Fidesz-kormányzása alatt újra 75 százalék körüli összeget jelent, és ebből nem fogunk engedni, akármilyen elszámolási módszert kell alkalmazni, a kormány elkötelezett az államadósság csökkentése mellett, nem úgy, mint a Magyar Szocialista Párt kormánya.

Azt gondolom, az MSZP helyében az államadósság kérdéséről (Az elnök a csengő megkocogtatásá-

val jelzi az idő leteltét.) én inkább hallgatnék. Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A tények a következők. Az Eximbank százszázalékos állami tulajdonban van. Kettő: önök változtatták meg a működését úgy, hogy a belföldi mutyikat is lehetővé tegye, és ne csak az exportot finanszírozza. Három: ez a mohóság vezetett oda, hogy az Eximbank hitelkihelyezése ma már sokszorosa az eredeti exportot finanszírozó hitelkihelyezéseknek.

Negyedszer: az Eximbanknak nincs saját betétállománya, a kihelyezéseket további hitelek terhére folyósítja, mert például az állampapírok után a magyar kormánynak, a magyar államnak kell majd helytállnia, ezért szakmailag teljesen világos az az érv, hogy ha végső soron a hitelekért az állam vállal felelősséget, akkor az Eximbank az államháztartás része, és ebből következően az államadósságot is duzzasztják ezek a hitelállományok. Államtitkár úr, nem kellett volna mohónak lenni... (Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)

ELNÖK: Nem sikerült egy perc alatt elmondani, hogy elfogadja-e a választ vagy nem, de úgy vettem ki a szavaiból, hogy nem fogadta el a választ a képviselő úr. (Moraj az MSZP soraiból. - Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Milyen nagyvonalú, elnök úr! - Pártatlan ülésvezetés!)

Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Egy másodperc is sok volt neki! Ideges! Kínos a téma!)

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**338 millió forint közpénzt kapott ajándékba a Háda?**” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! (Közbeszólások a Jobbik soraiból: Mi kimaradtunk?) Az interpellációm címe az volt, hogy „338 millió forint közpénzt kapott ajándékba a Háda?”, de komolyan gondolkodtam azon, hogy azt a címet adom neki, hogy „Hová tűnnek a kis- és középvállalkozásoknak szánt pénzek ebben az országban?”

Nagy betűkkel hirdették a kormányzati portálon még 2014-ben, hogy átadták a Háda-cégcsoport válogatócsarnokát Kisvárdán. Na most, ez egy olyan ünnepség volt, amelyen az akkori államtitkár is részt vett, illetve Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter is. A tudósítás szerint a cég 338 millió forint támogatást nyert el egy olyan projekthez, amely egyébként 483 millió forintba került, és cserébe 155 munkahely létrehozását vállalták, amit egyébként

úgy vállaltak, hogy százat regisztrált álláskeresőkkel töltenek be. Az államtitkár utána tartott egy sajtótájékoztatót, és elmondták, hogy az összes nyertes pályázat 90 százaléka 10-20 munkavállalót foglalkoztató cég lesz, de elismerte, hogy van egy-két kilógó társaság is - most idéztem az államtitkárt -, és ezzel nyilván a Hádára utalt. A cég vezetője egyébként azt is elárulta a kisvárdai beruházásról, hogy ez a cég eddigi tiszakanyári üzemét váltja ki.

Ha ezt a történetet megnézzük és összefoglaljuk, akkor azt látjuk, hogy a kormány a saját bevallása szerint is egy sokmilliárdos árbevételű, több mint 500 főt foglalkoztató nagyvállalkozást segített ki kkv-knak szánt költségvetési forrásból úgy, hogy a jelek szerint ráadásul egyetlen új munkahely sem jött létre, papíron viszont az egész ügy, úgy tűnik, törvényesen zajlott. Ugyanis a támogatási kérelmet valóban egy olyan vállalkozás nyújtotta be, amely a pályázati feltételeknek megfelel papíron, úgy hívják őket, hogy Maxx Pont Kft., és az új munkahelyek formálisan létre is jöttek. Csak ha a Céginfóban megnézzük, hogy mi történt itt a munkahelyekkel, akkor azt látjuk, hogy 2015 márciusa és áprilisa között 789-ről 528-ra csökkent a Hádánál foglalkoztatottak száma, és ezzel párhuzamosan a másikonál, a Maxx Pontnál varázslatosan megemelkedett, kettőről 175 főre a munkavállalók száma.

Nemrég írásban is kérdeztem az illetékes minisztériumot arról, hogy konkrétan itt mi történt, mégis milyen alapon kaphatott támogatást, még ha közvetve is egy nagyvállalat a kicsiknek szánt pénzen. De hát mosták kezeiket, úgy tűnik, hogy önöket egyáltalán nem érdekli ez a kérdés. Itt két lehetőség van: vagy átvették önöket kőkeményen, vagy pedig önök tudtak erről az ügyletről, csak éppen úgy tűnik, valami miatt önöknek mégsem szúrta a szemét az, hogy egy menő nagyvállalkozás kap a kicsiknek szánt pénzből.

Tehát a kérdésem a következő. Hogy volt lehetséges az, hogy ha önök szerint ez a támogatás szabályos, és a Maxx Ponthoz jutott 338 millió forint, amely egyébként nem kapcsolt vállalkozása a Hádának, akkor a Háda által szervezett gyáraton mit keresett (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) az önök államtitkára és Seszták Miklós fejlesztési miniszter? Ha nem a Háda kapta a támogatást, akkor mivel magyarázzák, hogy ők avaták a gyárat?

ELNÖK: Képviselő asszony, lejárt az ideje.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Mivel magyarázzák ezt a helyzetet? (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Cseresnyés Péter államtitkár úrnak mondom, még mielőtt megadnám a szót, hogy az előbb elmulasztottam bejelenteni az eredményt: Tállai államtitkár úr válaszát 113 igen szavazattal, 42 nem ellenében fogadta el a Ház. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! 2011 és '14 között több mint 41 milliárd forint keretösszeg felhasználásával 3700 kis- és közepes vállalkozó részesült munkahelyteremtő beruházási támogatásban. A rendszerváltás óta ekkora keretösszezből ennyi kkv nem kapott még vissza nem térítendő támogatást. A támogatott vállalkozások túlnyomó többsége hátrányos helyzetű térségben, jelentős számú új munkahely létesítésével, álláskereső alkalmazásával valósította meg a beruházást. A támogatással több mint 45 ezer munkahely megőrzéséhez is hozzájárultunk.

Hogy konkrétan a kérdésre válaszoljak, amit ön már említett is egyébként, amit már a 2016. március 7-i írásbeli válaszomban megválaszoltunk, tájékoztatom a képviselő asszonyt, hogy a Háda Kft. az NGM által 2014-ben kiírt munkahelyteremtő pályázatra nem nyújtott be támogatási igényt. Fontos hangsúlyozni, hogy a Háda Kft. és a Maxx Pont Kft. tulajdonosi köre nem egyezik meg, nem kapcsolt vállalkozásokról van szó, tehát a támogatási javaslat elkészítésekor a két vállalkozás létszámát nem kellett összeadnunk.

(14.20)

A Maxx Pont Kft. 2014-ben pályázatot nyújtott be a Nemzeti Foglalkoztatási Alapból támogatható kkv-k munkahelyteremtő támogatására a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal Munkaügyi Központjához. A nemzetgazdasági miniszter döntése alapján a kft. a beruházás megvalósítására 338 249 929 forint támogatásban részesült.

A Maxx Pont Kft. vállalta, hogy a már meglévő két fő munkavállalói létszámahoz 155 főt felvesz és teljes munkaidőben két évig foglalkoztatja, a 155 főből 100 főt álláskereső közül alkalmaz. A kft. beruházása a hatósági szerződésben foglaltak szerint megvalósult. A 2015. április 10-ei helyszíni ellenőrzés jegyzőkönyve megállapította, hogy a kft. a hatósági szerződésben megjelölt 2+155 főre vonatkozó foglalkoztatási kötelezettségének eleget tett, a ténylegesen felvett munkavállalói többletlétszám 169 fő volt.

A munkahelyteremtő támogatás foglalkoztatási kötelezettségének teljesítéséről szóló 2016. február 24-ei beszámoló szerint a kft. az első évre vonatkozóan foglalkoztatási kötelezettségét teljesítette. A tényleges munkavállalói létszám 179 fő volt a beszámoló készítésekor. A hatósági szerződés szerint a beruházásra, foglalkoztatásra és működtetésre vonatkozó kötelezettségek teljesültek, szabálytalanságot az ellenőrzésért felelős megyei kormányhivatal nem állapított meg, ezért a támogatás visszakövetelése nem indokolt.

A teljes foglalkoztatási kötelezettség lejárt, 2017. január 7. után a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal a teljes kétéves foglalkoztatási kötelezettség teljesítéséről helyszíni ellenőrzéssel fog

meggyőződni. Megköszönöm, ha elfogadja válaszat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra a képviselő asszonynak megadom a szót egy percben.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, szerintem önnek nem az a dolga, hogy felmondja az én interpellációmát még egyszer, hanem az, hogy válaszoljon a kérdésemre. Én azt kérdeztem, hogy ha önök szerint a Maxx Pont kapta ezt a támogatást, akkor miért küldték oda a minisztert meg az államtitkárt egy Háda által szervezett avatóra? Erre miért nem válaszolt? Most önöket vagy átvették, vagy tudták, hogy ez zajlik, és ezért az LMP feljelentést fog tenni költségvetési csalás gyanúja miatt, mert nem tűrjük el azt, hogy kis cégeknek, mikro-, kis- és középvállalkozásoknak szánt pénzeket nagy cégeknek adjanak oda.

Nézze, államtitkár úr, ön elmondta nekem, hogy mennyit kapnak a kkv-k, én hozzáteszem, hogy munkahelyenként körülbelül tizedannyit, mint a mult cégek, dacára annak, hogy önök, mielőtt kormányra kerültek, ennek az ellenkezőjét mondták. Világosan tudjuk azt is a nyilvánosan elérhető adatok alapján, hogy a Maxx Pont tulajdonosa kisebbségi tulajdonos a Hádában, és azt is látjuk, hogy ez az ügy messziről bűzlik. Nem vállalható az, amit önök csinálnak; ha a kicsiknek írnak ki pénzeket, az kisvállalkozásoknál kell hogy landoljon, nem pedig a nagyoknál. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.)* Nem fogadom el a választ. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 113 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tragikus állapotok a szociális területen - Az ígéreteiket most sem fogják érdemi lépések követni?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Unió Bíróságának idén februári döntése értelmében az uniós joggal nem egyeztethetőek össze a SZÉP-kártya-rendszer és az Erzsébet étkezésiutalvány-rendszer egyes elemei. Ez lényegében teljes mértékben kiüresíti a SZÉP-kártyát. Ugyanakkor, annak a kiépített rendszere megvan, és ez egy jó alapot szolgáltatna az általunk már oly sokszor javasolt szociális kártyarendszer bevezetésére. Az elmúlt évek során a Jobbik számtalanszor kezdeményezte ezt. Az önök álláspontja pedig változó. Mert bár a mi javaslatainkat rendre elutasítják, saját javaslatukként,

némi változtatással - úgy, ahogy ez általában lenni szokott - mégiscsak foglalkoznak vele.

2013-ban Doncsev András akkori államtitkár azt ígérte, hogy a szociális kártya bevezetése 2014-ben egységes rendszerben megvalósulhat. Ám ez is csak egy ügyes kampányfogás volt, amit a saját, 2011-es szociális konzultációjukra alapoztak. Akkor a választóknak mindössze 15 százaléka vélekedett úgy, hogy csak pénzben kapjanak segílyt a rászorulóknak. Ennek tükrében valóban jó kampányfogás volt a Jobbik ötletének választási célra történő felhasználása, hogy aztán gyorsan elfelejtsék.

Úgy gondolom, vitathatatlan, hogy régóta késik egy átlátható, igazságos, célzott, rászorultsági elven alapuló segílyezési rendszer kialakítása. Amíg ez nincs meg, az adófizetők jogosan érzik, hogy felelőtlenül szórják a pénzüket. Azokon a területeken, ahol magas a segílyben részesülők aránya, megszokott helyzet, hogy a segílyek kifizetése utáni napokban a helyi boltok alkohol-, üdítő-, édesség- és chips-készleteit lényegében kiüritik. Ezért is lenne fontos meghatározni, hogy a szociális kártyára érkező támogatásokat milyen alapvető élelmiszerekre, ruházatra, gyógyszerkiváltásra, lakásfenntartásra vagy tanszerre lehet költeni. Ez egyértelműen azon gyermekek érdekét szolgálná, akiknek szülei most felelőtlenül élvezeti cikkekre költik a segílyt és a gyermeknevelési támogatásokat, veszélyeztetve ezzel a gyermekek megfelelő és tisztességes felnevelését.

Tisztelt Államtitkár Úr! Bár tudom, hogy igen változó, most éppen mégis mit gondol a kormányzat a szociális kártya bevezetéséről? A SZÉP-kártya kiépített, majd kiüresített rendszerét alapul véve megvizsgálják-e a lehetőségét, hogy ez a rendszer bevezetésre kerülhessen? Várom választ, államtitkár úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ön ránéz most a szociális támogatások rendszerére és ránézett jó pár évvel ezelőtt, akkor szinte alig ismerhet rá, hiszen pontosan a célzottabbá tétel volt az a fő elv, ami szerint itt a parlamentben is tárgyaltuk a törvényjavaslatot, és a további kormányrendeletek is megszülettek. Pontosán azért, hogy látható legyen mindenki számára, hogy ki miért milyen összegű vagy milyen természetbeni segílyt kap, milyen támogatást kap, ezért hoztuk létre például 2013 decemberében a pénzbeni és természetbeni támogatások rendszerét, az úgynevezett PTR-t, amiből mindenki láthatja, hogy pontosan milyen ellátásokat folyósít az állam, és ez segít abban, hogy az esetleges visszaélésektől abban is megmentsük a rendszert, hogy ne legyenek párhuzamos ellátások ugyanarra a jogcímmel.

Ezzel párhuzamosan épült ki pár évvel később az állami, járások által folyósított jövedelempótló támogatások és a települések által folyósított kiadás-kompenzáló, helyi önkormányzatok által megítélt támogatások rendszere. Ez a valódi célzottabbá tétel, hiszen akkor, amikor a helybeli önkormányzati szinten ítélik meg az illető jövedelemkompenzáló támogatásainak a mértékét, akkor pontosan jobban látják, hogy az illető milyen életkörülmények között él. Sokszor hallottunk hasonló példákat, hogy valaki szociális segélyért is Mercedessel ment. Ez a fajta mostani szabályozás ezeknek az elejét veszi, ha voltak ilyenek - márpedig sokszor hallottunk ilyenekről -, akkor ezeket meg tudja akadályozni, hogy a helybeli, életformabeli ismeretség alapján tudják megítélni, hogy milyen kiadáskompenzáló támogatásokra jogosult az illető. Nyilvánvalóan a természetben nyújtott ellátásoknál, egészségügyi szolgáltatásnál, közgyógyellátásnál ez nem merül föl, elsősorban a pénzbeni ellátásnál, és valóban ezért is merült föl sok esetben, hogy a helyi önkormányzatok is az egyes szociális támogatásokat Erzsébet-utalvány formájában adták.

Az nagyon szomorú szerintem mindenki számára Magyarországon, és nem növeli az Európai Unió iránti szimpátiát vagy az európai döntéshozatalba vetett bizalmat, hogy az Uniónak pont az volt a legfontosabb, hogy azt az Erzsébet-kártya-rendszert, programrendszert, szociális üdültetési rendszert rombolja szét, pontosabban annak az anyagi alapját semmisítse meg, amelynek a révén az elmúlt években 800 ezer honfitársunk tudott ingyenesen vagy kedvezményesen elmenni üdülni, és ennek a 800 ezer embernek a fele fiatal volt, olyan fiatalok, akik nyári táborba most el tudtak menni, el tudtak menni a Balatonhoz, el tudtak menni egy-egy tehetség-gondozó vagy művészeti, vagy sporttáborba, de ezt akkor, ha az állam nem segít, talán soha nem tudták volna megtenni. Ezért fontos számunkra, hogy ezt a fajta táborozási rendszert, ha más formában is, de a későbbiekben is fenntartsuk.

Ahogy arra a képviselő úr is célzott, a kormány korábban nem vezette be a szociális kártyát, jelenleg sincsen ez napirenden, de nyilvánvalóan a későbbiekben minden eshetőséget megvizsgál. Eddig nem döntött emellett a kormány, nézzük meg, a későbbiekben adódik-e olyan helyzet, amikor ezt érdemes vagy szükséges megtenni. De úgy gondolom, azzal az új forrásbevonással, amelyik 30 milliárd forint plusz települési támogatási formát vezetett be, és azzal az új elosztási rendszerrel, amely sokkal nagyobb kontroll-lehetőséget biztosít a helyi önkormányzatoknak a támogatások szétoztatásakor, sok-sok korábbi kiskaput sikerült bezárnunk.

(14.30)

Ugyanúgy sikerült kiskapukat bezárnunk akkor, amikor a korábbi rokkantnyugdíjas-rendszert felszámoltuk, amely szintén mind a Jobbik, mind az MSZP,

mind az LMP, mind a Fidesz-KDNP szerint nagyon-nagyon sok visszásságot tartalmazott, és nem valós szociális problémákra, hanem társadalmi problémákra adott megoldást egy rossz eszközzel, a nyugdíjazás rendszerével ahelyett, hogy ott akár munkahelyteremtéssel, ösztönzéssel valódi munkahelyet tudott volna biztosítani ezeknek az embereknek.

Mi tehát úgy gondoljuk, hogy a jelenlegi rendszer sokkal átláthatóbb, sokkal kevésbé nyújt lehetőséget visszaélésekre, és a helyi önkormányzatok számára sokkal nagyobb döntési kompetencia van abban, hogy a nem rászorultaknak ne adjanak települési támogatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Nyilvánvalóan nem tudom elfogadni ezt a választ, hiszen a szociális kártyát - ahogyan ön mondta - még most sem kívánják bevezetni. Én szeretném jelezni a Fidesz-frakciónak, hogy a 21. század technikai körülményei között élünk, és ennek köszönhetően a szociális kártya bevezetése sokkal olcsóbbá tenné a szociális rendszer működtetését, ezeknek a támogatásoknak a folyósítását, és egyben sokkal inkább átláthatóbbá is tenné, hiszen gyakorlatilag egy központi szervrendszerrel mindenki pontosan láthatná az országban, hogy hol milyen mértékű kifizetések történnek.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy az Erzsébet-utalvány nem névre szóló, itt viszont mindenképp egy névre szóló kártyáról lenne szó, aminek köszönhetően, amikor kimennek az üzletből a vásárlók, akkor az uzsora-bűncselekménynek már nem volnának oly mértékben kitéve, hiszen egy Erzsébet-utalványt egyszerűen el lehet venni, szerintem túlságosan is sok mindenre fel lehet használni adott esetben, míg a szociális kártyánál ezt sokkal jobban le kéne szűkíteni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérem, hogy ebben legyenek a 21. század pártja, és a technikai vívmányokat is vegyék figyelembe és vezessék be. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 110 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Font Sándor, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Tegyük világossá, milyen csúsztatásokkal él az ellenzék a földprogram kritikája során!”** címmel. Képviselő úré a szó.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten államtitkár úrral egy tanulságos albizottsági ülésen vehet-

tünk részt, ahol nyilvánvalóvá vált, hogy az ellenzék folyamatosan erős csúsztatásokkal él a „Földet a gazdáknak!” program kapcsán, melynek második szakasza nemrég zárult le. Ezek az ellenzéki ferdítések, olykor hazugságok kizárólag a politikai hisztériakeltést szolgálják. Az ellenzék talán ettől reméli nagyfokú társadalmi elutasíthatóságának valamilyen szintű javulását.

Gógös Zoltán képviselőtársam felindultságában egészen odáig ragadtatta magát, hogy állította: az MSZP-s kormányok idején nem történt állami földeladás, miközben ő volt az FVM politikai államtitkára, akinek irányítása alatt történtek a speciális földeladások. Mert valóban nehéz jó szívvel adásvételnek nevezni azokat az intézkedéseket, amelyekkel nevetéses áron adott állami földeket az MSZP azoknak a gazdálkodó, téveszűtőd cégeknek, részvénytársaságoknak, kft.-knek, azok tulajdonosainak, beosztottjaiknak, akik közel kerültek az MSZP-ekhez.

Ezt a szocialista üzérkedést össze sem lehet hasonlítani a mostani programmal, amely helyben lakó földműveseket juttat földhöz nyilvános árverések keretében, ahol a földterületek kikiáltási árai tíz százalékkal magasabbak, mint az adott térség átlagos földárai, és a tapasztalatok szerint a tényleges eladási árak jóval túlszárnyalják ezt a megemelt kikiáltási licitárát is. Felháborító, hogy azok a képviselők bélyegzik a földek elherdálásának a mostani programot, akik annak idején valóban herdálták az állami tulajdont.

De az is túlmegy egy határon, hogy az évek óta hazánkban élő és gazdálkodó, sokszor kettős állampolgársággal is rendelkező személyek kapcsán állítja az ellenzék, élén a Jobbikkal, hogy a kormány úgy mond külföldieknek árusítja ki a magyar földet. Ez hazugság. Ha jól emlékszem, 24, valóban több mint három éve itt élő, külföldi állampolgársággal is rendelkező földművesről van szó a több mint négyezer nyertes között. Arányosítsák ezeket a számokat, legyenek szívesek!

Szögezzük le: az ország mezőgazdasági területeinek mintegy 5 százaléka az állam által megvásárlásra felkínált terület, több ezren jutnak földhöz, tehát képtelenség az a vád, hogy az ebben a formában a gazdákhöz kerülő földmennyiség felborítaná hazánk birtokszerkezetét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezért kérdezem: a program során összesen hány hektár földterületre licitáltak a gazdák? Hány birtoktestet nyertek el? Ezek mekkora méretűek? Mennyi az adásvételből befolyt összeg? Hány kifogás érkezett az árverések során? Hogyan vizsgálják ki esetlegesen ezeket? Mikor történnek meg a tényleges földvásárlások? Egyszóval: hogy néznek ki a „Földet a gazdáknak!” program lezárt szakaszai számokban, és hogy értékeli azokat a kormány? Várom válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Bitay Márton államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon sok mindenre rávilágított itt a felszólalásában, ha megengedi, gyorsan a kérdésekre válaszolással kezdeném.

180 ezer hektár állami termőföld került a gazdák kezébe, magyar gazdák kezébe, ez több mint 19 ezer birtoktestben történt meg, és ez nagyjából 240 milliárd forint árbevételt jelent az államnak. Annyiban idézőjelbe tenném a dolgot - nyilván ön ezt pontosan jól tudja szakemberként -, hogy itt azért egy hosszabb folyamatról van szó, itt inkább a licitek összegzéséről beszélünk és a beérkezett igényekről, mert maga a tulajdonátruházás még várat magára, hiszen itt különféle kifüggesztési határidők vannak, vagy adott esetben, aki hitelt igényel, a hitelígényles ideje el kell hogy teljen.

Amit viszont szeretnék hangsúlyozni, hogy több mint 10 500 gazda vásárolt. Ön említett egy számot, helyesen, ez a liciteken történő részvétel az őszi számokat figyelembe véve, de most már rendelkezünk a tavaszi számokkal is, meg rendelkezünk a három hektár alatti számokkal. Ennek eredményeként elmondhatom, azt gondolom, örömről, hogy 10 500 magyar gazda vásárolt termőföldet. Figyelembe véve, hogy százezer regisztrált földműves van, ez azt jelenti, hogy minden tizedik magyar gazda tudott venni ebből az állami termőföldből. Ez is válasz arra, hogy volt erre igény vagy nem volt igény, hogy a gazdák egyébként hogyan viszonyulnak ehhez a programhoz. Láthatóan támogatják ezt a programot. Meghallgatnak nagyon sok demagóg, ellenzéki felszólalást, lebeszélést meg pressziót, hogy ne vásároljanak, majd elmennek az árverésekre, és megveszik ezeket a termőföldeket.

Néhány vitapontot gyűjtöttem össze, amire ön is utalt, meg itt a társadalmi vitában ez előkerült. Az egyik a nagyüzemek versus családi gazdaságok kérdése. Néhány számot, ha megenged. Ősszel 120 ezer hektárt értékesítettünk, ebből több mint 80 ezer hektár olyan birtoktest volt, ami nem érte el a 150 hektárt, tehát annál kisebb térmértékű terület volt; ez rögtön eldönti, hogy nagyüzem vagy családi gazda, hiszen a 150 hektárnál kisebb birtoktesteket megítélésem szerint a közepes családi birtokrendszer méretének tekinthetjük, hozzáteve sietve, hogy egyébként a vevők kétharmada egy darab birtoktestet vásárolt, tehát arról sem beszélhetünk, hogy nagyon sokat vett volna egyvalaki vagy kevesen vettek volna sok földet, hanem pont fordítva van a helyzet, nagyon sokan vettek kevesebb földterületet. Ráadásul ott van a földforgalmi törvény is, hiszen 300 hektár fölé senki nem tud menni, jelenleg a hatályos magyar jogszabályok 300 hektárban limitálják a tulajdonszerzési maximumot.

A másik vita, hogy drágán vagy olcsón. Ennek megfelelően megnéztük a Központi Statisztikai Hivatal, illetőleg a piacvezető bank felmérését a földátlagárokhoz képest, nemcsak hogy ez a 10 százalék,

hanem a jelenlegi statisztikák alapján - Nemzeti Földalap Kezelő - a legkisebb különbség is 22 százalékos volt, ami a piacvezető bank földértékbecslése és a valós vételár közötti különbség volt, tehát minimum ennyivel drágábban adtuk a földet, például Fejér megyében 500 ezer forint/hektárral volt drágább a föld értéke, mint ami egyébként ezekben a nyilvános statisztikákban elérhető. A piaci árról egyébként sem nagyon érdemes vitatkozni, hiszen egy licitről beszélünk, az megmutatja pontosan a piaci árat.

Én azt tudom mondani önnek, hogy egy nagyon sikeres program, minden tizedik magyar gazda tudott vásárolni, és nagyon örülök annak, hogy folytathatjuk ezt az értékesítési kört egy harmadik árverési körrel, ahol újabb földeket fogunk az agrárközéposztály megerősítése érdekében a magyar gazdáknak felkínálni nyilvános árverésen, hogy tulajdonjogot szerezzenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Viszonválaszadásra megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a választ, államtitkár úr, amelyet elfogadok. Engedje meg, hogy közben megemlítssem, hogy dicséret illeti a kormányhivatalokat, amelyek lebonyolítják ezt az árverést, sokszor olyan körülmények között, hogy itt jelen lévő képviselők, ellenzéki képviselők jelennek meg az árverés napján a kitűzött időpontban, és agresszív, rendbontó magatartásukkal időnként paródiává akarják sülyeszteni az árverést.

(14.40)

Ennek ellenére a kormányhivataloknak szerencsére rendben, akadálymentesen sikerült a feladatukat elvégezni.

Megjegyzem, és mindenkit arra ösztönzők, hogy amit az ellenzék kritizál, hogy miért az nyert, és miért ő volt a nyertes, menjenek el és licitáljanak. Nyílt az árverés (*Burány Sándor: Veszünk fel hitelt az Eximbanktól!*), ők is odamehetnek, menjenek el, kérjék fel a barátait, az is menjen el árverezni, és ők szerezze meg a termőföldet. Ugyanakkor csak érzékeltetem, hogy a szocialista barátainknál sundám-bundám módon 300 ezer forintos áron keltek el akkor a termőföldek, részvénytársaságok igazgatói, tagjai és tulajdonosai vették meg a földet, most pedig a magyar gazdák. Köszönöm, választ elfogadom. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A képviselő úr tehát elfogadta a választ. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Milyen átalakításokat tervez a Kormányzat a szakképzés területén a 2016-os esztendőben?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Államtitkár Úr! A kormány több mint egy esztendeje döntött arról, hogy ismét nekiáll átalakítani a szakképzési rendszert, amiről a Nemzetgazdasági Minisztérium egyik korábbi, azóta menesztett államtitkára egyszer már tartott sajtótájékoztatót. A korábbi, munkaerőpiacért és képzésért felelős államtitkár állítása szerint a koncepció újabb alapvető és nagyon komoly változásokat hoz a szakképzés területén, a korábbi megfogalmazás szerint a következő években, évtizedekben meghatározó jelentőségű lesz, mivel teljes mélységben kívánja átalakítani a szakképzés területét. A több mint egy évvel ezelőtti nyilatkozat arról szólt, hogy az átalakítási rendszer érinteni fogja a szakiskolák rendszerét, ennek az átalakításnak a nyomán olyan szakközépiskolák és szakközépiszkolák jönnek majd létre, ahol lehetőség van érettségit és szakmát is szerezni. A jelenlegi szakiskola megnevezése szakközépiszkolává módosul, mert a szakképzési kezdeti időszak hároméves szakaszt követően automatikusan nyújtja az érettségi felé történő továbbtanulás lehetőségét. A kormányzatnak ezzel a lépésével az is a nem titkolt szándéka, hogy az egyetemről kieső fiatalok visszakerülhessenek a szakképzés rendszerébe.

Tisztelt Államtitkár Úr! Pontosan mit tartalmaz a több mint egy éve bejelentett szakképzési átalakítás? Hol és mikor olvasható az erről készült koncepció? Miért teremtenek ismét bizonytalanságot a szakképzési rendszerben? Mikor lesz végre kiszámítható, és mikor fogják a gazdaság igényeit is figyelembe venni a hazai szakképzési rendszerben? Mert abból a szakképzési rendszerből, amit mi láthattunk eddig, nem válik tisztán és világosan nyilvánvalóvá, hogy mi fog történni a szakképzésben. Egyetlenegy láthatunk, mégpedig azt, hogy jelen pillanatban közel 50 ezer ember vár arra, hogy nyugdíjba vonulhasson, és a munkaerőpiacról kimegy, és nekik nincsen olyan hiánypótlás, ami a szakképzési rendszerben benne lenne. Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, az lenne a kérdésem, hogy mi lesz azoknak a pótlásával, akik nyugdíjba vonulnak vagy éppen külföldre mennek el, és nem itthon dolgoznak, azok szakképesítését hogy tudjuk pótolni. Mert a mai rendszerben nem látjuk és nem láthatjuk, illetve nem látszik abból a koncepcióból, amelyet félig-meddig már nyilvánosságra hoztak önök.

A másik, hogy a munkanélküliek regiszterében szereplők 60 százaléka nem rendelkezik szakképzéssel. Azoknak a felnőtteknek mi lesz a sorsa, akiknek nincs szakképzétsége, azokkal mi a szándéka a kormányzatnak, tud-e koncepciót kialakítani, hogy a felnőtt-szakképzés is elinduljon egy olyan irányba, hogy biztos és megélhetést biztosító szakmát tudjanak szerezni? Ma még nem látjuk azt, hogy ebben a kérdésben a koncepció hogy fog kialakulni. Erre kérem államtitkár úr választ. Köszönöm szépen figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, abban egyetérthetünk és egyetért velem, hogy az elmúlt öt évben a munkaerőpiacon jelentős változások következtek be a foglalkoztatás területén, ami jó eredménynek mondható, hisz 2010-hez viszonyítva 2015. év végi eredményeket, mutatókat azt láthatjuk, hogy körülbelül 6 százalékponttal csökkent a munkanélküliség, és körülbelül 10 százalékponttal nőtt a foglalkoztatás, ez pedig azt jelenti, hogy a gazdaság fejlődik, és igényli a jó szaktudással rendelkező szakembereket.

Éppen ezért már régóta azon gondolkodtunk, azon törte a kormány a fejét, és azon dolgozott, hogy hogyan lehet a munkaerőpiacot ezzel a jó szaktudással, minőségi szaktudással rendelkező szakembérgárdával ellátni. Ez egy óriási kihívás, nemcsak a szakképzés területén, hanem - ön említette - a felnőttképzés területén is. Ezt a kihívást 2010 óta folyamatosan kiemelt figyelemmel kíséri a kormány, és az elmúlt évek, ahogy említettem, eredményei azt mutatják, hogy jól kezelte a helyzetet, és jó irányba mennek a dolgok. Ennek egyik mérföldköve volt „A szakképzés a gazdaság szolgálatában” című, a kormány 1040/2015-ös kormányhatározatában elfogadott koncepció, amit a kormány.hu-n ön is bármikor megtekinthet, hisz 2015 márciusa óta fent van, ott elérhető és olvasható.

A koncepció fő célkitűzései a következők: a gazdasági igények kiszolgálása, a duális képzés erősítése, a szervezett szakképzés vonzerejének, presztízsének növelése, a szakképzési rendszer fejlesztése. A kormányhatározat alapján 2015 első félévében benyújtásra kerültek a parlamenti törvényjavaslatok. A Nemzetgazdasági Minisztérium több száz szakképző iskola fenntartását vette át az elmúlt év nyarán, tehát 2015-ben, 44 darab új szakképzési centrum alakult, bevezetésre került a második szakképesítés ingyenes megszerzésének lehetősége - talán válasz arra, amit ön mondott, kérdésként megfogalmazott, hogy hogyan lesznek majd szakemberek -, és a duális szakképzést erősítő kamarai garanciavállalás rendszere, a kamarával együttműködve határozzuk meg a szakképzés irányát.

A hivatkozott módosítási irányok mentén folytatódik tovább a munka 2016-ban, amelynek a jelzett törvénymódosításokon alapuló várható lépéseiről az elmúlt közel egy év szinte minden szakképzési vonatkozású rendezvényén szó esett. Így tehát, ahogy interpellációjában a tisztelt képviselő úr is jelezte, a 2016-17-es tanévtől, tehát 2016 szeptemberétől a régi szakképző intézet, a szakmunkásképző intézet szakközépiskolává alakul át, és a szakközépiskolák szakgimnáziummá alakulnak át, ahol mindenki számára nyitott az érettségi mellett a szakma megszerzése is.

Ehhez is igazodóan 2016-ban megújult, módosult az Országos Képzési Jegyzék, és folyamatban van az új képzésekhez igazodó szakmai dokumentu-

mok kidolgozása. Szintén folyamatban van a lemorzsolódó fiatalok számára a szakmaszerzés lehetőségét nyújtó szakképzési Híd-programok kidolgozása is. 2016-tól 20-ra emelkedik az iskolai rendszerű szakképzésben ösztöndíjra jogosító hiány-szakképesítések száma a jelenlegi 12-ről, és az ösztöndíjrendszer is megújul.

Új támogatási lehetőségek kerültek bevezetésre a szakképzési hozzájárulási rendszerben, a gyakorlati képzésben közreműködő gazdálkodó szervezetek számára, és felnőttképzésbe is több mint 15 ezren jelentkeztek. Tehát a felnőttképzés is jelentős mértékben megindult. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Még tudnám sorolni, de az idő lejárt, ezért köszönöm a figyelmét, és remélem, válaszat elfogadja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Amiket felsorolt, és én is megnéztem a 2015-ös anyagot, ebből az jön vissza, hogy a kilencvenes évek elejéhez nyúlnak vissza, illetve ami a kilencvenes évek előtt volt a szakképzésben, azokat próbálják meg újra rekonstruálni, mégpedig azért, mert akkor volt az a lehetőség, hogy szakmunkás bármikor át tudott menni esetlegesen érettségit adó rendszerbe is, és ezt látom ebben az irományban is, amit én a 2015-ös anyagban kiolvastam.

Ez nem jelentene problémát, azt gondolom, viszont nem számoltak azzal, hogy az informatikai rendszer bővülése és megjelenése nagymértékben megváltoztatja a szakmák versenyképességét is, és ezt nem látom érvényesülni egyetlenegy anyagban sem. Ezért tehát a választ nem tudom elfogadni, mert a korral nem tud fejlődni az a koncepció, amit láthatunk, mert sokkal dinamikusabb elképzelések kellenek ahhoz, hogy be lehessen váltani a szakképzés visszaadott reményét. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr tehát nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház az államtitkár úr válaszát 107 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tragikus állapotok a szociális területen - Minden harmadik férfit megfoszt a Kormány a nyugdíjas éveitől?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

(14.50)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár

Úr! Talán a rendszerváltás óta eddig példátlan módon, a már népszavazásra kiadott aláírások gyűjtésének elindítását követően állította le múlt év szeptemberében az Alkotmánybíróság a férfiak 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjazásának lehetőségét. A szebb napokat megélt taláros testület alkotmányellenesnek találta a Kúria korábbi döntését, így nem lett népszavazás a kérdésből.

Nem túlzás azt állítani, hogy a férfiak 40 évnyi munkaviszony utáni nyugdíjazási lehetőségével nem kevesebbet vesz el az állam a férfiak egyharmadától, mint az egyetlen lehetőséget, hogy akár egy percet is nyugdíjasként tölthessenek. Mert bizony egy 2015. év végén készült egészségfelmérés kimutatta, hogy Magyarországon a férfiaknál minden harmadik halálozás a 65 éves életkoruk előtt következik be, azaz minden harmadik férfinak esélye sincs arra, hogy megérje a nyugdíjkorhatárt. Mi ez, ha nem teljesen méltatlan és minden társadalmi igazságosságot nélkülöző bánásmód? Közel egymillióan élnek tehát ma is olyan férfiak, akik tisztességesen dolgoznak, tisztességesen fizetik adójukat, járulékaikat, és esélyük sem lesz arra, hogy nemhogy pár évet, de egyetlen hónapot is élvezhessenek a nyugdíjaskorból. És itt nemcsak pénzügyi, jövedelmi kérdéssről, hanem morális, erkölcsi kérdéssről van szó.

Hogy mit is jelent a 40 év munkaév, egy életszerű és egyszerű példán mutathatjuk be, pár statisztikai mutatóból kiindulva: ha egy férfi, aki 1956-ban született, talán nem is 18, hanem 20 éves korában áll munkába, majd ledolgoz 40 évet, akkor a kedvezmény alapján már nyugdíjba mehetett volna ebben az évben. Helyette a jelenlegi, még az MSZP által meghozott szabályok szerint még öt évet rá kell húznia. De csak akkor, ha rá tud húzni még öt évet, ugyanis életkorának előrehaladtával egy olyan makacs ténnyel kell farkasszemet nézniük a férfiaknak, mint hogy Magyarországon az egészségben töltött életév a férfiaknál is csak 58 év, azaz átlagban az összes férfi 58 éves korára valamilyen krónikus megbetegedésben szenved, legyen az cukorbetegség, súlyos keringési problémák, mozgásszervi problémák. Így jól látszik, hogy ennek az '56-os korosztálynak, vagy akár a soron következő évjáratoknak krónikus betegen kell még legalább a következő hét évet végigdolgoznia ahelyett, hogy csak kettőt vagy talán egyetlenegy kellene. Aki pedig krónikus betegséggel küzd, tudja, mennyire hatványozottan rombolja tovább az egészséget a folyamatos megterhelés. A cél tehát az lenne, hogy 40 év munkaviszony után a férfiak közül a lehető legtöbben még egészségben élvezhessék nyugdíjas éveiket.

Összegezve: egyáltalán nem túlzás az egészségügyi mutatók alapján azt állítani, hogy a kormány halálba dolgoztatja a magyar férfiak egyharmadát, szimplán azért, hogy részükre egyetlenegy forintot se kelljen fizetni a nyugdíjkor. Kérdezem tehát államtitkár asszonyt, hogy miért nem engedi méltósággal nyugdíjba vonulni a 40 évet ledolgozott férfiakat a kormány. Miért dolgoztatja a statisztikák és a való-

ság szerint is a kormány halálba a férfiak egyharmadát? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Én igyekszem a válaszbomban a demagógiától kicsit jobban megkímélni a képviselőtársakat, mint amennyire ön nem tette ezt a saját kérdésében a halálra dolgoztatással.

Úgy látom, hogy a megközelítésünkben alapvetően van egy jelentős különbség. Bevezettük a „nők 40” intézkedést, önök most azt követelik, hogy a férfiak számára is vezessük be a 40 év után járó nyugdíjlehetőséget. Azt hiszem, nem teszünk jót azzal, ha szembeállítjuk a nőket és a férfiakat egymással. Nem hiszem, hogy az lenne a követendő út, hogy szembeállítjuk a nőket és a férfiakat egymással, kijátsszuk őket egymás ellen. Mintha azzal, hogy kedveztünk a nőknek, azzal, hogy a nagymamanyugdíj bevezetésével megteremtjük a lehetőségét annak, hogy legyenek ismét nagymamák a családokban, a férfiakat hoztuk volna kedvezőtlenebb helyzetbe.

Talán inkább akkor kellett volna a képviselő úrnak is követelőznie, és azoknak a képviselőtársainak is, akik nemcsak a Jobbik, hanem az MSZP padsoraiban is ülnek, akik nem szavazták meg a nők 40 intézkedését. Most követelni a férfiak 40 bevezetését, amikor önök a nők 40 bevezetéséhez nem járultak hozzá, azt hiszem, hogy valóban elég jelentős demagógia. Ez egy társadalombiztosítási nyugdíjrendszer, ami Magyarországon működik. A mi elsődleges feladatunk az, hogy biztos nyugdíjas éveket biztosítsunk a nyugdíjasaink számára. Mi ezt a célkitűzést vállaltuk 2010-ben a kormányzásunk elején. Azt mondtuk, hogy a nyugdíjak reálértékét meg fogjuk őrizni. És meg is tettük ezt minden évben. Nemcsak megőriztük a nyugdíjak reálértékét, hanem - s ezt bizonyára a képviselő úr is tudja - 2011 és 2015 között a nyugdíjak reálértékét 8,7 százalékkal tudtuk növelni. Tehát azt a célkitűzésünket, amit 2010-ben tettünk, hogy a nyugdíjak reálértékét meg fogjuk őrizni, nemcsak megtartottuk, hanem túl is teljesítettük.

Az pedig, hogy az Alaptörvényben is rögzítettük, hogy a nők fokozott védelmének követelményét a nyugdíjrendszeren keresztül is érvényesíteni tudjuk, valóban megjelenik a nők 40 intézkedéssel. S még egyszer felhívnam a figyelmüket arra, hogy egy alapvetően idősödő társadalomban, ott, ahol a várható élettartam fokozatosan növekszik, ahol az egészségben töltött évek időtartama folyamatosan növekszik, alapvetően nem a nyugdíjkorhatár csökkentése a járható út. A nők 40 bevezetése sem a nyugdíjkorhatár csökkentéséről szólt. A nők 40 alapvetően egy

családpolitikai intézkedés. A nők 40 azt segíti, hogy most, amikor nincsenek nagy számban Magyarországon többgenerációs családok, amikor a családon belül nagyon nehezen tudják sokan megoldani a kisgyermek felügyeletét, akkor legyenek megint nagymamák, legyenek olyan nagyszülők, akik ott tudnak lenni a gyermekek mellett, ott tudnak lenni az unokáik mellett, és 40 év jogosultsági idő után, 40 ledolgozott év után, és 40 olyan év után, amikor azért lássuk be, hogy a nők nagyon sokszor egyúttal teljesítenek a munkahelyükön és a családi életükben, nos ez után a 40 év után nekik lehetőségük van arra, hogy nyugdíjba menjenek, és akkor igenis ezek a nők is dolgozni fognak, hiszen a láthatatlan munka formájában az unokáik mellett fogják ezt a szolgálatot teljesíteni. A nők 40-nel tehát éppen a gyermekes családokat támogatjuk Magyarországon.

Még egyszer arra kérem a képviselő urat is, hogy a demagógiát mellőzzük a jövőben is, ne állítsuk szembe a nőket és a férfiakat ebben a tekintetben sem egymással. Akkor kellett volna gondolkodniuk, amikor a nők 40-ről szóló intézkedést önök nem szavazták meg. A magyar kormány továbbra is elkötelezett a nők 40 megtartása mellett, és amellett, hogy a családokat ilyenformán is nagymamához, nagyszülőkhöz tudjuk juttatni. Köszönöm szépen a figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony! Szó sincs arról, hogy bárki, illetve a Jobbik szeretné szembeállítani a nőket és a férfiakat. Pontosan az a célunk, ahogy ön is megfogalmazta, ahogy a hölgyek 40-nél is családpolitikai célok vezették a kormányt, a férfiak 40-nél is ugyanez a családpolitika, ugyanez a családok összefogása, összetartása lenne a cél. Nem azért javasoljuk, mert bárkit bárkivel szembe szeretnénk állítani, hanem a férfiaknak is szeretnénk megadni azt a lehetőséget, ami a nőknek megadatott.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Ezeket a felvetéseket például nem én mondom, hanem azokon a valódi nemzeti konzultációs fórumokon, ahol a lakossággal beszélünk, akár az egészségügynél, de akár az oktatásnál, mindig előkerül, pedig nem is tartozik oda. Az emberek mondják azt, és nagyobbrészt a hölgyek mondják azt, hogy szükség van erre az intézkedésre. És ahogy a Jobbik demonstrációval, a saját pólóviselével is kiállt e mellett az intézmény mellett, az elkövetkezőkben is ki fog állni emellett, és javasolni fogjuk továbbra is, hogy gondolkodjon el a kormány a férfiak 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjazási lehetőségén. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ha jól értem, képviselő úr nem fogadja el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 110 igen szavazattal, 26 nem elenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen programok várhatóak a tehetséggondozás területén?**” címmel. Képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Képviselőtársaim! Számunkra, kereszténydemokraták számára kiemelten fontos a fiatalok helyzetének javítása, és ennek egyik legfontosabb megnyilvánulási formája, a tehetséggondozás. Ez a mi jövőbe vetett hitünket jelenti, és egyben bizodal munkát is a felnövekvő generációkban. 2008 végén ötpárti egyetértéssel egy olyan húszéves időtávra vonatkozó határozatot fogadott el a parlament, amely stratégiai kormányzati célként határozta meg a tehetséges fiatalok, a tehetségek támogatását. Így a nagy hagyományú magyar tehetséggondozás állami szinten is támogatásban részesülhet, és részesül is évről évre. Fontos, hogy a tehetséggondozás megfelelő állami szerepvállalással hatékony legyen, és ez a következő generáció sikereiben tetten érhető is lesz majd.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Államtitkár Asszony! Az elmúlt években több mint 6 ezer nemzeti tehetségprogram-projektre közel 7 milliárd forintot költött az állam, az idén pedig már 4 milliárd forint lesz ez a támogatás. A tehetségprogramnak az elmúlt és az idei évre vonatkozó cselekvési programja három csoportba sorolja a támogatandók körét: hazai és határon túli tehetségek, tanulók, fiatalok támogatása, hazai és határon túli tehetséggondozó személyek, szervezetek, végül pedig a program megvalósításának segítése.

(15.00)

Tisztelt Államtitkár Asszony! Az eddigi eredményekre tekintettel szeretném megkérdezni, hogy az idei évben milyen konkrét intézkedések, új programok várhatóak a tehetséggondozás területén, illetve a kormány milyen további támogatásokat tervez a jövő generációk tehetségének támogatása érdekében. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, folytatjuk munkánkat. Az elhangzott interpellációs kérdésre Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon, államtitkár asszony!

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm

a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A tehetségügyről beszélni ebben az épületben is nagy öröm, hiszen azt gondolom, hogy a tehetséges fiatalok támogatása mindannyiunk szívügye és mindannyiunk közös ügye. Hiszen a tehetséges magyar fiatalokban van a jövőnk. A tehetséges magyar fiatalok viszik Magyarország jó hírét szerte a világban, és a tehetséges magyar fiataloknak köszönhetjük azt, hogy mi is a jövőbe befektetésként tekinthetünk.

A nemzeti tehetségprogram valóban egy hosszú távra szóló program. A tehetséggondozás vonatkozásában a hosszú táv egy feltétel, hiszen a tehetséges gyermekeket nemcsak kézen kell ragadni egészen kicsi korban, hanem hosszú távon el is kell kísérni őket ezen az úton. Minden eddiginél nagyobb forrást fordítunk a tehetségek ügyére ma Magyarországon. A magyar kormány a korábbi költségvetési források több mint kétszeresét fordítja most a nemzeti tehetségprogramra, hiszen eldöntöttük azt, hogy az adó 1 százalékos felajánlásokat megduplázzuk, és az adó 1 százalékból beérkező költségvetési forrásokhoz további költségvetési forrásokat fogunk hozzátenni, éppen ugyanekkora mértékben. Ez azt jelenti, hogy az adó 1 százalékból származó 1,4 milliárdos forráshoz központi költségvetési forrásból további 1,4 milliárdos összeget tettünk hozzá. Tehát majdnem 3 milliárd forint szolgálja a nemzeti tehetségprogram megvalósítását.

Azt is megosztanám önökkel, hogy egy nemzeti tehetségügyi koordinációs fórumot működtetünk, ahol egyébként az Országgyűlés Kulturális bizottságának elnöke is jelen van társelnökként, ott vannak a civil szervezetek képviselői, a kormányzat képviselői, valamint a tudományos élet képviselői, és itt minden döntés előkészítése eddig konszenzussal történt meg. Mindenben sikerült megállapodnunk. Ebből is látszik, hogy a tehetségügy valóban közös ügyünk. A nemzeti tehetségprogramból finanszírozzuk a kiskolások tehetséggondozását, a nagy, országos tehetséggondozó versenyek finanszírozása innen zajlik, akár az OKTV-re, az OTDK-ra vagy a tudományos műhelyekre gondolnak a felsőoktatásban, ugyanúgy, mint a köznevelésben. De van kulturális tehetséggondozás, van a sport területén tehetséggondozás, és külön programok segítik a hátrányos helyzetűek vagy éppen a roma fiatalok tehetséggondozását.

Most hirdettük meg a 2016-2017-es évi nemzeti tehetségprogram kiírt pályázatait, minden eddiginél korábbi időpontban sikerült ezeket a pályázatokat kiírni, ezzel megfelelő felkészülési időt adva az érintetteknek arra, hogy szeptembertől ezeket a programokat el is tudják kezdeni megvalósítani. Tehát a pályázatok megnyíltak, jelenleg is lehet pályázni. Egy fontos újítás volt ebben az évben, hogy minden elemét a nemzeti tehetségprogramnak megnyitottuk a határon túl élő társaink számára, igaz ez a „Nemzet fiatal tehetségeiért” ösztöndíjra is, amely tavaly első alkalommal személyes, egyéni ösztöndíj formájában is lehetővé teszi a tehetséges gyermekek nevelő csa-

ládok kiemelt támogatását. A nemzeti tehetségprogram forrásain túl tavaly december 23-án jelent meg „Tehetségek Magyarországa” című, fejlesztési forrásból megvalósuló kiírás, amelynek köszönhetően az elkövetkező öt évben további 6,5 milliárd forintot fogunk a tehetséggondozásra fordítani. A tehetséggondozásra fordított minden forint, minden fillér többszörösen megtérül a jövőben. Az a célunk, hogy az ország minden területén, legyen szó akár egy kis településen hátrányos helyzetbe született gyerekekről vagy éppen a legjobb módú családba született tehetséges gyerekekről, egyaránt kapják meg ezek a gyerekek a szükséges fejlesztést, az egyénre, testre szabott szakértői segítséget, tehetséggondozó támogatást, és számíthatunk arra, hogy ezekből a tehetséges gyermekekből tehetséges felnőttek lesznek, akik Magyarország jó hírét fogják öregbíteni a jövőben is.

Köszönöm szépen a figyelmüket, kérem válaszmom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Megkérdezem Hollik István képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, tisztelt államtitkár asszony, a kimerítő választ. Jó azt látni, hogy a kormány számos intézkedésében visszaköszön egy olyan ország építésének víziója, ahol mindent megtesznek a magyar fiatalok boldogulása érdekében, a biztos jövő lehetőségét kínálva nekik. Itt, ebben az esetben számos eszközt említhetnék, családi adókedvezmény, családi otthonteremtési kedvezmény, de ezek sorába tartozik a nemzeti tehetségprogram és a tehetséggondozás ügye.

Ahogy egyébként elmondható, és számos tanulmány is alátámasztja azt, hogy például minden, a sportra költött forint 2 forint megtakarítást jelent az egészségügy tekintetében, ugyanez mondható el a tehetséggondozás ügyére, minden egyes forint, amit tehetséggondozásra költünk, az a jövőben a nemzetgazdaság számára további előnyökkel jár.

Engedjen meg még egy szempontot, hogy a tehetséggondozás erősíti a fiatalokat abban, hogy ha tehetségük mellé teljesítményt is párosítanak, akkor sikereket fognak elérni. Ebben segít a tehetséggondozás. Köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A magyar adófizetők pénze nem drága?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sajtóinformációk szerint a kormány nem fogja megkezdeni a paksi bővítésre rendelkezésre álló orosz hitelkeret lehívását addig, amíg az uniós

versenyjogi vizsgálat tart. Ha ehhez tartják magukat, az nagyon helyes, mert gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy önök felismerték, hogy az Európai Bizottságnál lévő vizsgálat hozhat olyan eredményt, amely szerint ezt a bővítést ilyen formában önök nem fogják tudni megcsinálni. Na most, teljesen logikus, hogy ilyen körülmények között teljes hazardírozás lenne azt az óriási devizahitelt Magyarország nyakába zúdítani, hiszen nincsen semmi garancia arra, hogy ez a beruházás vagy ami ennek a kölcsönnek gyakorlatilag a fedezete, el tud készülni. Ugye, akkor lépünk egy ponttal tovább, nézzük meg a magyar költségvetést, hogy az hogyan gondolkodik a paksi bővítésről. Mi azt látjuk, hogy idén 113 milliárd forint szerepel a költségvetésben erre a célra, és itt kezdődik az a kérdés, amit most muszáj felvetnem, hogy ha egy ennyire bizonytalan projektről van szó, akkor nem érzik önök, tisztelt miniszter úr, teljes hazardírozásnak és a költségvetéssel való gondatlan bánásnak, hogy annak ellenére kezdik ezt a pénzt költeni, hogy tudjuk, ez a beruházás nem fog tudni így megvalósulni.

Látjuk azt az eddigi adatkérésekből, hogy nagyon sok pénzt el tudnak tapsolni kommunikációra meg tervezésre, de ezek a pénzek, ha az Európai Bizottság úgy dönt, vagy esetleg a magyar állampolgárok egy népszavazás formájában úgy döntenek, ugyanúgy elpazarolt közpénznek fognak számítani, mintha az orosz hitelt kezdenénk el fölélni. Mindezek miatt arra a kérdésre várok választ, tisztelt miniszter úr, hogy ha ez a beruházás ennyire bizonytalan és több sebből vérzik, és az évszázad beruházásának nevezik, de világosan látjuk a szerződésekből, már, ami nyilvános a különböző dokumentumokból, hogy ez egy nagyon rossz üzlet Magyarország számára, akkor miért ide teszik ezt a pénzt.

Értjük, hogy Habony Árpád médiabirodalmában vagy éppen a Fidesz-közeli gazdasági holdudvarnál önök nagyon jól el tudják dugni ezeket a pénzeket, de azért a paksi bővítés elvileg nem arról szólna, hogy önöket még jobban kistafírozzák, hanem teljesen más indokolásokat szoktak itt folyamatosan, hétről hétre nekünk elmondani. Ugyanis egyvalamit látni kell: ha az orosz hitelt kockázatos elkölteni, azt gondolom, a magyar adófizetők pénzét is épp olyan kockázatos elkölteni egy ilyen projektre. Mi azt várjuk önöktől, hogy az indokolatlan közpénzelköltsést azon nyomban befejezik, és egyáltalán szeretnék magyarázatot hallani arra, hogy miért fektettek ebbe a beruházásba ennyi pénzt eddig is.

Teljesen nyilvánvaló, hogy egy monopolhelyzetben lévő állami vállalatról van szó, semmi szükség arra, hogy minden második falut és várost azzal plakátoljanak ki, hogy az atomenergia olcsó és mennyire megéri a magyar embereknek. Ezt a mozt nézzük már 25 éve, ebben az országban még egyetlen olyan kormány sem volt, amelyik azt a társadalmi vitát lefolytatta volna a magyar emberekkel, hogy egyáltalán Magyarország jövőjét atomenergiára vagy valami más megújuló, fenntartható energiaforrásra építve képzelik el. Azt látjuk, hogy a paksi bővítés

teljesen fölösleges, káros az országra, a környezetre, a nukleáris biztonságról is beszélgettünk, önök arra sem figyelnek eléggé. Az ország külpolitikai kapcsolatrendszerét tönkrevágja és ráadásul nyilvánvalóan bizonytalan is. Tisztelt Miniszter Úr! Miért szórják a magyar adófizetők pénzét, idén 113 milliárd forintot erre a projektre? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzott interpellációs kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol. Parancsoljon, miniszter úr! Megkérem képviselőtársaimat, hogy az egyeztetéseket az üléstermen kívül folytassák le, foglalják el helyüket! Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Köszönöm szépen az ismételt kérdését, bár valószínű, hogy azok a demokratikus legitimációk, amelyek megerősítették a paksi beruházás megvalósítását, önt sem most, sem a közeljövőben nem győzik meg, ezért valószínűleg parttalan a vitánk, illetve az ön interpellációira adott válaszaim nem elégítik ki kíváncsiságát.

(15.10)

Először is, mint ismeretes, két törvényt is hozott a magyar Országgyűlés még 2014 tavasza előtt annak érdekében, hogy mind a beruházás, mind pedig a szükséges fedezet rendelkezésre álljon. Ezt a törvényhozás többsége a demokratikus legitimáció letéteményeseként támogatta.

Önök azt mondták a 2014-es választási kampányban, hogy aki nem támogatja a Paksi Atomerőmű fennmaradását és bővítését, szavazzon önökre. Ennek az eredménynek a függvényében, amit elértek, magas a Paksi Atomerőmű társadalmi támogatottsága a 2014-es választási szavazati eredmény alapján. Tehát 2014-ben önök a választás fő témájává akarták tenni a Paksi Atomerőmű ügyét, csak erre senki nem volt kíváncsi azért, mert önöknek nincs politikájuk arra nézve, hogy ha nem a Paksi Atomerőmű, akkor mi.

Szeretném tájékoztatni az Országgyűlést arról, hogy ma Magyarország a napi áramfogyasztását 30 százalékban fedezi a Paksi Atomerőműből, 30 százalékban fedezi importból, 11 százalékban fedezi földgázból, és 7 százalékban fedezi megújuló energiaforrásokból, 14 százalékban pedig szénből. Kíváncsiak vagyunk arra mi, kormánypárti képviselők, hogy önöknek mi az elképzelésük, hogy ezt hogyan, milyen eszközzel és milyen áron kell megvalósítani.

Egy másik tény, amikor önök a zöldenergiával üldözik a választókat, akik nem akarnak önöknek megállni, az pedig az, hogy Németországban egy háztartás 90 forintot fizet kilowattóránként az áramért, Magyarországon pedig 36 forintot. A különbséget hogyan és milyen módon akarják áthidalni? Fontos kérdés az, hogy minden német választópól-

gár, minden német háztartás-tulajdonos 20 forinttal támogatja a 90 forinton belül a megújuló energiaforrásokat. Magyarországon ma a piaci áram ára 50 forint kilowattónként, ehhez képest a lakosság 36 forintért kapja.

Kinek van ebben a Házban olyan javaslata, ami ezt az alacsony áramarat garantálni tudja a Paksi Atomerőmű nélkül? Tessék fölállni, tessék elmondani, és mi készek vagyunk a párbeszédre! Önök azon kívül, hogy elmondják hétről hétre, hogy ez nem jó, semmiféle megoldási javaslattal nem éltek, hogy ha nem így, akkor hogyan. Arra kérem a képviselő asszonyt, hogy válaszom elutasítása mellett mondja meg, hogy mi a megoldás a lakosság olcsó árammal való ellátására, ha a Paksi Atomerőmű nem megfelelő.

Az Európai Bizottsággal - tájékoztatom az Országgyűlést - két területen is konstruktív, előrehaladott, meggyőződésem szerint jó irányba haladó, a megoldás érdekében zajló tárgyalások vannak. Először is szeretném tisztázni önökkel, hogy az Európai Bizottság 2020 utáni illetékes és érvényes agendája azt mondja, hogy az atomenergiának az összes európai energiafogyasztás 30 százalékában kell jelen lennie. Ez azt jelenti, hogy a mai kapacitásokat fönnt kell tartani. Tehát az Európai Bizottság támogatja a magyarországi atomenergetikai beruházást, ezért járult hozzá a műszaki notifikációhoz.

Másrészt arra vonatkozó garanciákat adtunk az orosz-magyar megállapodással, hogy az európai beszerzési szabályokat tiszteletben fogjuk tartani és betartjuk. Harmadrészt ennek a projektnek december óta az anyagi fenntarthatóságát, azt, hogy ez az országnak megéri még 12 milliárd eurós hitel árán is, a világ egyik legerősebb, legtapasztaltabb és legjobb pénzügyi tanácsadó testülete és tanácsadó cégcsoportja bizonyította be a nyilvánosság előtt is hozzáférhető formában.

Mit szeretne még, képviselő asszony? Olcsó Magyarországon az áram, mi olcsó áramot szeretnének olcsó hitelből, és miután a hitel visszatörleszthető soronkívül, ezért függőséget nem okoz. Várjuk az önök javaslatát, mert így ön nem tudja megcáfolni az általam mondott tényeket, és nincs semmilyen javaslata. Tipikus ellenzéki magatartás. Sok sikert! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszteri választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Várhatóan nem fogom elfogadni, ugyanis nem mondta el miniszter úr pontosan, hogy azt a 113 milliárd forintot miért kell most Paks II.-re elkölteni *(Lázár János: Benne van a költségvetésben.)*, miközben ebben az országban utcán vannak az egészségügyi dolgozók, a szociális dolgozók és a bölcsődei dolgozók. *(Közbeszólások és zaj a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)* Naponta három orvos és két ápoló megy külföldre azért, mert nem tudnak béreket emelni.

De bár ön van kormányon és én ellenzékben, mégis ön tesz föl nekem kérdéseket, és nekem kellenie válaszolnom. Tisztelt Miniszter Úr! Majd ha ön lesz ellenzékben és én kormányon, majd akkor játszunk ezt a játékot! *(Felzúdulás a kormánypárti padsorokban.)* De addig van fél percem, úgyhogy akkor egy pár kérdésre válaszolok.

Egyrészt a Munkácsy-féle tanulmányból kiderül, hogy 40 év alatt Magyarország ki tudna vonulni az atomenergiából. Ezt a kötetet bevitettem a Fenntartható fejlődés bizottsága ülésére, és arra fideszes képviselő azt mondta, hogy tisztelt képviselő asszony, ne sértődjön meg, de ezzel a kutatással sem fűteni, sem világítani nem lehet. Ez volt az önök kommentje erre a kutatásra. *(Nagy zaj és közbekiáltások a kormánypárti padsorokból: Idő! Idő! Vége! Vége! - Az elnök csenget.)* A Fidesz itt tart.

Párbeszéd. Önök nem az ellenzékkel akarnak párbeszédet folytatni, hanem Vlagyimir Putyinnal. *(Nagy zaj.)* Mindenki tudja, hogy ez az önök politikai elköteleződése. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ne rántsák bele Magyarországot egy olyan kapcsolatrendszerbe *(Közbekiáltások a Fidesz padsoraiból: Vége! Vége!)*, amelyből, világosan kiderül, hogy csak a rövidebbet tudjuk húzni!

Még egy dolog, miniszter úr. *(Folyamatos, nagy zaj a kormánypárti padsorokban.)* Ha a német árat összehasonlítja, akkor a német béreket is, legyen kedves, hasonlítsa össze! Ha német árakkal jön ide legközelebb... *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont. - Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim, kormánypárti Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy az ülést változatlanul én vezessem, és én majd tudom, hogy mikor kell megvonni valakitől a szót, és tudom, hogy meddig engedhetem a vitát. Nem az önök feladata ennek az eldöntése. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

A képviselő asszony nem fogadta el a miniszter úr választát. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 110 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Manninger Jenő, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Meddig hergeli még a balliberális ellenzék a budapesti lakosságot a Városliget megújítása ellen?”** címmel. Manninger Jenő képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A Városliget Budapest szívében fővárosunk kedvelt pihenőhelye és kulturális központja több nevezetességgel és látványossággal. Épületeinek és parkjának állapota azonban sajnos mára jelentősen leromlott. Több helyen a járdák balesetveszélyesek,

az épületek omlásveszélyesek, a növényzet rehabilitációra szorul.

A kormány szándéka, hogy a Városliget újra visszanyerje eredeti funkcióját és minőségét, újra az értékes családi szabadidő eltöltésének helyszíne legyen, emellett egy XXI. századi színvonalú, környezetbarát turisztikai célpont és kulturális centrum lehessen.

A Liget-projekthez kapcsolódó tervpályázatok többsége 2015-ben lezárult. Idén pedig elkezdődik a park megújítása, és kezdetét veszik az építkezések. A projekt eredményeként 2019-re megújul maga a park és épületei. A Városliget zöldfelülete 60 százalékról 65 százalékra növekszik, vagyis több tízezer négyzetméterrel lesz nagyobb, továbbá a jelentős aszfaltfelületek helyére zöldfelület kerül fákkal, új padok, szemeteskosarak, illemhelyek és kutyafuttatók kerülnek a parkba. Bővülnek a szabadidős tevékenységek, új pihenőhelyek, kivilágított futópálya, kerékpárutak és -állomások, több sportpálya, játszótér és új vendéglátóhelyek létesülnek.

Négy új kulturális intézmény épül a meglévő rossz állapotú épületek helyén vagy a lebetonozott területeken: a Magyar Nemzeti Galéria, a Néprajzi Múzeum, a Magyar Zene Háza, és újjáépül az egykori Városligeti Színház. A meglévő intézmények pedig megújulnak és bővülnek. A Fővárosi Állat- és Növénykertben megnyílik a Pannon Park, a Közlekedési Múzeum visszakapja háború előtti arcát, felújításra kerül a Szépművészeti Múzeum, a Vajdahunyad vára és az Olof Palme Ház.

A közlekedés is átalakul és környezetbarát lesz. A nagy kiterjedésű aszfaltparkoló helyén P+R parkoló, mélygarázsok és Bubi-állomások létesülnek, a tömegközlekedés pedig elektromos üzemre vált. Csökken a zajterhelés, tisztább lesz a levegő.

Tisztelt Államtitkár Úr! A balliberális ellenzéki pártok és szövetségeseik több kísérletet tettek arra, hogy megakadályozzák a Városliget megújítási munkálatainak elkezdését. Visszaélnék azzal, hogy az emberek jelentős része még nem kellően tájékozott, demagóg módon használják a „fa vagy épület” kérdését, hallgatva arról, hogy például ha egy új épületek építése nélküli parkrekonstrukció lenne, akkor is ki kell vágni fákat. Természetesen a terv az, és a terv ezt tartalmazza, hogy a zöldfelület és a fák száma is a végén több lesz.

Rövid távú politikai haszonlesés mozgatja őket, pedig Budapest stratégiai fontosságú fejlesztése indulhat meg. Kérdezem: ön szerint meddig és miért csinálhat demagóg politikát a balliberális ellenzék, és miért akarja megakadályozni a Városliget megújítását? (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úrnak adok a válasza szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Emlékezhettünk rá, hogy 4-5 évvel ezelőtt ha nem is ilyen fűtöttségű, de hasonló tartalmú vitát indított körülbelül ugyanez a kör a Kossuth tér megújításával kapcsolatban. Aggódtak a környezet állapotáért, aggódtak ordas eszmék visszatéréseért a Kossuth tér megújítása miatt.

(15.20)

Ma már láthatjuk, hogy mind az itt lakók, mind a magyarok, mind a turisták örömmel jönnek ide, és nézik, hogy milyen szép és ápolt a Parlament környéke (*Dr. Vadai Ágnes közbekiáltása.*), és a nemzet parkolójából a nemzet főtere válhatott itt a Kossuth téren.

Valami hasonló zajlik a Városliget környékén is, hiszen a rendkívül jó adottságokkal rendelkező, a millennium óta a szabadidős, rekreációs és művelődési, művészeti funkciókat, szórakoztató funkciókat egyaránt magában foglaló Városliget ma már - ha valaki végigsétál rajta akár a fák állapotát megnézve, akár a lebetonozott nagy felületeket és az azokon való repedéseket, horpadásokat nézve, akkor látja - nem olyan, ami Budapesthez, a budapesti lakosokhoz méltó lenne.

Aki ellenkezik ezekkel a fejlesztésekkel, megújításokkal, felújításokkal, az valamelyest ezt az ápolatlanságot védi, hiszen ha megnézzük a fák állagát, akkor láthatjuk, hogy az is kívánnivalót hagy maga után, alig van 10-20 százaléknyi olyan fa, amelyiket a következő években, évtizedekben nem kellene valamilyen kezelésnek alávetni, hogy segítsük és egészségesek maradjanak. Akár, ha körbenéz, és látja a sok betonfelületet, akkor egyet kellene hogy értsen azzal, hogy ezeket törjük fel, ahogy a képviselő úr is mondta, növeljük 5 százalékkal a zöldfelületeket, és azokat az épületeket, amelyek idevalók, vagy újítsuk fel, mint például az Olof Palme Házat vagy a Közlekedési Múzeumot, vagy pedig igazán méltó helye legyen a Magyar Zene Házának vagy pedig az új Nemzeti Galériának.

A Városliget parktervezési pályázata elindult, itt májusban várhatunk eredményt. A helyi lakosokkal, a zuglói lakosokkal való egyeztetésnek lett az eredménye a sok zöldfelület, a futókör kialakítása, a kutyafuttatók, a játszóterek és a sportpályák kialakítása; pontosan azért, hogy az ott lakók, a környéken lakók is sokkal jobban magukénak érezzék ezt a környezetet, és adott esetben ne az ápolatlanságot lássák rajta, hanem maguk is szívesen kimenjenek akár a játszótérre, akár a futókörre, és itt élvezzék a Városliget nyújtotta lehetőségeket.

Európa egyik legjelentősebb kulturális városfejlesztési terve az, ami itt zajlódhat, méltán lehetünk erre büszkék, nagyon sokakat fog Budapesten belül is idevonzani, vagy nagyon sokak számára lesz Budapest mint turisztikai célpont választása mellett az az érv, hogy a Városligetben is milyen új, szép, ápolt funkciókat találhat, ahogy bő száz évvel ezelőtt az

akkor építkezőknek sem volt más terve, mintsem hogy egy ilyen városi, lüktető központot, parkot hozzanak létre.

Az állatkert fejlesztése, amely szintén több tízmilliárdos nagyságrendű, a biodóm építésével, a Pannon Park létrehozatalával egy olyasfajta újdonságot jelent, amelyik az egymilliós éves látogatószámú állatkert számára egy nagyon gyönyörű, új részt jelenthet, és mindemellett egy 25 hektáros zöldfelület-fejlesztést is jelenthet a Podmaniczky park révén. Mindenki büszke lehet erre, azt hiszem, és az elmúlt hetekben több mint nyolcvan, kiemelkedő életművel rendelkező közismert művész, tudós, közéleti személyiség is támogatásáról biztosította a nyilvánosság előtt a Városliget fejlesztését, a Liget-projekt továbbvitelét, és ezek között több mint 25 Kossuth- és Széchenyi-díjas művész is található.

Az, hogy az egész tervezési pályázat nemzetközi építészirodákat mozgított meg, és a mostani világszínvonalú irodák közül többen is beadtak terveket erre, ismételten azt húzza alá, hogy Budapest egy európai szintű fejlesztést *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, egy világszínvonalú produktumot tud létrehozni. Bízunk benne, hogy ugyanolyan siker lesz, mint a Kossuth tér rekonstrukciója. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Manninger Jenő képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ilyen korszakalkotó fejlesztésnél nyilván van helye szakmai vitáknak, és nyilván vannak figyelembe vehető szakmai kritikák is. Így tett a kormány akkor is, amikor egyes épületek esetén megváltoztatta az eredeti tervét, és remélhetőleg a nemzetközi zsűri most már az eddig elkészült tervekhez hasonlóan korszakalkotó építészeti alkotásokat fog létrehozni.

Az első természetesen a környezetvédelem, az építészet mellett azonban nagyon fontos a városmarketing is: nyugodtan mondhatjuk, hogy Budapesten ott lehet fejleszteni, ahol a már világszerte ismert és világhírű Hősök tere van, és a környékén létrehozzuk a múzeumnegyed - egész biztos, hogy ez Budapest elismertségét, világhírét növelni fogja. Ezért is fontos, hogy megvalósuljon az a terv, és természetesen nem utolsósorban azért, mert ahogy ön is elmondta, jobb lesz az itt élő budapestieknek is. Ezért köszönöm, elfogadom a választ. *(Novák Előd: Viszonzá-lasz papírból!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Lázár János: Felkészült! - Novák Előd: Idézte papírból, mit mondott az államtitkár.)* Novák Előd képviselő úr, miért kényszerít arra, hogy figyelmeztetésben részesítsem? *(Németh Szilárd István: És a gyógyszer is be kell venni! - Derűltég a kormánypártok soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Egyre erősebb agyelszívás sújtja Magyarországot!”** címmel. Gúr Nándor képviselő urat, országgyűlési jegyzőt illeti a szót. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Soha nem látott mértékű az az elvándorlás, ami hosszú időre szólóan megérintette Magyarországot. A tavalyi esztendőben egy városnyi embertömeg, 33 ezer ember hagyta el hosszabb távra szólóan Magyarországot, a KSH kimutatásai is alátámasztják mindezt. Hozzá kell tenni, hogy a legnagyobb baj és a legnagyobb probléma ott van, hogy akik szedték a sátorfájukat, azoknak a 44 százaléka 30 év alattiakból tevődik össze, a 75 százaléka meg 40 év alattiakból tevődik össze. Ha ezt a két mértékadó arányszámot egymás mellé helyezük, akkor látjuk, hogy milyen trendek, tendenciák formálódnak és rajzolódnak.

Honfitársainknak gyakorlatilag durván a 10 százaléka azok közé tehető, akik mindenképpen rövid távú külföldi munkavállalást terveznek, de a legnagyobb baj az, hogy a munkavállalás mellett vagy a munkavállalástól eltérően a kitelepedés, a máshol való élés motiválja most már elsődlegesen az embereket. A rövid távú vagy hosszú távú munkalehetőségek keresése, és mint említettem, a kivándorlás tervezése gyakorlatilag a lakónépesség, az emberek - tehát a 10 millió magyar számításba vétele alapján - 15 százalékát érinti meg, főleg a halmozottan hátrányos helyzetű térségekben; ez nem véletlenszerű, hiszen ott a legnehezebb az élet. De függetlenül attól, hogy honnan, a diplomások körében, a munkanélküliek körében vagy épp a tanulói jogviszony keretei között lévők, már a perspektíva megrajzolása kapcsán is ugyanezeket a vélekedéseket fogalmazzák meg.

Mivel sokan vannak kint - most már mintegy 600 ezer ember van, aki nem Magyarország keretei között végzi a munkatevékenységét -, ebből kifolyólag sokan vannak azok és olyanok, akik segítő kezét is tudnak nyújtani e tekintetben, mármint a kinti problémák, a bevezetés tekintetében segítenek a kivándorolt embereknek. Azt kell mondjam, nem más ez, mint agyelszívás, bár ehhez a magyar kormány tevékenysége vastagon párosul, hogy a képzetebbek, mindegy, hogy a fejekben vagy a kezekben tudással bíró emberek, elmennek ebből az országból.

Államtitkár Úr! Valójában azon kellene elgondolkodni, és a kérdéseim is arról szólnak, hogy mikor következnek be olyan konkrét intézkedések, amelyek jó értelemben féket szabnak ennek a történetnek, vagy inkább azt mondom, motivációt teremtenek arra, hogy ezek a fiatalok itthon maradjanak, és itthon építsék a társadalmat. A magyar gazdaság fejlődésében milyen értelemben játszik szerepet az, hogy ennyien elhagyják országot? És mi lesz a helyzet akkor, ha ez a folyamat nem áll meg? Hová jut Ma-

gyarország az önök értékítélete szerint? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott kérdésre a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Az önök szemléletmódjával és az ön szemléletmódjával is az a legnagyobb baj énszerintem, hogy nagyon egy oldalról értelmezi a valóságot. Így történt ez most is, amikor ön a vándorlás egyenlegének csak az egyik oldaláról beszél, nevezetesen arról, hogy hányan hagyták el az elmúlt évben Magyarországot; arról nem, hogy körülbelül ugyanilyen nagyságrendű volt a visszaáramlás, a hazajövetel is. Kétségtelen tény, hogy a KSH adminisztratív adatai szerint nagyságrendileg mintegy 1500 fővel nőtt az elmenők száma 2015-ben, viszont a be- és visszaáramlás ennél gyorsabb ütemben, mintegy 3500 fővel növekedett. Ez az ön állításával szemben azt jelenti, hogy nem nőtt az agyelszívás, ahogy ön ezt értelmezte és jellemezte, hanem épp ellenkezőleg: csökkent a kivándorlás üteme a korábbi évekhez képest; elsősorban azért, mert többen jöttek haza.

Fontosnak tartom felhívni a figyelmet arra is, hogy a KSH forgalmi rendszere szerint az országból elmenők között szerepelnek azok is, akik csak ideiglenesen mennek külföldre, szó sincs tehát arról, amit ön mondott és amit sugallni próbál, hogy ezek az emberek úgymond végleg elszakadnak az országtól és a magyar gazdaságtól.

(15-30)

A munkaerő nemzetközi mozgása egyáltalán nem sajátosan magyar jelenség, bármennyire is próbálja ezt beállítani, hanem gyakorlatilag az egész világra kiterjedő folyamat, nemcsak az Unión belül mozog a munkaerő délről északra, keletről nyugatra, hanem az Európán kívüli országokból is folyamatosan áramlik a képzett munkaerő egy része a világ fejlettebb térségei felé.

Szeretném újra megismételni, mert többször elhangzott az én számból és a Parlament falai között, hogy a régióból a magyarországi elvándorlás a legkisebb ütemű az elmúlt évtizedben: miközben Romániából 10 százalék, Lengyelországból pedig 6 százalék ez a migrációs ráta, addig nálunk körülbelül 2-3 százalék körüli. A nemzetközi összehasonlítás is azt jelzi, hogy Magyarországról mentek eddig a legkevesebben az elmúlt időszakban külföldre dolgozni az Unióhoz újonnan csatlakozott országok közül. Tehát önnek túlzott az aggodalma, és azt hiszem, hogy inkább sugallja ezt, mint tényként állítja.

Ez a migrációs nyomás csökkenthető a gazdasági növekedés élénkítésével, amit önök is tapasztalhatnak, bár ön ezt néhányszor már próbálta tagadni,

például a bérfelzárkóztatás elősegítésével. A magyarországi munkahelyeken megkereshető bérek vásárlóereje folyamatosan növekszik, ami elősegíti a kedvező fordulatot, mármint a migrációs fordulatot a trend irányának a megváltoztatása tekintetében. 2015-ben a magyar fizetések átlagos vásárlóereje a 2010-eshez képest 15 százalékkal volt magasabb, ezt is tényként kell megállapítani. Különösen a többgyermekes munkavállalók helyzete javult az elmúlt öt évben, ott 30-40 százalékos volt a reálbérnövekmény.

Szeretném még egy adatra felhívni a figyelmet, ha elkerülte volna a figyelmét: idén januárban a reálkeresetek 6,4 százalékkal múlták felül az egy évvel ezelőtti szintet. Ilyen dinamikus növekedésre több mint egy évtizede nem volt példa. Tehát ez azt jelenti, hogy megteszünk mindent annak érdekében... *(Bangóné Borbély Ildikó: Tehettek!)* - igen, képviselő asszony -, hogy itt tartasuk a munkavállalókat Magyarországon, és a fiatalokat, akiket ön említett. Van egy ifjúsági garanciaprogram, amely kimondottan a fiatalok Magyarországon való elhelyezkedését és itteni munkahelyének megtartását segíti a munkahelyvédelmi akció segítségével együtt. Az eddigi intézkedések eredményességét a statisztikai adatok messze túlmenően alátámasztják *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, a 15 és 24 éves foglalkoztatottak száma növekedett, a munkanélküliségi rátájuk csökkent. Ezeket mind a KSH adatai között megtalálhatja.

Ezek, tehát a gazdasági növekedés ösztönözése, a bérfelzárkóztatás elősegítése, a szakképzés erősítése azok az eszközök, amelyek segítségével el tudjuk érni, hogy ez a dinamika, mármint a kiáramlás dinamikája csökkenjen, a visszaáramlásé viszont növekedjen. Kérem, hogy a választomat *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)* ezek után szíveskedjen elfogadni. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Önt is megkérem arra, hogy az időkereteket máskor szíveskedjék pontosabban szem előtt tartani. *(Cseresnyés Péter: Elnézést!)*

Most pedig megkérdem képviselő urat, jegyző urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Rögtön az elején mondom, hogy nem. De hogy miért nem, azt is mondom. Mert a hazaváró programjukkal, vagy mindegy, hogy hogyan nevezik, 52 embert hoztak haza.

Na szóval, az emberek, sajnos főleg a fiatalok elhagyják Magyarországot, menekülnek az önök cselekedetei elől, menekülnek attól a gazdaságpolitikától, amit önök folytatnak, mert nem tudnak normális gazdaságpolitikát csinálni. Ez a politika, amit önök csinálnak, azoknak az embereknek a számára, akik az átlag alatti bérjövedelemhez jutnak, nem kedvező politika. Őket önök sújtják, alacsonyabb jövedelmi sávokban vesztesei az emberek a történetnek.

A vásárlóerő-érték tekintetében. Önök bérről ne beszéljenek, ellopták a minimálbéreseknek öt éven keresztül a bérnövekményét, merthogy járuléktöbbletet vetettek ki rájuk is meg a munkaadókra is! Belehazudtak a szemükbe, és ellopták!

Egyszerű a következtetése a történetnek: a népakarat el fogja önöket söpörni, mint szél a szemetet. Úgyhogy a választ elfogadni nem lehet. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Tragikus állapotok a szociális területen - katasztrófa helyzet előtt.**” címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A devizahitel-károsultak kifosztása lassan már sokéves távlatban szarítja ki a gazdaságot és okoz egy olyan szociális katasztrófa helyzetet a szétesett családok, a kilakoltatások, a végrehajtások mentén, amely most már nemzetgazdasági szinten is érzékelhető.

A mai napon a Nyugati téren jártam, ahol a hitelkárosultakat védő csoportok tulajdonképpen összessége egy együttes demonstrációt folytat azért, hogy azt az igazságtalan ügynevezett elszámolást, amit ez a kormányzat velük szemben elkövetett, javítsák ki, állítsák le azt a katasztrófa helyzetet, amire önök adták áldásukat, hiszen egy egyszerű esetből kiindulva, ha valaki 160 vagy 165 forintot vette fel az ügynevezett hitelét, pofátlanság vele szemben, hogy önök egy 256 forintos, majdnem piaci árfolyamon ezt a hatalmas értékkülönbséget, ami a devizások pénze, jóváírják a bankok számláján és legalizálják számukra.

Itt most egyébként a páholyban ül a devizahitelesek küldöttsége *(Felállnak a karzaton tartózkodók.)*, ezért nemcsak én követelek választ a felmerülő kérdésekre, hanem szíveskedjenek utána kimenni a folyosóra, ne bujkáljanak a hitelkárosultak elől, hiszen egy képviselő dolga az, hogy a hasonló szembenézéseket minden körülmények között vállalja. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

Az ügynevezett elszámolásukról. Meg szeretném jegyezni, hogy miközben sikertörténetként állítják be, miközben az óriáspalakókra felrakják, hogy elszámoltatták a bankokat, a 90 napja teljesíteni nem képes polgárok száma megközelítette - és lassan leahagyja - az ügynevezett rendezés előtti szintet; 140-

150 ezer, majd 160 ezer szerződés, a mögötte álló családtagok vannak folyamatos veszélyben, és közülük fogják kikockázni a bankok azokat, akiknek licit alá verik a lakásukat, elveszik az ingatlanukat, kilakoltatják őket. Éppen ezért arra kérem államtitkár urat, hogy ne a Nemzeti Eszközkezelővel takarózzon, ahol tulajdonképpen még háromezer ember számára maradt hely arra, hogy elvegyék az ingatlantulajdonát, és aztán visszabérelhesse a saját lakását. Ne a magáncsőd intézményét javasolják megoldásként, hiszen alig egy-kétszáz ember tudta a fejét abba az elképesztő rabigába hajtani, ahol önök adott esetben kevesebb elkölthető pénzt hagynak a polgárnál, mint egy közmunkás bére. Ne a végtörlesztéssel jöjjenek, ami csak a szerencsésebb helyzetben lévőeknek, a gazdagoknak segített! Egyértelmű a hitelkárosultak következtetése: hosszabbítsák meg a kilakoltatási moratóriumot, állítsák le a kilakoltatásokat azonnali hatállyal, egészen a probléma megoldásáig, másodsorban pedig egy új elszámolás révén a felvételi korai árfolyam mentén forintosítsák ezeket a hitelnek nem is nevezhető valamiket, csoportosítsák vissza az emberek elvett százmilliárd forintjait.

Éppen ezért adódik a kérdésünk ezen két felvetésünk mentén: mennyire nyitottak és mernek-e szembenézni a hitelkárosultakkal? *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Tállai András államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, szeretném megköszönni, hogy katasztrófa szociális helyzetről beszél, megoldást vár, és a nemzetgazdasági miniszternek teszi fel ezt a kérdést. Tehát köszönjük, hogy úgy ítéli meg Varga Mihály lehetőségeit és képességeit, hogy a gazdasági és pénzügyi feladatokon túl szociális kérdéseket is megoldani képes. Nyilvánvaló, hogy ez nem így van. Az ön kérdése, a megírt interpellációja alapvetően arról szól, hogy mi történt a devizahitelekkel. Ha megengedi, akkor én erre a kérdésre térnék vissza, és erre kívánnék önnek reagálni.

Először is, induljunk ki a kialakult helyzetből! Tehát azt a helyzetet, hogy Magyarországon több millió ember került méltatlan helyzetbe a devizahitelek miatt, azt az a kormány okozta, amelynek képviselői most itt ülnek mögöttünk: a szocialista kormányok alatt történt, hogy az embereket felelőtlenül szinte behajszolták a devizahitel lehetőségébe, behajszolták úgy, hogy nem hívták fel a figyelmüket arra, hogy milyen kockázatokkal jár; nem hívták fel a figyelmet arra, hogy milyen veszéllyel jár az árfolyamváltozás; nem hívták fel a figyelmüket, és nem figyelmeztették őket, hogy a bankok kényük-kedvük szerint emelhetik a kamatokat, amit majd végül mind-mind nekik kell megfizetni.

A Fidesz-kormány 2010-ben kezdett ezzel a problémával szembesülni, és azonnal megkezdte a rendkívül súlyos társadalmi problémának a felszámolását.

(15.40)

Köszönöm szépen, hogy elmondta ezeket az intézkedéseket előttem. Valóban, a végtörlesztéssel 170 ezer ember tudott élni; az árfolyamgát lehetőségével, még ha ön ezt le is kicsinyli, 186 ezer ember tudott élni. Egyébként pedig a bankokkal történt elszámolást követően a jelzáloghitel-adósok átlagosan 718 ezer forint visszatérítésben részesültek a bankoktól. A bankok összesen 734 milliárd forintot fizettek vissza az embereknek. 2010 óta összesen 1000 milliárd forintot kellett a bankoknak arra költeni, hogy a becsapott embereknek ezt visszaadják. Ha nem jön a Fidesz-kormány 2010-ben, és nem tekinti az egyik legfontosabb feladatának, ez sem történt volna meg. Ma már nincs devizahitel Magyarországon. Ma már nem lehet az embereket félrevezetni, mert a törvény védi az embereket ettől a becsapástól.

Ami a kilakoltatási moratóriumot illeti, éppen a Fidesz-kormány hozta meg azt az intézkedést, hogy amíg az elszámolás nem történik meg, addig nem lehet alkalmazni. Ez hozzávetőleg öt éven át tartott.

Tisztelt Képviselő Úr! A nehéz helyzetbe jutott embereknek valóban további lehetőségeik vannak. Ilyen például - hiába kicsinyli le - a Nemzeti Eszközkezelő rendszere. És nem 3 ezer embert érint ez a kérdés, hanem 2017 végéig 35 ezren tudnak ezzel a lehetőséggel élni, ahol egyébként a 86 milliárdos állami forrással szemben már 189 milliárd forint jelzáloghitel-tartozás megfizetése alól mentesültek ezen hitelkárosultak.

Tisztelt Képviselő Úr! Abban egyetértünk, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* teendő van, további teendő van ezen emberek megsegítésére, de kérem, fogadja el a kormány eredményeit is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Lázár János: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Államtitkár Úr! Ez annyira gyenge volt, hogy még az önök soraiból felhangzó gyér taps is azt mutatja, hogy ezt a hazugságaradatot egyszerűen nem lehet nyugodtan kezelni. *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Ne hazudjál már!)* Hiszen azt a pár milliárd visszacsoportosított forintot figyelembe véve, ha csak ennyit adtak vissza, mit gondol, valójában mennyivel húzták le a magyar embereket az érintett pénzintézetek, amelyeket önöknek el kellett volna számoltatni. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van!)*

Ehelyett mit csináltak? A tavalyi évben paktumot kötöttek a Bankszövetséggel, paktumot kötöttek az érintettekkel arra vonatkozóan, hogy további terheket nem raknak rájuk. És 2001-ben önök nyitották ki azt a palackot, amiből kibújt a szellem az egyoldalú szerződés módosításokkal. Való igaz, hogy a szocialisták alatt szabadult el a pokol, de az is igaz, hogy önök csinálták az úgynevezett elszámolást, amelynek a végeredménye, hogy most 15 ezer ingatlan van veszélyben, 15 ezer magyar család ingatlana ellen indulhat meg az a folyamat, hogy a család az utcán találhatja magát.

Éppen ezért azonnal meg kell hosszabbítaniuk a kilakoltatási moratóriumot; új elszámolást, igazságot kell csinálni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, azért, mert a lopott holmi visszajár, és mi ebből nem fogunk engedni. Nem fogadom el a választát, mert nem volt az, hazudott! *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, de képviselő úr, úgy hiszem, nem méltó a parlamenthez az a végső szó, amit ön mondott. *(Novák Előd: Illik az államtitkár úrhoz!)*

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért segíti a kormány természeti értékeink elherdálását?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Roppant kellemetlen egy ilyen téma után felhozni a saját témámat, hiszen ahhoz képest, hogy a kormány embereket tesz tönkre, szinte másodlagosnak tűnhet az, amit felhozok, de mégis nagy jelentősége van annak, ahogy természeti értékeinkkel bánunk. És interpellációmban azt kérem számon, hogy vajon Fazekas Sándor mennyire alkalmas arra, hogy a természeti értékek védelmével megbízott miniszterként képviselje az ágazat érdekeit, hiszen miniszterségének mérőkövető leginkább olyan természetpusztítások jelzik, amelyek túlnyomó többségükben a szakhatóság hozzájárulásával, beleegyezésével és támogatásával valósultak meg.

Az első kérdés itt nyilvánvalóan az, hogy feltegyük a kérdést: a természet védelméért felelős miniszter valóban a természetvédelem ügyét képviseli-e a kormányban? És roppant kellemetlen, hogy beküldi az államtitkárárt, hogy erre választ adjon, hiszen nehéz egy beosztottnak majd a miniszter szakmai tevékenységéről állást foglalnia. És kérdés az, hogy ha a természetvédelem érdekeivel szembemegy a kormányzat, akkor mi következik ebből.

Csak néhány példa: a Molnár János-barlang hasznosítását kiadták bűvartanfolyamokra, havi 150 ezer forintért. Endemikus fajokat tartalmazó, kiemelt természeti értékről van szó. Önök úgy gondolták, hogy ez a jó hasznosítása. Alapvetően a bent élő fauna és flóra veszélyeztetésével valósul meg az egész. Villánykövesden egy olyan szálloda építésére adtak ki engedélyt, ahol a szálloda építéséhez a teljes eredeti vegetációt le kellett gyalulni, több millió forint értékű védett növényfaj pusztult el örökre.

Nyilvánvalóan, alapvetően ugyanilyen súlyú ügy, hogy a törvényi előírások alól mentesítették a balatonfenyvesi jachtkikötő építését, amely a termőföld-privatizáció után az egyike napjaink legpofátlanabb köztulajdonlopásainak, hiszen ott gyakorlatilag úgy magánosítottak 4 hektárt a Balatonból, hogy most már látható az, mikor áll az iszap a fenyvesi fürdőn és Máriafürdőn, hogy ez milyen járulékos károkkal fog járni környezetvédelmileg, turisztikailag és a helyi közösségek szempontjából.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy a folyamatosan előkerülő halpusztulásokkal szemben mit tesz a kormányzat. Hogyan valósulhatott meg Budakeszin az a természetpusztítás, amiről napjainkban hallunk, hogy egy befektető egy Natura 2000-es terület védett vegetációs állományára igyekszik családi házakat építeni. Püspökerdő természeti értéket tartalmazó helyén kajak-kenu pálya építésére érkezett javaslat, a kormányzat és a hatóságok mit sem tettek.

És nyilvánvalóan ugyanígy a Kis-Balatonnál is látható az, hogy miközben EU-s támogatásokat vesznek fel a fokozott természeti érték, a Tüskevár megemelésére, közben az M76-os gyorsforgalmi út építésénél meg sem próbálják alkalmazni az alternatív útvonalakat. Kérdezem én, hogy mindezek esetében hogyan lehet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* alkalmasnak nevezni a minisztert. Mi a véleménye arról, hogy a természeti értékek képviselőjére alkalmas-e a kormányban? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ V. Németh Zsolt államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy nem lehet meglepő az, hogy én magam nem így látom a helyzetet, és a kormányzat és a tárca természetvédelem ügyében tett erőfeszítéseit kifejezetten sikeresnek és eredményesnek gondolom, hiszen az elmúlt kormányzati ciklusban élőhelyfejlesztésre és a természeti értékek állapotának javítására példa nélküli összeget, több mint 38 milliárd forintot fordítottunk. Ennek köszönhetően a környezeti állapot 120 ezer hektáron javult.

Élőhely-rekonstrukciós fejlesztéseket valósítottunk meg 22,5 milliárd forint értékben, védett ter-

mészeti és Natura 2000-es területek helyreállítását biztosítva. Fejlesztettük a nemzeti park-igazgatóságok területkezelési infrastruktúráját; 31 erdei iskolát, illetve óvodát újítottunk fel, hogy csak a főbb számokat említsem.

Az interpelláció keretében feltett 11 kérdésre természetesen 4 percen belül nem tudok kimerítően válaszolni, de biztosíthatom, hogy a természetvédelmi érdekek érvényesítése mindegyik esetben a jogszabályokban foglaltak alapján történt. Nézzük sorban!

1. A Molnár János-barlang szinte teljes járatrendszere víz alatt húzódik, ezért az érdemi bemutatására csak bűvarturisztikai hasznosítás keretében kerülhet sor. A bemutatási tevékenységet nyilvános pályázat útján kiválasztott vállalkozó végzi.

2. A villánykövesdi szállodaépítés eljárása jogszerűen zajlott. Ebben az ügyben a tárca már tájékoztatta a képviselő urat.

3. A balatonfenyvesi vitorláskikötő megépítése ellen sem a helyi önkormányzat, sem az érintett civil szervezetek, sem a lakosság részéről nem emeltek kifogást. A felügyelőség megállapította, hogy a beruházás jelentős környezeti hatással nem jár.

4. A Siófok-Szabadifürdő telepre tervezett jachtkikötő kapcsán az eljáró hatóság az előzetes vizsgálati eljárásban már kétszer hozott elutasító döntést. Az újabb eljárás jelenleg folyamatban van.

5. A Tarján-pataki víztározó ügyében az illetékes halgazdálkodási hatóság a jogszabályokban előírt halmentést a legközelebbi szomszédos halgazdálkodásra jogosulttal elvezette.

(15.50)

6. Budakeszin az említett területen építés, beavatkozás nem történt, a természetkárosítás vaklármának bizonyult.

7. A Győrben tervezett kajak-kenu pálya építésével kapcsolatban Borkai Zsolt polgármester úr 2015 szeptemberében azt nyilatkozta, hogy a pálya nem épül meg.

8. A bős-nagymarosi per lezárását célzó vízmegosztási tárgyalások jelenleg is folynak, a közösen kialakított megoldási változatok kapcsán lehet majd elvégezni a környezeti értékelést.

9. Az M76-os útszakasz nyomvonaláról tudomásunk szerint még nem született döntés.

10. Tájékoztatom, hogy az erdővédelmi koncepció nem tükröz tárcaálláspontot, a vita folyik, a környezetügyi államtitkárság nem azonosul jelenlegi formájában a koncepcióval.

És végül, a földprivatizáció kapcsán tájékoztatom a képviselő urat, hogy a Natura 2000-es területeket érintő adásvételi szerződésekbe minden esetben a természetvédelmi feltételek is bekerülnek.

Tisztelt Képviselő Úr! Mint a népmesékből is tudjuk, a farkaskiáltás gyakorisága fordítottan arányos a szavahihetőséggel; de attól még farkasok egyébként lehetnek. Apropó, farkasok: olyanok is vannak, amelyeknek akár mindketten is örülhetünk,

az Északi-középhegységbe visszatért farkasok most már állandó képviselői hazánk faunájának, biztató képet bemutatva élőhelyeink állapotáról. Ennek fenntartásánál fontosabb feladata a természetvédelemnek nem lehet. Köszönöm a megtisztelő figyelmét, és kérem, fogadja el a válaszomat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Igen!)* Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Kiabálnak itt a fideszes képviselőtársaim, hogy igen, de nem értem, hogy az ő szemükben miért lenne az eredmény, ha természeti értékeket pusztítunk el, tehát miért jó az, ha szálloda kerül egy Natura 2000-es élőhely helyére, és miért jó az, hogy oda bárki családi házat épít.

Alapvetően ha egy nemzeti kormánynak nem fontos a nemzet természeti öröksége, akkor az nevezze magát nemzetinek, és ebből adódóan nyilvánvalóan nem lehet elfogadni ezt a választ, ami egy-egy részletet kiemelve próbál magyarázkodni és megmagyarázni elfogadhatatlan dolgokat.

Azt mondják pont ezek a szakértői álláspontok, hogy a balatonfenyvesi kikötő nem jár környezeti hatással. Hát, kérem szépen, menjenek ki, térdig gázoljanak be az iszapba, és nézzék meg, hogy árt-e, nézzék meg, hogy a hulladékot hova hordták ki, és tudták-e ártalmatlanítani, azzal mi lett. Nézzük meg, hogy Natura 2000-es területek esetében történt-e áttelepítés. Nyilván lehet tetszelegni a farkas magyarországi megjelenésének, de érdekes módon nem arról a másik 150 fajról beszélt az államtitkár úr, amelynek a magyarországi állománya az elmúlt tíz évben jelentősen megváltozott. A magyar társadalomnak lehet mondani *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy valahol van farkas, de még nem láttak; de azt, hogy a fecske hogyan változik állományra, látja mindenki - azoknak tessék magyarázni, hogy javult az állapot! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 31 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Tudják-e támogatni?**” címmel. Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! A Paksi Atomerőmű telephe-

lyén új atomerőműblokkok létesítésének előkészítését szolgáló tevékenység megszerzéséhez szükséges előzetes elvi hozzájárulást a magyar Országgyűlés 2009-ben 95,4 százalékkal fogadta el. Ehhez az kellett, hogy hosszas egyeztetés után mindenki egyetértően és bizalommal legyen az ügy iránt. Ehhez képest azóta lassan 7 év telt el, az előkészítés körüli információk nagyon lassan áramolnak a kormányzat és az Országgyűlés között ebben az ügyben.

Ebben a helyzetben úgy véljük, hogy mindenképpen rendkívül alapos és széles körű vizsgálatra, folyamatos felügyeletre van szükség a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőműblokkok létesítésének előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos feladatok teljesítésének ellenőrzése érdekében. Nemcsak a külföldi szakemberek számára kell megteremteni a transzparenciát és az átláthatóságot a beruházással kapcsolatban, hanem az itthon, a magyar Országgyűlésben ülő képviselőknek, civil szervezeteknek, szakszervezeteknek is.

Az atomerőmű bővítésével kapcsolatban a finanszírozáson kívül más feltételeket is, így különösen a nukleáris biztonság, az energiaigény, a technológia, a lehetőségek feltételeit is figyelembe kell venni, valamint teljesülésüket figyelemmel kell kísérni. Szükségesnek tartjuk az új atomerőműblokkok létesítésével kapcsolatos előkészítő és megvalósítására irányuló valamennyi tevékenység ellenőrzésének folyamatosságát.

Az információáramlás és az átláthatóság biztosítása kiemelkedő társadalmi érdek és jogos társadalmi és szakmai igény. Rendszeres konzultációra van szükség az érintett hatóságokkal, valamint a civil érdekvédelmi és szakmai szervezetekkel és a magyar parlament képviselőivel.

A kormányzati tevékenység ellenőrzése az Országgyűlés hatáskörébe tartozik. Éppen ezért országgyűlési eseti bizottság létrehozását kezdeményeztük a képviselőtársaimmal már sokadszor. A Gazdasági bizottság minden egyes alkalommal elutasította ezt a kezdeményezésünket, pedig ugyanúgy bizalomra és átláthatóságra van szükség ebben a kérdésben. Éppen ezért kérdezném a miniszter urat, hogy a Fidesz-KDNP-s többség és ön, miniszter úr, támogatja-e az átláthatóságot ebben a kérdésben, támogatja-e az eseti bizottság létrehozását. Ha azt mondja, hogy igen, akkor ismét benyújtjuk, nem rest számunkra benyújtani ismét ezt az eseti bizottságot, hiszen bizalomra van szükség, és azt gondolom, hogy ebben az átláthatóság nem kérdés. Szerintem beleférne a kormánytöbbségnek is egy ilyen támogatás. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném megköszönni, hogy ráír-

nyította a figyelmet arra, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatos első országgyűlési döntés már 2009-ben megszületett, majd ezt követte 2010 után az az energetikai stratégia, amelyet szintén nagy többséggel fogadott el az Országgyűlés, és amely világosan beszél, nem titkolja, hogy a Paksi Atomerőmű működési engedélyét elvesztő blokkjaival kapcsolatban célszerű ezen kapacitásnak a hosszú távú fenntartása. Ez azt jelenti, hogy a 2020-as évek második felére pótolni kell a szükség-szerűen az életciklusuk végére jutó blokkokat, és a kapacitásokat Magyarországnak megéri és célszerű fenntartani.

Ami az átláthatóságot illeti: először is a parlament elé behoztuk a törvényjavaslatunkat a munka megkezdésének feltételeit illetően, másrésztől módosítottuk az atomtörvényt, Paks II.-vel kapcsolatban szintén törvényt alkottunk, és a pénzügyi megállapodást is az ország nyilvánossága előtt itt, ebben az ülésteremben a törvényhozás rendelkezésére bocsátottuk, sőt elnyertük a törvényhozó képviselőtársaink támogatását is.

Másrésztől, mint ismeretes, technológiai biztonsági okoknál fogva és természetesen a kifejlesztett technológia védelme érdekében az üzleti partnereink ragaszkodnak ahhoz, hogy az információk védelmet élvezzenek. Semmivel sem szeretnénk többet az adatvédelem, a technológiai védelem és a nyilvánosság korlátozását illetően, mint ami az Európai Bizottság támogatásával épülő finn atomerőmű esetében lehetséges, vagy mint ami az Amerikai Egyesült Államok több, jelen pillanatban a miénkkel párhuzamosan épülő atomerőműiben szükséges. A nemzetközi sztenderdeknek megfelelő nyilvánosság megteremtésében készek vagyunk kooperálni, együttműködni; ami ettől eltér és sérti az ország nemzetbiztonsági vagy gazdasági érdekét, abban, úgy gondolom, jobb, ha visszafogottak vagyunk, és betartjuk a játékszabályokat. Az Európai Bizottsággal konstruktív egyeztetésben vagyunk.

A képviselő asszony konkrét kérdésére konkrétan a következőket válaszolom. Azt szeretném kérni öntől, hogy a Magyar Szocialista Párt ez irányú kezdeményezését akkor nyújtsa be a parlamenti pártok felé, ha az Európai Bizottsággal ebben a félévben, várhatóan június végéig két ügyben, a versenyjogi kérdésekben és a közbeszerzési kérdésekben a tárgyalásaink lezárulnak. Ez egy újabb fontos szakasza az erőmű megvalósításának, hiszen a műszaki notifikáció, a műszaki engedélyezés vagy az üzemanyag-beszerzéssel kapcsolatos európai bizottsági jóváhagyás már megtörtént. Amennyiben ez bekövetkezik, akkor azt szeretném javasolni, hogy a Magyar Szocialista Párt kezdeményezéseit tárgyalja meg a parlamenti frakciók közössége, és a kormány nevében pedig a támogatásomról tudom biztosítani.

Tehát a kormány kész arra, hogy a parlamentben létrejöjjön egy olyan bizottság, amely folyamatosan nyomon követi a Paksi Atomerőmű megvalósulását az engedélyeztetéstől egészen a kulcsrakész

állapotig. És készek vagyunk arra is, hogy - természetesen a nemzetbiztonsági kockázatok figyelembevétele mellett - folyamatosan információt adjunk át.

Arra szeretném önt kérni, hogy várják meg az Európai Bizottság vonatkozó eljárásainak reményeim szerint megállapodással és rövid időn belül végződő szakaszát, és ezt követően támogatni fogja a kormány a bizottság felállítását, ötpárti egyeztetés keretében meggyőződésem szerint, az a légkör, ami az atomerőmű megvalósításához szükséges, létrehozható. 12 milliárd euróról beszélünk, 10 ezer munkahelyről, és a GDP akár 1,5 százalékos növekedéséről is, amely Magyarország szempontjából stratégiai jelentőségű.

(16.00)

Nem beszélve arról, hogy több ezer ember munkahelye a tét, és egy olyan technológiai megvalósítás a cél, amely az országunk, közös hazánk javát szolgálja. Ebben kérem a támogatását. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Heringes Anita képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Ugye, az energiastratégiát önök megszavaztatták, viszont a cselekvési terv a mai napig nem készült el. Ebben még van teendő, amit tenniük kell, azt gondolom. Ugye, ez az a terület, ahol félinformációkból, félhírekből csak bizalmatlanság van. Éppen ezért próbáltuk minden egyes alkalommal kezdeményezni az eseti bizottságot. Sajnos, a Gazdasági bizottságban legtöbbször vita és vélemények nélkül utasították el ezt a javaslatunkat. Be fogjuk nyújtani az eseti bizottságot akkor, amikor ezek a feltételek megvalósulnak.

Éppen ezért most jelen pillanatban elfogadom a miniszter úr választát, és be fogjuk nyújtani az eseti bizottságot, várjuk, hogy a kormánytöbbség akkor ugyanígy felálljon és támogassa ezt. Átláthatóságra van szükség, és természetesen vannak olyan nemzetbiztonsági kérdések, ahol esetlegesen zárt ülést kell elrendelni. De azt gondolom, hogy fontos, hogy minden frakció tudja és bizalommal legyen az ügy iránt, hogy önök jól döntöttek vagy nem. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mint hallhattuk, képviselő asszony elfogadta a miniszteri választ. Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Tragikus állapotok a szociális területen - Miután ünnepélyesen aláírták, hogy támogatjuk a népesség növelését célzó javaslatokat, miért szavazták le a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájának csökkentését célzó javaslatunkat?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma sze-

rint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások minisztere nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánk lakosságának gyengülő életkedvét, a jövőbe vetett hit hiányát, a szociális és családtámogatási rendszerrel szembeni társadalmi bizalmatlanságot jelzi a népességfogyás, amely egyre fokozódik. A 2014. évi 35 ezerrel szemben 2015-ben 40 ezer főre nőtt Magyarországon az éves csökkenés. Ez már gazdasági problémákat is okoz. A társadalom előregegyedése, no meg persze a cigányság népességrobbanása és az adófizető magyarok emigrálása miatt az eltartottak arányának durva növekedése tapasztalható, így a nyugdíjrendszer nem tartható fenn, sőt a társadalombiztosítás, sőt az egész államháztartás összeomlása fenyeget. A statisztikai adatok azt mutatják, hogy az emberek szerint a kormány nem tud kiszámítható jövőképet biztosítani, ami szükséges volna a fiatalok családalapításához. Pedig ez prioritás kellene legyen a költségvetés és az adótörvények elfogadásakor, sőt minden szabályozás során.

Ez most abszolút nem így van. Például Lázár János már nem is szégyelli kimondani, hogy, idézem: „A Miniszterelnökség sajnos valóban nem egy családbarát munkahely.” Az ilyen antiszociális üzenetek és hogy „a Miniszterelnökségen dolgozni senkinek sem kötelező” rendkívül károsak a többi államigazgatási szerv munkavállalóinak gyermekvállalására nézve is. A Jobbik szerint komolyabb családpolitikai erőfeszítésekre volna szükség a kormány részéről, és a legcélravezetőbb volna, ha eleve el sem vennék a családok pénzét az uniós rekordnak minősülő, sőt, bocsánat, világrekordnak minősülő 27 százalékos áfa által, amikor a gyermekneveléshez szükséges termékeket megvásárolják a szülők.

Ezért javasoljuk egy kisebb, 5 százalékos áfa kulcs bevezetését a gyermekek felneveléséhez szükséges termékek esetén, mint például a pelenka, a babakocsi vagy a csecsemőruházat. Sőt, mivel a tápszereket támogatja a társadalombiztosítási rendszer, de a szoptatást segítő eszközöket nem - e termékek felsorolásába most nem mennék bele, bár nagy szakértőjévé váltam a szoptatásnak -, a lényeg, hogy (*Derűlttség.*) így ezekre a termékekre is javasoltuk kiterjeszteni a kedvezményes áfakulcsot. A törvényjavaslatunkat a kormánypártok azonban a múlt hónapban leszavazták. Pedig ráadásul a Három Királyfi Három Királynő Mozgalom kezdeményezésére 2013-ban a Fidesz és a KDNP frakcióvezetője is aláírta azt az ötpárti nyilatkozatot, melyben ez is áll, idézem, és szembesítem most önöket vele: „Vállaljuk, hogy kormányon és ellenzéki szerepben is támogatjuk a népesség növelését célzó javaslatokat.” Államtitkár úr, erről is megfeledeztek? - úgy tűnik. Úgy tűnik, ahogy arról a 2009-es törvényjavaslatokról is, melyet az alapvető élelmiszerek áfájának 5 százalékra csökkentése érdekében nyújtottak be, de kormányon

ugyanúgy leszavazták azt a javaslatunkat is, ahogy leszavazta az önök javaslatát 2009-ben az MSZP, amely persze nem szégyelli most ugyanazt követelni.

Államtitkár úr, nem szégyellik a köpönyegforgatásaikat? 2013-as ígéretük szerint nem kéne mégis támogatniuk a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájának csökkentését célzó javaslatunkat? Kérem érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzott interpellációs kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Jobbiknak van egy retorikai családpolitikája és egy gyakorlati családpolitikája. Ez utóbbinak a részéhez tartozik szerintem, hogy a nyolctagú elnökség hét tagjának legalább egy rokona jutott valamilyen párt-pénzhez vagy pártpozícióhoz az elmúlt időszakban. Ez is egyfajta hozzáállás, ez is egyfajta (*Novák Előd: Másik papír van a kezében! - Az elnök csenget.*) családpolitika, tisztelt képviselő úr, hogy különböző párttisztviselők szüleinek adnak tanácsadói szerződéseket, tőlük rendelnek meg tanulmányokat. Ez egyfajta hozzáállás a Jobbik részéről. Amikor önök 2010-ben a választókat megpróbálták meggyőzni, hogy szavazzanak önökre, nem ezt ígérték nekik.

De azt sem ígérték, tisztelt képviselő úr, hogy amikor bejutnak a parlamentbe, és itt szavazni lehet arról, hogy mi a család definíciója, férfi és nő közössége, akkor a Jobbik nem támogatja ezeket a javaslatokat az Alaptörvényben, sem a családok védelméről szóló sarkalatos törvényben. (*Felzúdulás a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*) Amikor arról kellett szavazni, hogy bevezessük-e a családi adózás rendszerét, a Jobbik valahogy csöndben maradt, és inkább a nem gombot nyomta meg. Vagy amikor a járulékokra 2014. január 1-jétől kiterjesztettük a családi adózás lehetőségét, azokra, akik nem tudták igénybe venni, de említhetném a gyed extrát is, tisztelt képviselő úr, akkor, bár a Jobbik állítólagosan azt hangoztatja, hogy számára a családpolitika az első, de ha egy törvényjavaslatban ilyesfajta kedvezmények szerepelnek, mint a családi adózás meg annak a kiterjesztése vagy más hasonló javaslatok, akkor mégis nemet mond rá ön is és a párttársai is itt a Jobbikon belül. Úgyhogy én azt hiszem, hogy ezek a különböző szövegek egyelőre a retorika szintjén maradtak meg.

Ugyanakkor a Fidesz-KDNP-kormány elmúlt hatéves tevékenységének a nyomán olyasfajta népesedési fordult indult el Magyarországon, ami egy 34 éves tendenciát látszik mérsékelni, méghozzá a népességfogyás mértékének csökkenésével, hiszen ha a tavalyi, tavalyelőtti és azelőtti évek adatait nézem, akkor azt láthatjuk, hogy először 3,4 százalékkal, majd még 0,2 százalékkal csökkent a népességfogyás üteme. Tehát azoknak az intézkedéseknek, amelye-

ket az elmúlt években hoztunk, azzal az erőfeszítéssel, hogy másfélszer annyit fordítunk családtámogatásokra, mint az OECD-átlag, hiszen az OECD átlaga 3 százalék körül van, mi 4-4,5 százalék közötti értéket fordítunk a családok támogatására, ez meghozta az eredményét, és kezdi ezeket a negatív folyamatokat lassítani. Bízunk benne, hogy előbb-utóbb, ha következetesen végigvisszük, akkor majd meg is tudja fordítani ezeket.

Ezért döntöttünk úgy, hogy a családok védelméről szóló sarkalatos törvényben a legfontosabb családpolitikai intézkedéseket kétharmados biztosítottsággal terjesztjük a parlament elé, pontosan azért, hogy hosszú távon tudjanak a magyar családok tervezni. Így emelkedett a termékenységi arányszám a szocialista kormányzás mélypontja 1,26-ról 1,44-re, így született most már több gyerek, mint korábban. És örömteli, hogy immáron a házasságkötések száma is 30 százalékkal megemelkedett, ami szintén egy nagyon negatív tendenciát fordított vissza.

Ha összességében megnézzük, hogy az elmúlt hat esztendőben mennyi pénzt, mennyi pluszlehetőséget hagytunk a családoknál, 1100 milliárd forint fölött áll meg az a számláló, ami ezt mérné, hogy az 1,2 millió gyermeket nevelő családnak mekkora plusz anyagi lehetőséget adott ez a kormány ahhoz képest, hogyha mások kormányozták volna Magyarországot. Ez egy családra vetítve átlagosan 950 ezer forint pluszt jelent, tisztelt képviselő úr. Lehet különböző egyéb javaslatokkal élni, de melyik volt az a kormány, amely a saját kormányzása idején a korábbi jogszabályokhoz képest 950 ezer forint pluszt tudott adni a magyar családoknak?

És ezt folytatjuk, hiszen a kétgyermekeseknek járó családi adókedvezmény idén már egynegyedével emelkedett, és a következő három évben ez folytatódni fog. Így fogjuk megduplázni, hiszen demográfiailag ez az egyik legfontosabb. És említhetném az első házásoknak az adókedvezményét, említhetném a családok otthonteremtési kedvezményét, amely Európában is szinte párhát ritkítóan nagy segítséget jelent a családoknak. Tisztelt Képviselő Úr! Inkább ezeket a javaslatokat kellett volna támogatniuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Államtitkár úr, kezdetben azt hittem, hogy Habony Árpád összekeverte a papírjait, és valami más válasz került ide *(Felzúdulás a kormánypartok soraiból.)*. Hát nem arról beszélt, amit kérdeztünk! A gyermekneveléshez szükséges áfacsökkentés most itt a téma. Hát hogyan jön ide az Alaptörvény, és ön most komolyan gondolja, hogy az a demagógia hatásos?! És ezt nem szégyelli itt előadni, hogy mi nem szavaztuk meg azt, hogy férfi és nő között köttessen a házasság?! Hát a Jobbikról most komolyan gondolja, hogy bárki előtt is be lehet szá-

rozni azzal, hogy mi valamiféle, mondjuk, homosze-
xuális propagandát terjesztünk?!

(16.10)

Azért ne haragudjon, sokféle vádat lehet a Jobbikkal kapcsolatban megfogalmazni, de ezzel önmagát teszi nevetségessé! *(Zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Az, hogy egy Alaptörvényt, en bloc az egészet nem szavazzuk meg, nem jelenti azt, hogy ezzel a fél mondatával vagy azzal az üres lózunggal ne értenénk egyet, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. *(Dr. Rétvári Bence: Ez egy üres lózung? Ez csak egy üres lózung?)* Önök azok, akik ezek után nem szégyellik például a mentelmi jogot bevezetni.

De hagyjuk az Alaptörvényt, mert nem ez volna a téma! A téma az áfacsökkentés. A világrekordnak minősülő 27 százalékos áfa a kérdés, az, hogy helyese az, hogy a gyermekneveléshez szükséges termékeket is ilyen világrekord áfával sújtják. Ezzel kapcsolatban egyetlen szót sem szolt ön, államtitkár úr! Szégyellje magát, ez elfogadhatatlan! *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 116 igen, 32 nem és 2 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most 16 óra 11 perc van, az interpellációs időszakot befejeztük, áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Ön rendelt ötmillió forintot, elnök úr?” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszként Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen elnök úrtól fogja kérni a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Én úgy értelmezem a házszabályt, hogy ma elnök úrnak ismét személyesen kellett volna jelen lennie. Erre majd egy ügyrendi indítvánnyal fogok élni, és ezért nem fogadom el a helyettes személyét. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat és a tisztelt Országgyűlést, hogy elnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Bárándy Gergely és Szakács László képviselő urak, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a legfőbb ügyész úrhoz: „**Miért csinál csörgősipkás bohócot az ügyészség a teljes**

igazságszolgáltatásból?” címmel. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Az elmúlt néhány hónapban olyan stílus ütötte fel a fejét az igazságszolgáltatás két intézménye, az ügyészség és a bíróság között, amelyre az elmúlt évtizedekben nem volt példa.

Keresztes Imre, a Központi Nyomozó Főügyészség vezetője a nyilvánosság előtt kezdte magyarázni az ügyészség bizonyítványát, bírálva a bírói döntést egy politikai érintettségű ügyben. De egyre gyakoribbak az ügyészség és a bíróság közötti nyilvánosság előtti pengeváltások, amelyek rombolják az igazságszolgáltatásba vetett állampolgári hitet. Ön szerint nem volna indokolt ezeket a vitákat visszatérlni a tárgyalótermekbe, ahol a büntetőeljárás jog szerint le kell őket folytatni?

A fővárosi főügyész azonban már nem először megy túl a jó ízlés határán. Először egy közérdeklődésre számot tartó büntetőügyben titulálta csörgősipkás bohócnak az eljáró bíróságot. Most pedig a Quaestor-ügyben bírálta éles, durva, személyeskedő stílusban a Fővárosi Törvényszéket és az eljáró bírót egy sajtótájékoztatón. Kérdezném: ez az ügyészség új stílusa? A sajtóban való, még a politika stílusához képest is bunkó üzengetés, avagy lesz felelősségre vonás az ügyben? Elhatárolódik-e Iboya Tibor minden ügyészre szegényt hozó kijelentéseitől?

S mindezzel összefüggésben tartalmi szempontból kérdezném: lesz-e személyes felelőse annak, hogy az eljáró bíróság tartalmi szempontból alkalmatlannak minősítette a Quaestor-ügyben benyújtott vádiratot, és visszaküldte hiánypótlásra? Mert két lehetőség van, tisztelt legfőbb ügyész úr. Az egyik, hogy szakmailag alkalmatlan az eljáró ügyész és az ügyészség vezetője. Ekkor azok leváltása indokolt. Szerencsés országokban egy ilyen fiaskóba simán belebukik a fővárosi főügyész. A másik lehetőségre pedig gondolni sem merek, mely szerint egyfajta alku részeként az ügyészség szándékosan rossz vádiratot nyújtott be egyes kormánypárti prominensek védelme érdekében, akikre eddig nem vallott a Quaestor-vezér, hogy végül az alkalmatlan vád miatt a bíróság ne tehesen mást, mint hogy felmenti Tarsoly Csabát és társait. Melyik verzió az igaz, legfőbb ügyész úr, és mik lesznek a következmények? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót válasza Polt Péter legfőbb ügyész úrnak. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A tartalmi kérdésekről először, aztán majd a stílusról. A tartalmi kérdéseket illetően azt gondolom, hogy szakmai viták voltak, vannak, lesznek.

Nyilvánvalóan az igazságszolgáltatás így működik, ezért van például első és másodfok, majd pedig rendkívüli perorvoslat is.

Ha konkrét ügyeket nézünk, képviselő úr a Quaestor-ügyre utalt. Szeretném azt mondani, hogy a vád törvényes, ennek a törvényességét senki nem vitatta, a bíróság sem vitatta. A bíróság kellékhányt állapított meg azzal, hogy hatmillió elektronikus adat az 1500 oldalas vádiratban még plusz nincs hozzárendelve meghatározott tényállásokhoz. Azt gondolom, és ebben van szakmai vita közöttünk, hogy ez jogilag nem kötelező az ügyészség részére. Ettől függetlenül a bíróság hozott egy végzést, a jogszabályok keretei és a technikai lehetőségek között ennek eleget fogunk tenni, és bizonyos vagyok abban, hogy a felelősségre vonás nem fog elmaradni, ha valaki ebben az ügyben bűncselekményt követett el. Meggyőződésünk szerint mind a 11 vádlott ezt tette.

Ami pedig a stílust illeti, én úgy gondolom, hogy a stílus fontos, de mindig elmarad a tartalom mögött. Abban az ügyben, amire ön hivatkozott, a hatályon kívül helyezés ügyében a Kúria megállapította, hogy tartalmilag az ügyészségnek van igaza. Erre hozott is döntést. Úgy gondolom, hogy ez az első, az összes többi persze megoldandó, de másodlagos kérdés.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Egy kicsit csalódást okozott a válasza, mert ahogy szokták mondani: a stílus maga az ember, és ezt egy intézményre is lehet érteni. Ön mint az intézmény vezetője, azt gondolom, megtehetette volna azt ma az ország nyilvánossága előtt, hogy elhatárolódik attól az ügyészségi vezetőtől, aki ilyen szavakkal illet bíróságokat és bírósági vezetőket. Ugyanis itt nem mellékes az, hogy valaki milyen stílusban beszél, ugyanis ez a stílus bizony kihatással van az igazságszolgáltatás egészének működésére és arra a bizalomra is, amit éreznek az emberek az igazságszolgáltatás iránt.

Másrészt a szakmai vitáknak, legfőbb ügyész úr, a bíróságon van a helye, és nem a nyilvánosság előtt üzengetve. Valószínűleg nem véletlen, hogy eddig ezt évtizedekig az ügyészség és a bíróság megtartotta. Most ezt az ügyészség megtörte. Nem tudom, hogy miért. Ezenkívül pedig nem azt mondtam, hogy a vád nem törvényes, hanem azt, hogy a bíróság szerint alkalmatlan arra, hogy elítéljenek bárkit.

Azt gondolom, azokra a kérdésekre pedig nem válaszolt, amelyeket viszont egyebekben feltettem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg Polt Péter legfőbb ügyész urat is. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy mindenre válaszoltam. Amire esetleg nem, az kikövetkeztethető a szavaimból egyértelműen. *(Derűltség az ellenzék padsoraiból.)*

Ami pedig a vádat illeti, alkalmas arra, hogy ez alapján tárgyaljanak, az ügyészség megfelelő módon ki fogja egészíteni azt, még egyszer mondom, a törvények és a technikai lehetőségek függvényében. Hozzáteszem, hogy a hatmillió adatot mi is csak úgy tudtuk kezelni, hogy ehhez nagyon-nagyon sok pénzért külön szoftvert vásároltunk, éppen azért, hogy időben és hatékonyan tudjuk kezelni ezt az ügyet. Ez megtörtént. Meggyőződésem, hogy a bíróság is így fogja ezt kezelni.

Hozzáteszem, hogy a szakmai vitákat egyebek iránt lefolytatjuk egymás között a megfelelő helyen, a nyilvánosságot pedig csak tájékoztatjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A korrupció ötven árnyalata-Terítsük ki a kártyákat! Mitől gazdagodik a miniszterelnök környezete? 4. rész**” címmel. Vona Gábor frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Amikor én önt legutóbb kérdeztem a személyes környezete meggazdagodásáról, akkor válasz helyett kérdést tett fel számomra. Mivel nekem fontos, hogy ha ön kérdést tesz fel, azzal kapcsolatban igyekezzek önnek megfelelő választ adni, és mivel arra volt kíváncsi, hogy kik azok a személyek és milyen szerződésben állnak a Jobbikkal, akik a Jobbik elnökségének hozzátartozói, ezért utánaértem ennek a kérdésnek.

2010 óta 667 emberrel álltunk valamilyen szerződésben. Ebből 7 olyan személy van, aki a Jobbik vezetésével rokon kapcsolatban áll, és megnyugtatam, miniszterelnök úr, hogy mind a hét szerződés mögött valódi munkavégzés és valódi teljesítés áll. Tehát megnyugodhat, miniszterelnök úr, semmilyen jellegű probléma nincs a Jobbik háza táján. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(16.20)

Nagyon fontosnak tartom, hogy az ilyen kérdéseket tisztázzuk, miniszterelnök úr, és köszönöm szépen, hogy erre felhívta a figyelmemet, s ha bármi ilyen van a jövőben, nyugodtan tegye meg ezt máskor is. De javaslom, hogy most térjünk rá a kérdésem érdemi részére, és ön is legyen ugyanilyen nyitott velem kapcsolatban, valamint az ön környezetével, személyes környezetének a meggazdagodásával kapcsolatban végre adjon nekem választ, miniszterelnök úr. Itt gondolok a médiaterminátor Andy Vajnára, gondolok a szürkegazdaság eminenciására, Habony

Árpádra, és gondolok a nemzet gázszerelőjére, Mészáros Lőrincre. Mind a három ember, miniszterelnök úr, az ön személyes környezetébe tartozik, nincs olyan nap, hogy vagy az egyikről, vagy a másikról, vagy a harmadikról, vagy mind a háromról ne derülne ki valamilyen szaftos, zavaros, homályos ügy, amely, miniszterelnök úr, azt gondolom, önt kéne, hogy a leginkább zavarja.

Azt kérdezem öntől, hogy meddig akar még me nekülni, meddig akar még bujkálni, meddig akarja még ezeket az embereket maga előtt tolni, és mikor jön el az a pillanat, amikor arra a nagyon egyszerű, nagyon egyértelmű és mondhatnám azt, hogy eldöntendő kérdésre miniszterelnök úr választ ad Magyarországnak, nem nekem, hanem a magyar társadalom többségének, hogy Mészáros Lőrinc az ön strómanja vagy nem a strómanja. Erre az egyszerű kérdésre várok öntől választ, miniszterelnök úr, és ne feledje el, hogy a hazug embert hamarabb utoléri, mint a félszemű kuvaszt. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Egyszerű kérdésre egyszerű választ tudok adni. Sosem volt, sosem lesz, most sincs semmilyen strómanom. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonválaszra megadom a szót a frakcióvezető úrnak.

VONA GÁBOR (Jobbik): Miniszterelnök úr, látom, hogy nagyon zavarja önt és rosszul esik az ön számára, hogy én önt erről kérdezem, de nem fogok ezzel kapcsolatban leállni, mert nem kaptunk érdemi válaszokat.

Mind a mai napig nagyon sok furcsa és homályos kérdés van ezzel azt ügygel kapcsolatban. Azt kérném, miniszterelnök úr, emlékezzen vissza, hogy honnan indult az ön pályafutása: egy diktatúra ellen küzdött, és mivé lett mára. Most egy újabb szocializmust vagy egy újabb diktatúrát épít korrupcióval, kiskirályokkal, hazugságokkal, miniszterelnök úr? Amikor legutóbb Mészáros Lőrinc ügyével kapcsolatban kérdeztem, akkor is azt vágta a fejemhez, hogy én önt bűncselekménnyel vádolom.

Miniszterelnök úr, ha ön így gondolja, és látom, hogy most is bólogat, nos, ha így gondolja, akkor, ha át mondott, mondjon bét is, és menjünk bíróságra, miniszterelnök úr. Menjünk el a bíróságra, mondjunk le a mentelmi jogunkról, és döntse el a bíróság, hogy kicsoda Mészáros Lőrinc, kicsoda Orbán Viktor, kicsoda Vona Gábor! Legyen önben ekkora bátorság, legyen önben ekkora nyitottság és kezdeményezőkézség! Hajrá Magyarország, hajrá magyarok! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválasz illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban a helyzet úgy áll, hogy hétről hétre azt kell eltűrnie itt a kormánykoalíció több vezetőjének és több miniszternek is, hogy önök bűncselekményekkel vádolnak bennünket minden következmény nélkül. Valóban úgy áll a helyzet, hogy Magyarországon minden parlamenti képviselő, különösképpen a kormánytagok kötelesek vagyonbevallást tenni, és annak egyeznie kell a valósággal. Aki nem így jár el, az bűncselekményt követ el. Azt állítani tehát, hogy bárkinek strómanja van, vagy bárkinek a nyilvánosságra hozott vagyonbevallása nem felel meg a valóságnak, az valójában azt az állítást jelenti, hogy bűncselekménnyel vádolják. Szerintem ez nem helyes dolog.

A helyzet úgy fest, hogy 1990 óta vagyok parlamenti képviselő. Sosem voltam vagyonos ember, most sem vagyok, és nem is leszek. Az a korszak, amiről ön beszél, a rendszerváltás időszaka, választás elé állított bennünket. El kellett döntenie, hogy valaki üzletember lesz vagy politikai vezető. Én döntöttem, ennek a következményeit mind a mai napig viselem és mind a mai napig vállalom. Ezért minden eltérő állítást, gyanúsítgatást és vádat határozottan visszautasítok, a munkámat pedig végezni fogom akkor is, ha ön mindennap megkérdezi engem a rágalmaival kapcsolatban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Mennyit ér, akinek nincsen semmije?”** címmel. Schiffer András frakcióvezető úr a szó. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! 2010 előtt ön, illetve az ön párttársai hadat üzentek a pofátlan állami jövedelmeknek. Most az éértékelőjében ön, miniszterelnök úr, azt mondta, hogy csak olyan béremelést támogat, amelynek megvan a gazdasági fedezete. Ehhez képest az történt, hogy az állami cégek vezetőinek esetében 3, 4, illetve 5 millió forintra felemelték a bérlapot. „El tudom önnek mondani a következő mondatot: sok esetben ezek a fizetések a felére is nyugodtan csökkenthetők lennének, akkor sem lennének megélhetési problémáik ezeknek a cégvezetőknek” - mondta Szijjártó Péter 2009-ben.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ezek után önök újra be akarják terjeszteni azt a pofátlan törvényt, ami a jegybanki vezetők jövedelmét emelné meg, miközben a jegybank majdnem ezermilliárd forinttal károsította meg a devizahitel-károsultakat. Az a helyzet, hogy jelenleg az állami cégeknél, így a vasútnál és a Postánál önök ezekkel a lépésekkel 45-szörös bérkülönbséget generálnak. Egy 4 százalékos béremelés van a vasútnál és a Postánál, miközben egekben van a vezetők bére. Egy ápoló kétvényi fizetését viszik haza ezek az államicég-vezetők.

Miniszterelnök úr, ma Magyarországon a dolgozók kétharmada az átlagbér alatt keres, 200 ezren a közszférából minimálbért keresnek. Naponta három orvos és két ápoló hagyja el az országot a jövedelmi viszonyok miatt. A közmunkások bérét az idén önök egyáltalán nem emelték. Ha a nemzetközi összehasonlításokat nézzük: az ápolók és a tanárok esetében az OECD-országokon belül sereghajtók vagyunk, ha a jegybanki vezetők bérét az átlagbérhez viszonyítjuk, listavezetők vagyunk. Önnek az nem fáj, hogy a Mercedes gyárban Németországban ugyanaz a munkás hatszor-hétszer annyi bért keres, mint Kecskeméten?

Miniszterelnök úr, nincs meg ezeknek a munkásoknak, ápolóknak, tanároknak a fedezet, csak az önök csókosainak, vállalati vezetőinek? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Azt hiszem, hogy mind a nyolc feltett kérdésre nem tudok válaszolni, ideértve a jegybank devizahitelekkel kapcsolatos magatartását is, ahol meggyőződésem szerint ön tévesen értékeli a helyzetet, mert a jegybank megmentette Magyarországot egy pénzügyi összeomlástól, és megmentett sok százezer családot a lehetetlen pénzügyi helyzettől, ezért a jegybankot inkább elismerés illetné, nem pedig vádaskodás.

A magyarországi munkabérek és a nyugati munkabérek közötti különbségre se most kell kitérnem, ha jól értem, mert ez csak egy oldalgáz volt. Most inkább, ha jól értem, ön azt akarta megkérdezni tőlem, vagy talán úgy tűnik, az e heti szándék az volt, válaszoljak arra, hogy helyesnek tartom-e a mostani állami vezetők bérbesorolási rendszerét. A válasz az, hogy igen, helyesnek tartom. Hosszú ideig erre nem volt lehetőség. Én egyetértettem azokkal, akik azt mondták, hogy válság idején mindenkinek hátrább kell lépni. Fontosnak tartom, hogy az Állami Számvevőszék világossá tette, hogy ha fel akarunk lépni hosszabb távon a kiszámíthatóság jegyében mindenfajta vállalatokon belüli nem világos és nem legitim bérfizetésekkel szemben, úgymint prémium, osztalék, bónusz és hasonlók, akkor egy áttekinthető, világos fizetési rendszert kell létrehozni. Ezt mondta az Állami Számvevőszék, a kormány ezt megvizsgálta, és én ezzel egyetértettem.

Ha az a kérdés, hogy a magyar állami vezetők... - bocsánat, a magyar cégvezetők, mert most nem a politikusokról beszélünk, hanem a cégvezetőkéről, hiszen az ő fizetésük kétszer-háromszor meghaladja, mondjuk, a magyar miniszterelnökét, tehát ha azt a kérdést tesszük fel, helyes-e, hogy ezek a cégvezetők ennyit keresnek, és ez európai összevetésben egy mértéktartó helyzet-e, akkor azt kell mondanom, hogy igen. A V4-es átlag alatt vannak a mi állami cégeink vezetőinek a bérei, a nyugat-

európai bérekről pedig nem is érdemes beszélni. Azt kell mondanom, hogy igen, a magyar államicég-vezetők a legalacsonyabban fizetettek, a hasonló iparágban dolgozó, hasonló méretű cégvezetőkhez képest lent helyezkednek el.

Szerintem egy bizonyos szint alá az ő bérüket nem lehet vinni, mert az a munka és a minőség rovására megy, ezért a mostani besorolás arányban van az általuk viselt felelősséggel. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Igen, arról van szó, bár ez valóban egy mellékszál, hogy a devizahitelek forintosításával önök 900-1000 milliárd forinttal megkárosították a devizahitel-károsultakat.

De ami egyébként a lényegét illeti, miniszterelnök úr, igen, a parlamenti többség és a jegybank. De miniszterelnök úr, egy olyan országban élünk, ahol a fizetések kezdenek leszakadni a V4-ek országaiban megszerezhető jövedelemtől. Ehhez képest kéne megnézni az állami cégek vezetőinek a fizetését. Ön normálisnak tartja azt, hogy a vasútnál vagy a Postánál a vezetői állomány 45-ször annyit keres, mint egy egyszerű vasutas vagy postás? Miniszterelnök úr, ön szerint ez normális dolog?

De van egy másik kérdésem is. Mi most benyújtottuk ugyanazt a határozati javaslatot, amit 2009-ben önök nyújtottak be. Ez a határozati javaslat arról szól, hogy világosan szorítsuk korlátok közé az államicég-vezetők fizetését. Az a kérdésem, miniszterelnök úr, hogy támogatja-e a Fidesz 2009-es országgyűlési határozati javaslatát. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

(16.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszterelnök urat illeti a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Úgy értem, hogy amit ön számon kér rajtunk, azt mi megtettük. Hiszen azért kellett megtennünk a javaslatokat 2009-ben a korlátok közé szorítást illetően, mert a magyar államicég-rendszerben bevett gyakorlat volt, hogy a fizetés vállalható, az ön nézőpontjából is vállalható mértékű volt, de a háttérben közben prémium, bónusz, osztalék, a jó ég tudja, még mi minden alapon fizettek ki ennél sokkal nagyobb összegeket. Most nem ez a helyzet, hiszen korlátok közé szorítottuk mindezt. Világos, átlátható szabályok vannak.

Nem szoktak önök erről beszélni valamilyen rejtélyes okból, ezért most megismétlem, hogy a mi kormányzásunkat megelőző időszakban kötött munkaszerződésekből fakadóan nekünk, nekem ki kellett

volna fizetnem ezeknek a cégvezetőknek 1 milliárd forintnyi jövedelmet. Az új besorolással azt az üzletet kötöttük meg, hogy elfogadják az új besorolást, és lemondanak az 1 milliárd forintnyi jövedelmükről. Ez is hozzátartozik az igazsághoz, tisztelt képviselő-társam. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hová vezetnek a panamai offshore-botrány magyar szálai?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Bánki Erik: Igen, elfogadom.)* Képviselő úr jelzi és mondja is, hogy elfogadja Tállai Andrást válaszdónak. Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő-társaim! Alig egy hete robbant ki a Panama-botrány, bizonyára már önök is olvasták a sajtóban megjelent találgatásokat, amelyek szerint bizonyos szocialista pénzügyi körök jelentős összeget állomásoztatnak adóparadicsomokban, amelyeket az állam elől tüntettek el. Erős János 2002 és 2010 között, tehát a szocialisták kormányzása idején a Magyar Fejlesztési Bank elnöke volt. Sőt, már az édesapja is magas banki pozíciót töltött be a pártállami rendszerben.

Erős a közzétett információk szerint hivatali ideje alatt rendelkezett egy panamai offshore céggel, amin keresztül egy Magyarországon jelentős média-érdekeltségekkel rendelkező osztrák befektetővel üzletelt 2007 és 2009 között. Emlékezzenek vissza, tisztelt képviselőtársaim, éppen ebben az időszakban volt az a tranzakció, amelynek keretében az OMV szerette volna megvásárolni a MOL-t, és kis híján sikerült is ezt az akciót véghezvinniük. Tehát gyanítható, hogy Erős Jánosnak és azoknak az osztrák köröknek ebben is volt szerepük. Hasonló információk láttak napvilágot Boldvai László Nógrád megyei MSZP-elnökkel, egykori MSZP-s pénztárnokkal kapcsolatban is, akit Tóbiás József pártelnök nemrég a párt pénzügyeit érintő feladatokkal bízott meg. Azt hiszem, ebből is látszik, tisztelt képviselőtársaim, mire számíthatunk, illetve mire számíthatnának a magyar állampolgárok, amennyiben a szocialisták vezetnék a magyar kormányt.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, a jelenlegi helyzetben mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a Panama-botrány szálait minél előbb felgöngyölítsük. Ezért fontosnak és indokoltnak tartjuk, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a lehető leghamarabb mindenre kiterjedő vizsgálatot folytasson le a panamai offshore-botrányban való magyar érintettségek tárgyában.

A fentiekre való tekintettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy milyen erőfeszítéseket tudnak

tenni annak érdekében, hogy felderítsék, merre vezetnek a panamai offshore-botrány magyar szálai. Várom megtisztelő válaszát. *(Harangozó Gábor és Bangóné Borbély Ildikó közbeszól. - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Harangozó Gáborhoz:)* Képviselő úr! Képviselő úr, nem futballmeccsen a partvonal mellől kiabálunk be, ez a parlament! *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ne kényszerítsen arra, képviselő úr, hogy... Képviselő úr, figyelmeztetem. Ez példátlan! Képviselő úr, ha akarja, folytathatjuk. Annak, tudja, az a következménye, hogy önt felfüggesztem a mai napra.

Megadom a szót a válasza Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném leszögezni a kormány egyértelmű álláspontját. A kormánynak az a célja és egyben az elvárása, hogy minden olyan ügyet, ami a magyar költségvetés bevételeit csorbítja, amelynél bűncselekményre utaló jel van, ami a magyar emberek pénzének kijátszására irányul, mind föl kell deríteni, ennél az offshore cégnél a Panama-ügy kapcsán is, de minden más esetben is.

Az offshore cégek ügyeit nehezíti, hogy sem nemzetközi, sem pedig nemzeti szinten nincs egységesen megfogalmazott kritériumrendszer. Az elmúlt években azonban a kormány jelentős lépéseket tett annak érdekében, hogy ezen ügyeket földerítse. Például 2014. október 29-én aláírt egy egyezményt az OECD-országokkal. Ez meg fogja teremteni annak lehetőségét, hogy 2017 második felétől mintegy 70 országból érkezzen információ, automatikus információcsere-rendszer épül ki. Magyarország tagja az úgynevezett FATCA-rendszernek, ami az amerikai pénzügyi hatóságokkal áll kapcsolatban, és kölcsönös információt biztosítanak egymással.

Az Európa Tanács is foglalkozott már a kérdéssel, 2014-ben elfogadott egy irányelvet, és egy úgynevezett DAC2 rendszer fog kialakulni, amely az európai uniós országok között egy teljes pénzügyi információs rendszert, információcserét fog biztosítani. A magyar kormány megteremtette azt is, hogy a pénzmosás elleni információs iroda 2013. július 1-jétől a NAV-ot fölkeresheti adóellenőrzés végzésére. A kormány felkérésére létrejött a NAV-on belül a szakértői munkacsoport, amely megkezdte ezen ügyek vizsgálatát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzválaszra Bánki Erik képviselő úré a szó. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kor-

rekt és alapos tájékoztatást. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy a későbbiekben figyelemmel kísérjük azokat a változásokat, azokat az eredményeket, amelyeket adott esetben például a NAV vizsgálatai érnek. Nagyon örülök, hogy olyan újabb egyezményeket tudott Magyarország aláírni meghatározó országokkal, amelynek következtében egy folyamatos információáramlás történhet meg.

Szeretnénk azt, ha a későbbiekben kizárható lenne az, hogy ezermilliárd fölötti vagyonokat lehessen eltüntetni Magyarországról. Mindenki abban érdekelt, hogy a Magyarországon megtermelt pénzt itt adózzák le. Azt gondoljuk, hogy Magyarország olyan adópolitikával rendelkezik, amely Közép-Európában és Európában is figyelemre méltó. Azt gondolom, mindent megtett a kormány annak érdekében, hogy a vállalkozások, amelyek tisztességes keretek között érnek el eredményeket, Magyarországon korrekt körülmények között tudjanak adózni. Köszönöm szépen a tájékoztatást. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ha megengedi, én is elmondanám néhány politikai vetületét a kérdésnek, a panamai offshore-botránynak. Például azt már tudjuk, hogy Boldvai László volt MSZP-pénztárnok lemondott a párttagságáról, és azt is tudjuk, hogy Tóbiás József pártelnök ennek ellenére azt mondta, hogy számít a szolgálataira.

Tehát jellemző az MSZP-sek erkölcsi tartására, hogy arra, akinek offshore cégei, számlái vannak, ügyleteket végez, maga is elismeri bűnösségét vagy legalábbis hogy hibázott, továbbra is számít a Szocialista Párt.

De talán nagyon érdekes az a kérdés, hogy a Magyar Nemzeti Bank szocialisták által megszavazott elnöke, Simor András még Magyar Nemzeti Bank-elnökként is elismerte, hogy pénzt külföldi offshore cégekben tartotta, és csak mikor kiderült, akkor volt hajlandó azokat hazahozni Magyarországra. És a legfrissebb ügy: az MSZP elnökhelyettese, Simon Gábor úrról is kiderült, hogy külföldi számlákon tartotta a pénzt. Azt már tudjuk, hogy a parlamentben van egy párt, amelyik nyakig benne van az offshore-ügyekben, és ez a Magyar Szocialista Párt. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„További kérdések a Szegedi Vadaspark területén megvalósuló bűncselekménygyanús játszótér beruházásról”** címmel. Szabó Sándor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Csongrád Megyei Főügyészség és a NAV Dél-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatósága különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás, valamint nagy értékre elkövetett pénzmosás büntette miatt két személyt előzetesen letartóztatott, egy ellen pedig elfogatóparancsot adott ki. A megalapozott gyanú szerint a Szegedi Vadaspark területén kialakított játszótér és az annak üzemeltetését végző Titan Project's House Kft., amely, mint korábban többször elmondtam itt, a Házban is, több szálon kapcsolódott a szegedi Fidesz szervezetéhez, 2013-ban jogosulatlanul vett fel hazai és uniós támogatásokat, hiszen a projekt összköltségvetéséhez képest a bekerülési érték, a valós érték csupán 15-20 százalék volt. Gyanú merült fel továbbá arra nézve is, hogy a bűncselekményből származó pénz eredetének elleplezése céljából valótlan tartalmú szerződések kötöttek, többek között offshore cégek közbeiktatásával is. A költségvetést összesen 185 millió forint vagyoni hátrány érte.

Tisztelt Miniszter Úr! Az ügyet többször a parlament elé hoztam, és legelőször, amikor erről én önt kérdeztem, akkor azt ígérte nekem, hogy kivizsgálja az ügyet, amit meg is tett. Erről írásban tájékoztatást kaptam öntől.

(16.40)

Abban az volt, hogy a szakértőkön keresztül megvizsgálta az ügyet, és mindent rendben levőnek talált. Két dolog merült fel bennem ezután, miután láttam az ügyészség tájékoztatóját, hogy vagy nem mondott igazat, amit nem gondolok, vagy önt teljes egészében félrevezették ebben az ügyben.

Úgyhogy most ismét fölteszem a kérdést: hogyan lehetséges az, hogy a közreműködő szervezet munkatársai a pályázat túlárazott költségvetését rendben levőnek találták, és mindent rendben levőnek találtak mind a helyszíni ellenőrzések során, mind a záró ellenőrzések során? Lesz-e ennek személyi felelősségre vonása az ügyben, hiszen a közreműködő szervezet hanyagul kezelte a pályázatot? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzott azonnali kérdésre Lázár János miniszter úr válaszol.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Kedves Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kérdést. Először is hadd hívjam föl nyomatékkal arra a figyelmét, hogy Magyarország 9223 milliárd forintot fizetett ki a 2007-13-as európai uniós ciklusban, ezért kiemelten fontosnak tartom, hogy a magyar adófizetők és az európai uniós adófizetők felé minden egyes euróról és forintról tételesen elszámoljunk. Ez az elszámolás zajlik, ezekben az elszámolásokban vannak hibák, fölmerülnek problé-

mák, ezek az európai 2 százalékos átlag alatt vannak. Ez az ügy is ebbe a körbe tartozik.

Valószínű, nem pontosan fogalmazhattam vagy félreérthető, de 2014 decemberében én elrendeltem egy vizsgálatot, párhuzamosan az OLAF-vizsgálattal. Összesen három kormányzati érdekkörben meghozott döntés alapján zajlottak a vizsgálatok, függetlenül egyébként a rendőrségi följelentéstől és attól, hogy az ügyészség bűncselekmény alapos gyanúja miatt először nyomozást rendelt el, majd pedig kezdeményezte az előzetes letartóztatását két, illetve három magyar állampolgárnak.

A Miniszterelnökség támogatásokat vizsgáló ellenőrzési főosztálya megállapította a szabálytalanságot, és a szerződéstől a Miniszterelnökség 2015 tavaszán elállt. Ez 185 millió forint visszakövetelését jelentette, amit vissza is követelünk a projektből és a vállalkozóktól is. Én azt tudom önnek mondani, hogy az utóbbi időszakban is, mint ahogy korábban, mindent a legkeményebb szigorral, a leghatározottabb föllépéssel és minden kompromisszum nélkül teszünk meg annak érdekében, hogy egy ekkora összegnél a törvényességet tartani tudjuk. Ezért van az, hogy ha ma megkérdezi a magyar pályázókat, azok pontosan látják azt, hogy a visszaélés lehetőségét folyamatosan szűrjük ki és szüntetjük meg, egyre átláthatóbbak és hozzáférhetőbbek a pályázatok úgy, hogy a korrupciós kockázat pedig folyamatosan csökken, és ezt minden európai intézményrendszer elismeri.

Az egyedi ügyben, képviselő úr, megjegyzem, hogy az ügyészség javaslatára házi őrizetbe helyeztek két embert, egyet köröznek, az európai uniós pénzt visszaköveteljük, a projektől pedig a magyar állam elállt. Mindent megtettünk, ami szabálytalanság vagy bűncselekmény alapos gyanúja esetén megtehető. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Miniszter úr, én azért továbbra is várnám azt öntől, hogy azért vizsgálódjon egy kicsit még a közreműködő szervezetnél. Annál is inkább várom öntől, hiszen megteheti, hiszen akkor a közreműködő szervezet vezetője az az ember volt, aki ma a Csongrád Megyei Kormányhivatal népegészségügyi főosztályát vezeti. Nem akarok összeesküvés-elméleteket gyártani, de az az ember történetesen a volt szegedi fideszes polgármester felesége jelenleg is, úgyhogy én kérem, hogy azért egy kicsit még vizsgálódjanak az ügyben. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselőtársam! Én nem vagyok rendőrség és nem vagyok nyomozó hatóság. A ma-

gyar kormány folyamatban lévő büntetőügyben tiszteletben tartja az eljáró hatóságok függetlenségét. Az az önök pártjában szokás, hogy a Csongrád Megyei Főügyészségnek vagy rendőrségnek instrukciókat adnak, hogy fideszes politikusokra nyomoztassanak. (Moraj az MSZP soraiban.) Mi sem szocialista politikusokra, sem más politikusra nyomozást meg vagy el nem rendelünk. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Szavak, szavak, szavak, de hol maradnak a tettek?**” címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Míg a világ normálisabb felén fejek hullanak, és kormányok bukhatnak bele a nemzetközi offshore-botrányba, addig nálunk a két érintett, a Fidesz és az MSZP, a XX. század pártjai látszatintézkedésekkel és hangzatos ígéretésekkel próbálják letudni az egész ügyet; továbbra is fenntartva az elmúlt 26 év közösen kialakított gyakorlatát, hogy önök bármit csinálhatnak, annak nincs negatív következménye önökre nézve, magyarán, lophatnak, csalhatnak, hazudhatnak, ezért eddig senki nem vonta felelősségre a bűnösöket. Hangsúlyozom, eddig, mert ha 2018-ban a Jobbik megkapja az emberektől a bizalmat a kormányalakításra (Moraj a kormánypártok soraiban.), akkor mi véget vetünk ennek az önök által közösen kialakított, következmények nélküli világnak, és el fogjuk számolni a tolvajokat, a hazugokat és az emberek kárára ügyeskedőket.

Tehát látszatintézkedésekkel és hangzatos médianyilatkozatokkal próbálják megúszni az offshore-botrányt és eltitkolni az önökhöz köthető offshore cégek és offshore lovagok tömkelegét; szavak, szavak, szavak tettek nélkül.

Miniszterelnök úr, nem elég újra bejelenteni most, 2016-ban, hogy kisöprik Magyarországról az offshore cégeket, hiszen ezt már miniszterelnök úr bejelentette 2010-ben is, azóta nem történt semmi. Az offshore-ügyhöz kapcsolódóan is egyedül a Jobbik próbál tettekkel változtatni a jelenlegi rossz és korrupst, még egyszer mondom, önök által kialakított rendszeren, hiszen a Jobbik minden országgyűlési képviselője nyilatkozott arról, hogy nincs offshore cégben érdekeltsége, és ezt a jobbik.hu oldalon nyilvánosságra is hoztuk. Önök nem mernek erről nyilatkozni, mert ezek szerint van takargatnivalójuk. Mi 2015-ben és '16-ban is nyilvánosságra hoztuk a velünk egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozatát. Önöket hiába kértük, ezt sem merték megtenni, ezek szerint itt is van takargatnivalójuk.

Kérdezem miniszterelnök úrtól, hogy miért nem merik aláírni és nyilvánosságra hozni a nyilatkozatokat. Meddig kívánnak még bujkálni? Miniszterelnök

úr (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), ezek olyan súlyos ügyek, amik elől - akár csak képletesen is - kár a függöny mögé bújni, attól még nem oldódnak meg. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Viktor miniszterelnök úré a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen. Mindig lehangol, hogyha egy egyébként tiszteletre méltó képviselőtársam teljes tájékozatlanságról tesz tanúbizonyságot. Szóval, szomorú dolog ez. Milyen szavakról beszél? Csak az európai uniós pénzek esetében, ha jól emlékszem, a 40 ezret meghaladta, talán 44 ezer céget vizsgáltunk át egyenként annak érdekében, hogy mindegyik nyilatkozzon, hogy a kedvezményezették mögött a tényleges tulajdonosok állnak-e vagy sem. Lehet, hogy ez kevés, én elfogadom, hogy biztosan lehet többet tenni, csak azt mondani, hogy szavak, szavak, szavak, közben meg nem csinálunk semmit, ez blóddli. Ezek után, hogy 44 ezer vállalkozásnál a tényleges tulajdonosig mentek a vizsgálatok, azt mondani, hogy nem csinálunk semmit, szerintem ez nem fair, ha ennek a kifejezésnek még van jelentősége odaát.

Ami a dolog másik részét illeti, ma tartott ülést a Nemzetbiztonsági Kabinet, nyomozó csoportokat hozattunk létre külön a rendőrségnél, külön a NAV-nál, remélem, hogy az ügyészség is majd együttműködést fog kialakítani, aminek az a lényege, hogy kizárólag a most nemzetközi forrásokból felszínre került offshore-ügyeket egyenként, mármint annak a magyar vonatkozásait egyenként nézzék át. Tehát vannak vizsgálatok, lesznek vizsgálatok, szerintem lesznek eredmények is, különösen, hogyha a nemzetközi nyomozó szervek hajlandóak együttműködni. Ez nem mindig van így, mert például az MSZP alelnökének ügyében az osztrák hatóságok nem hajlandóak átadni azokat az információkat, amik arra vonatkoznak, hogy az osztrák számlákra hogyan és miképpen kerültek a pénzek. Vannak hasonló gondjaink is, de nem fogjuk föladni, ha nincs nemzetközi együttműködés, akkor is menni fogunk a dolog után.

Ráadásul az offshore mellé még egy másik, Magyarország szempontjából fontos ügy is napvilágra került (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), az angol ügyészség közleménye alapján, egy bizonyos Alstom-ügy, ott ugyanúgy ennek a nyomozó bizottságnak szépen mindent föl kell tárnia és teljes egészében nyilvánosságra kell hoznia. Úgyhogy bízhat bennünk, nem beszélünk a dolgokról, cselekszünk. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Amiről ön beszélt, tudja, miért vizsgál-

ják azt a 44 ezer céget? Mert önök 2012. január 1-jén hoztak egy törvényt, hogy átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cégek nem kaphatnak EU-s pénzt. Mi megnéztük fél év múlva, hogy a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség mennyi pénzt adott oda offshore hátterű cégeknek, és 30 milliárd forintnál tartottak. Ezért vizsgálják most ezeket a cégeket.

A másik, amit ön mond most, jelen pillanatban, hogy akkor vizsgálatok indulnak: remélem, ezek a vizsgálatok kiterjednek majd Andy Vajna üzleteire, offshore cégeire is, kiterjednek arra, hogy vajon azt a 3 milliárd forintot hogy vitte ki offshore cégekbe. Remélem, kiterjednek majd a magyar letelepedési államkötvényeket árusító offshore cégekre is, amelyek 100 milliárd forint hasznot tettek zsebre az elmúlt időszakban, olyan 100 milliárd forintot, amit az ország javára fordíthattunk volna, vagy az emberek megélhetésére fordíthattunk volna. Nem, nekünk offshore cégeknek kell tömni a zsebét folyamatosan.

Miniszterelnök úr, semmi nem változott, annyi változott 2010 óta, hogy most már a kormányhoz, és sajnos ki kell mondani, a miniszterelnökhöz közeli offshore lovagok vannak az országban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és mindent megtehetnek ebben az országban. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Egyperces viszonzulás illeti meg miniszterelnök urat is. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Jó volna eldönteni, hogy amikor megtámad valakit, akkor tudjam, hogy most ő van megtámadva vagy én, mert az, hogy a végén kiderül, hogy minden egyes ember, akinek a neve itt előkerül valamilyen módon, az én bűnöm, hogy mondjam, az kicsit parttalanná teszi ezt a vitát. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ki hozta ide? Andy Vajnából ki csinált kormánybiztost?)*

A helyzet a következő. A magyar állam számára világos szabályok vannak a tekintetben, hogy kivel lehet és kivel nem lehet szerződést kötni. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van.)* Ezeket a szabályokat *(Közbeszólásra:)* - de vannak ilyen szabályok, tisztelt képviselőtársam, és ezeket be is kell tartani. Ezeket mi be is tartjuk. Ne legyen türelmetlen! Most kezdődött el az ügy. Három vagy négy napja került felszínre a nemzetközi sajtóban ez az offshore-botrány, vagy hogy kell ezt nevezni, ez a panamai ügy. Alig telt el három-négy nap... - én belátom, hogy ön türelmetlen, és már eredményeket vár, de adjon nekünk még néhány hetet. Köszönöm szépen a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Ki, mire, mennyit költ?**” címmel. A miniszter úr halasztha-

atlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr máris jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Kereszténydemokrata képviselőként üdvözlöm és nagyra tartom, hogy a polgári kormány - szakítva a szocialista-liberális kormányok policyjével - kiemelt figyelmet fordít a szociális szféra anyagi támogatására, valamint a szabályozási rendelkezésekre, rendezetlenségekre a megszüntetésére.

Rendkívüli eredménynek mondható, hogy Magyarország 2016. évi központi költségvetése már összesen 71,7 milliárd forint előirányzatot biztosít a települési önkormányzatok részére az intézményi gyermekélelmezés, valamint a rászoruló gyermekek intézményen kívüli étkeztetésének a kiadásaihoz.

Szeretném hangsúlyozni, hogy Magyarországon soha ennyi gyermek nem kapott ingyen vagy kedvezményesen enni, mint most, hiszen 2010 és 2015 között a gyermekélelmezésre fordított központi támogatás összege több mint kétszeresére emelkedett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Már túl is vagyunk az első olyan óvodai, iskolai szüneten, amikor a települési önkormányzatok biztosították a rászoruló gyermekek számára az étkeztetést. Ennek kapcsán kérdezem, milyenek a tapasztalatok a szünidei étkeztetésről, hogyan vizsgázott a kibővített ellátási rendszer. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzott azonnali kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az idei tavaszi szünet volt az első olyan tavaszi szünet Magyarországon, amikor a szociális étkeztetés rendszerében azok a gyerekek, akik rászoruló, kaphattak az államtól legalább naponta egyszer ingyenétkeztést, az állam biztosította a forrásokat, és az önkormányzatok szervezték meg ezt az étkeztetést. 2245 település jelentkezett be, és 142 ezer gyermeket jeleztek, akiknek majd a szünetben kívánnak enni adni. Nyilván itt az elszámolás után lesz meg a pontos szám. Azt kell mondjuk, hogy több településre jutott el ezáltal a tavaszi szünetben a szünidei étkezés, mint a nyári, hiszen akkor 1482 település igényelt ilyet.

Ugyanakkor az idei volt, pontosabban az idei tanév... - mert az előző esztendőben volt az első olyan nyári időszak, nyári szüneti időszak, amikor minden önkormányzat, amely támogatást kért gyermekek szünidei étkeztetéséhez, kapott. Egyetlenegy önkormányzat sem volt, amelynek azt kellett volna

mondania a költségvetésnek, hogy kimerültek a források és már nem jut. Minden településnek, amely azt mondta, hogy van nála olyan gyerek, aki rászorult, jutott a központi költségvetésből, és neki nem kellett senkinél sem összeget csökkenteni vagy elutasítani.

Történt ez azért, mert olyan mértékű növekedés volt a szünidei étkezés forrásaiban is, amire nem nagyon volt példa. Már 2014-re is az a 3 milliárdos összeg jóval magasabb volt, legalább 20 százalékkal magasabb, mint a korábbi időszakban. Amikor kiterjesztettük a másik három - tavaszi, téli és őszi - szünetre is az étkeztetést, megemeltük 4,5 milliárd forintra, majd erre is egy további 800 millió emelést tettünk rá azért, hogy a napi kvóták, a napi összegek, amelyekből gazdálkodhatnak a konyhák, az önkormányzatok, amiből ki kell hozni a gyermekeknek a napi, adott esetben többszöri étkezését, ez egy magasabb összeg legyen. Éppen ezért raktunk még rá 800 millió forintos összeget.

Ezzel elmondhatjuk, hogy Magyarországon a gyermekek számára, akik 3 év fölöttiek - tehát óvodások, iskolások -, ékezés nem lehet, hiszen az állam minden rászorulóknak gondoskodik az étkeztetéséről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra Vejkey Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! A kereszténydemokraták nevében köszönetünket fejezzük ki a magyar kormányhoz azért, hogy az eddigi intézkedéseknek köszönhetően 2016 szeptemberétől már 318 ezerrel több gyermek étkezhet ingyen, mivel az erre szánt pénz 28 milliárd forintról több mint 71 milliárd forintra emelkedett.

A KDNP támogatni fogja, ha a kormány további olyan javaslattal áll elő, amely még több gyermek részére teszi lehetővé majd az ingyenes étkeztetést, valamint szintén számíthatnak támogatásunkra, ha ezt a kórházi betegek és idősek számára is minél szélesebb körben elérhetővé teszik. Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ebben a kormányzat eltökélt, és nyilván ezt a továbbiakban is vinni, vinni fogja, az összegek megduplázását és a célzottabb rendszert is. Mindennek az alapját az teremtette meg, hogy a magyar reformok működése eredményeképpen a gazdaságnak már olyan teljesítménye van, amiből ezeket a többletfor-

rásokat az ország erre tudta csoportosítani, de első között voltak azok a döntések 2010 után, amelyek megemelték a gyermekétkeztetés forrásait.

Nyilván más kormányoknak is meglett volna adott esetben a lehetősége, hogy ezt megtegye, hiszen ők is megemelhették volna ezt a 29 milliárdot legalább 50 milliárdra, ha nem is 60-ra vagy 71-re, mint ezt a Fidesz-KDNP tette, de nem tették egyrészt, mert lehet, hogy a szándékuk sem volt elég erős, másrészt viszont a gazdaság biztosan nem volt elég erős ahhoz, hogy kitermelje ezeket az összegeket. Ezért fontos, hogy a jó gazdaságpolitika megteremtette az alapját a jó szociálpolitikának, és ennek a magyar gyermekek a legnagyobb haszonélvezői. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A nemzeti burzsoázia adóparadicsomba megy?**” címmel. Schiffer András frakcióvezető urat illeti a szó. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! „Torkig vagyok azzal a helyzettel, amikor Magyarországon a jegybankelnök, a miniszterelnök meg a pénzügyminiszter kiment a vagyonát az adózás elől offshore cégekbe, majd ezután pénzhiányra hivatkozva megszorításokkal sarcolja meg az embereket.” - mondta ön, miniszterelnök úr, 2009-ben nagyon helyesen.

Nézzük, hogy mi a probléma az offshore-ozással, és nemcsak a jogi, hanem a gazdasági offshore-ral is, amikor Kajmán-szigeteki meg Seychelle-szigeteki cégekről beszélünk. Nem itt fizetnek adót, nem tudjuk, hogy pontosan ki áll mögöttük, és nem tudjuk, hogy milyen forrásból szerezték ezt a vagyont. Ehhez képest a helyzet úgy áll, miniszterelnök úr, hogy az előbbi vitát folytassam, 2012-13 fordulóján jobbkios és LMP-s képviselők arról kérdezték önöket, hogy hogyan lett 30 milliárd forintnyi uniós fejlesztési forrás kifizetve a Magyarországon szaporodó belize-i és Seychelle-szigeteki befektetőknek.

De beszélhetünk Andy G. Vajnáról, a legbátrabb magyarról, aki annyira bátor, hogy az összes befektetése mögött offshore-háló van, így például amikor a TV2 megvásárlására megkapott az Eximbanktól, gondolom, exportnövelő hitelt, a médiacége mögött is egy offshore-háló van. Beszélhetünk a Garancsi Istvánféle MET-ről, amely az állami gázkereskedelmi bizniszben érdekelt, szintén offshore-háló van, de már Felcsút legismertebb gázszelvénye is bezsárolt egy Seychelle-szigeteki érdekeltséget. A jegybank a simori példát folytatja, és Saint Vincent-szigeteki cégtől vásárol palotát. A letelepedésikötvény-bizniszben tavaly 7

milliárd forintnyi haszonra tett szert egy Kajmán-szigeteki cég, és az összes nagy közvetítő mögött fel-sejlik Habony Árpád magyar állampolgár árnya. Ez lenne a nemzeti burzsoázia, miniszterelnök úr?

Miniszterelnök Úr! Támogatja-e az LMP javaslatát, amit negyedjére terjesztünk a Ház elé, hogy egyszer s mindenkorra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* söpörjük ki az offshore lovagokat a magyar nemzetgazdaságból? Várom választát. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Viktor miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

(17.00)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Először is azt a nyomvonalat szeretném itt valahogy elreteszelnem, amelyet a Jobbik kezdett meg, és most Schiffer András képviselőtársam ezen halad. Abszurdnak tartom, hogy abból a pozícióból tesznek föl nekem kérdéseket, hogy én felelősséget kellene hogy vállaljak a saját életemen túl bármilyen más magyar állampolgár életéért. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Az országért kell, amit vezet.)* Csak hogy tegyük világossá: tehát a mi politikai közösségünk nem kommuna, nem kibuc. Itt az a szokás, hogy mindenki a saját döntéseiért maga vállalja a felelősséget, a maga életét éli, és maga is számol el vele. Ez rám nézve is igaz, úgyhogy minden kérdésre szívesen válaszolok, ami az én döntéseimmel függ össze, és az én döntéseimnek a következménye.

Ezek után beszéljünk az offshore-ról! Az a helyzet, hogy a magyar állam nem kíván foglalkozni azokkal a jogi személyekkel, társaságokkal és magánszemélyekkel sem, akik a magyar állammal nem állnak üzleti kapcsolatban. Az, hogy a magyar állammal üzleti kapcsolatban nem álló személyek hol mikor milyen cégeket alapítanak, ha a hatályos magyar törvényeket nem sértik meg, ahhoz nekünk semmi közünk nincsen. Nem is fogunk vele foglalkozni, mert nem kívánunk felállítani egy olyan rendőrséget, amely egyébként konkrét jogsértés nélkül elkezdí vizsgálni a magyar állampolgárokat, föltételezve, hogy valamilyen Magyarországon kívüli gazdasági tevékenységük van. Nekünk egy nagyon világos elvünk van, és ennek az érvényesítéséért dolgozunk. Az elv az, hogy ott kell adózni, ahol az ember a pénzt megkeresi. *(Dr. Schiffer András: Így van.)* Ezért nekünk ahhoz kell ragaszkodnunk, hogy aki Magyarországon kereste meg a pénzét, az Magyarországon, a magyar törvényeknek megfelelően adózzon le, és így vállalja a közterhekből rá eső részt. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra Schiffer András frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Miniszterelnök úr, két évvel ezelőtt ön Tusnádfürdőn meghirdette a nemzeti burzsoázia kialakítását. Innentől kezdve ön személyesen felelős azért, hogy az ezekkel a meglehetősen sajátos eszközökkel építgetni kívánt nemzeti burzsoázia pontosan kikből áll és pontosan hol adózik. Nemzeti burzsoának nevezzük azt, aki a Kajmán-szigeteken, a Saint Vincent-szigeteken vagy a Seychelles-szigeteken, adott esetben Cipruson vagy Luxemburgban rendelkezik különböző csáppokkal? Ezt komolyan gondolja?

De miniszterelnök úr, beszéljünk világosan! Mi azt követeljük, hogy a magyar állam, a Magyar Nemzeti Bank, önkormányzatok, akár szocialista, akár fideszes önkormányzatok ne léphessenek jogügyletre különböző offshore cégekkel. És itt nemcsak az az offshore, miniszterelnök úr, amikor egy cég szerkezete nem átlátható, az is offshore, amikor valaki abban a negyven adóparadisomban rendelkezik székhellyel, ahol például Andy G. Vajna vagy például az Eiffel-palota eladója is. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Mi ezeket a cégeket szeretnénk a magyar nemzetgazdaságból kiseprűzni. A kérdés az, hogy ezt ön támogatja-e. Köszönöm. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra miniszterelnök urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megint engedje meg, hogy abszurdításokkal kezdjem. Az, hogy a Nemzeti Bank kitől vesz meg egy ingatlant, az elég behatárolt, mert attól tudja megvenni, aki eladja. De most ezzel nem foglalkoznék, ez egy bonyolult összefüggés, látom, odaát. *(Derűtség a kormánypárti padsorokban.)*

De arra a kérdésre, ami a burzsoáziát illeti: először is, a szót is utálom *(Dr. Schiffer András: Ez hangzott el. - Közbeszólás az MSZP soraiból: A nagytőke nem az?)*, a szót is utálom, úgyhogy nemzeti burzsoázia építésének nem vagyok híve. Beszélhetünk sok más kifejezésről, nagytőkéről, s a többi; a burzsoáziát a kommunisták hurcolták be Magyarországra az ötvenes években, hogy a nekik nem tetsző embereket utána kihurcolhassák innen a gulágra. *(Helyeslés és taps a kormánypárti padsorokban.)* Úgyhogy a magam részéről ezt inkább kerülném, de ettől még az ügy lényege, az áll.

Tehát megismétlem: egyetérték önnel abban, hogy csak tisztázott háttérű, a törvényeket betartó módon működő vállalkozásokkal szabad kapcsolatba lépnie a magyar államnak. Az adóhivatalnak pedig mindent meg kell tennie annak érdekében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy a Magyarországon keletkezett jövedelem után az adót Magyarországon befizessék. Ebben meg tudunk állapodni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd István képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Biztos örülnének-e a pedagógusok, ha maradéktalanul teljesülne a Pukli-féle 12 pontos követelés?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Nem kell megkérdezni, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, mert már jelezte közben. Így Németh Szilárd István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Föltehettem volna úgy is a kérdést, hogy tényleg a tanárokról, tényleg a közoktatásról, a köznevelésről, az iskolákról, a gyerekekről szól-e az a műsor, aminek most már hetek óta tanúi vagyunk. Szerintem nem vak és épeszű ember is látja, hogy itt nem a gyerekek, nem az iskola érdekeit tartják szem előtt, akik szervezik ezeket a programokat; mondhatnánk akár múlt időben: az elmúlt sztrájkokat, az elmúlt engedetlenségi megmozdulásokat, de mondhatjuk jövő időben a péntekre, illetve 20-ára szervezett megmozdulásokat is. Jól látható a politikai mozgatás, a politikai mozgatórugó, és most már nem arról van szó, hogy ráültek-e a politikusok az iskolai mozgalmakra, hanem világossá teszik akár az interneten, akár a különböző orgánumban, hogy igen, ők szervezik, ők támogatják, gyakorlatilag ők gerjesztik az egész ügyet azokon az embereken keresztül, akik egyébként már régóta hú kiszolgálóik. Hol volt a PDSZ, hol volt a PSZ vezetősége akkor, amikor mondjuk, csak egy adatot mondjunk, 2002 és 2010 között 381 iskolára került lakat; amikor elvették a 13. havi fizetést? Hol voltak azok az emberek Csepelen, akik megszervezték a Jedlik Gimnázium előtti bemutatót? Mindegyik politikus. Hol voltak akkor, amikor bezártak Csepelen négy iskolát, összevontak öt óvodát, megszüntették a pedagógusszállót, gyakorlatilag gyermekjóléti intézményeket adtak el offshore cégeknek? Tehát azt gondolom, hogy akkor, amikor nem akarja elfogadni a szakszervezet tárgyalópartnernek a köznevelési kerekasztalt; akkor, amikor magát civilnek hazudó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Civil Közoktatási Platform nem akarja elfogadni a minisztériumot tárgyalópartnernek, akkor azt gondolom, hogy elég egyértelmű mindenki előtt az a konstelláció, amit megtapasztalhatunk ebben a kérdésben. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindenki számára egyértelmű volt, hogy a kormányzat a köznevelési kerekasztalon, és aki oda nem volt hajlandó jönni, azokkal az egyéb egyeztetéseken is a lehető legvégsőig a megegyezésre törekedett. Mindenkiel tárgyalunk, minden formában tárgyalunk. A 25 pontból már 20-ban megegyezésre jutottunk. Nagyon közel volt az eredmény, nagyon közel volt a kompromisszum, és mégis, ezek a szervezetek nagyon erős szavak kíséretében azt mondták, hogy felmondják ezt a tárgyalássorozatot. Kérdezem én, hogy akkor ezt a 20 pontot ezzel most ők minek tartják: megállapodott résznek vagy nem megállapodott résznek?

Van 2013 óta egy általános átfogó megállapodásunk, hogy nem szerveznek munkabeszüntetést, miközben ők munkabeszüntetést terveznek. A mai délutánon folyik az egyeztetés a pedagógus-szakszervezetek és a tárca képviselői között. Bízom benne, hogy ott is ezeket a kérdéseket tisztázni tudják. És amikor arról beszélnek, hogy az életpálya megbukott, úgy gondolom, hogy azért a pedagógusok örömmel vették azt a 238 milliárd forintnyi, összesen 40 százalékos béremelést, ami már eljutott hozzájuk, és nyilván egy megemelt bérért egyfajta megemelt munkát is vártunk a gyermekek érdekében.

Ugyanakkor fontosnak tartjuk, hogy az iskolákban rend legyen, éppen ezért az utolsó percig is tenni fogunk azért, hogy minden iskolában kinyissanak még a sztrájk idején is, legyen gyermekfelügyelet, hiszen sok százezer gyermeknek az iskolában, az óvodában kapott reggeli, ebéd vagy uzsonna jelenti a fő napi étkezést, és ezeknek a gyermekeknek meg kell kapniuk az államtól biztosított étkezéseket. Nem lehetséges az, hogy ha egy gyermek ebédelni akar, akkor menjen be a járásközpontba, menjen be a tankerület székhelyére, és ott egy iskolában kaphat. Ez nyilván gyakorlatilag is kivitelezhetetlen. Mi arra fogunk törekedni a magyar gyerekek és a magyar szülők érdekében, hogy minden magyar iskolában, akár figyelmeztető sztrájk, akár egynapos sztrájk idején biztosított legyen a gyermekfelügyelet, mert úgy gondoljuk, hogy ez szolgálja a gyermekek és Magyarország érdekét.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Németh Szilárd István képviselő úr a szó. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, azt gondolom, azt leszögezhetjük, hogy a köznevelés, a közoktatás problémáit, az iskola jövőjét, a vitás pontokat csak tárgyalással, csak a köznevelési kerekasztalon lehet rendezni. Azt hiszem, azt is leszögezhetjük, hogy a gyerekeket, a gyerekek ügyét nem lehet felhasználni arra, hogy a felnőttek közötti nézeteltéréseket rajtuk keresztül tegyünk rendbe.

(17.10)

És amit leginkább le kell szögeznünk, hogy a politikának az iskolában, az iskola területén, gyerekeket gyerekekkel szembeállítva, tanárokat tanárokkal szembeállítva pedig semmiféle keresnivalója sincs, hiszen az iskolának a legfontosabb a gyermekek érdeke, az, hogy a gyermekek egy használható és az egész életre kiterjedő tudást kapjanak az iskolában, a szülőknek pedig az az érdeke, hogy a gyerekeket biztonságban tudhassák az iskola falai között. Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úr következik. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A köznevelési kerekasztal és annak a munkacsoportjai már több mint harminc ülést tartottak, és több mint száz szakértő, pedagógus, iskolaigazgató és más szakember vesz részt a munkájukban. De mindazok, akik azt mondták, hogy nem hajlandók leülni a köznevelési kerekasztalhoz, még sose mondták meg, hogy ki az, aki miatt ezt nem tennék meg. Ki az ezek közül a több száz szakértő közül vagy a nyolc oldal képviselői közül, aki miatt azt mondják, hogy nem hajlandók a párbeszédre, hiszen minden egyes ülésre megkapják a meghívót, megérkezik a postaládájukba, de elutasítják a párbeszéd lehetőségét.

Úgy gondolom, hogy racionális dolog, ha az oktatást érintő kérdésekről az oktatásért felelős minisztériumban folynak az egyeztetések, ezért azt kérjük továbbra is mindenkitől, jöjjön el, vegyen részt, hiszen valós indokot, hogy kívül milyen problémája van, még senki nem mondott. Mindenről fogunk egyeztetni, amiről csak lehet. Vannak bizonyos kérdések, akár a tankönyvrendszer, akár az óraterhelés tekintetében vagy a béremelés tekintetében, amiben már nem tudunk továbbmenni, hiszen pedagógusbér-emelésben már, azt hiszem, a maximumot adtuk, és másoknál is itt az ideje, hogy a béremelések politikája folytatódjon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon az utolsó napirenden lévő azonnali kérdés következik. Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Ennyi volt?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Mint az közismert, a Honvéd Egészségpénztár tagjainak 1,8 milliárd forintnyi megtakarítása ragadt bent a Buda-Cash Brókerház tulajdonosai által birtokolt DRB banknál.

Ez az 1,8 milliárd forint több mint 27 ezer katona, nemzetbiztonsági, honvédségi és rendvédelmi dolgozó egészségpénztári befizetése volt. Ezek az emberek nem tőzsdéztek, hanem egészségmegőrzési célra tettek félre.

A Miniszterelnökség többször kifejezte elkötelezettségét szóban arra, hogy megsegítse ezeket az embereket, és a Honvédelmi és rendészeti bizottság is támogatta azt a költségvetési módosító javaslatunkat, ami lehetőséget adott volna erre. Ehhez képest tettekben semmi nem valósult meg. Egy éve vizsgálják a lehetőségét, miniszter úr, hogy mit lehetne tenni, egy év alatt semmi konkrét lépés nem történt. A múltkori válaszában egyetlen új eleme volt, ez pedig a következő: a felszámolási folyamat lezárása akárhogy is végződik, új helyzetet teremt, és remélhetőleg közelebb visz a megoldáshoz.

Emiatt én Matolcsy Györgyhöz tettem fel írásbeli kérdést, az ő válaszából egyértelműen kiderül, hogy a jelenleg ismert adatok alapján az Országos Betétbiztosítási Alap követelését követően besorolt hitelezői igények kielégítésére fedezet előreláthatóan nem fog rendelkezésre állni, azaz a Honvéd Egészségpénztár követelésének a kifizetésére nem áll majd a felszámolásban rendelkezésre semmilyen fedezet. Tehát hiába történt meg a beolvadás a Prémium Egészségpénztárba, emellett még a Honvéd Egészségpénztár le is írta ezt a követelést, tehát kimondhatjuk, hogy ezek az emberek nem fogják visszakapni a pénzüket. És ők azok - miniszter úr, azért mondom önnek, mert többször jelezték, hogy gondolkodnak a megoldáson -, akik egyébként bármikor készek, amikor a helyzet megkívánja, akár az életüket áldozni Magyarorszáért. Azt gondolom, kötelessége az Országgyűlésnek segíteni, amikor ilyen helyzetbe kerülnek. *(Dr. Józsa István: Így van!)* Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr! A képviselőtársaimat meg arra kérem, hogy akiknek halaszthatatlanul sürgős feladatuk van, azok csöndben hagyják el a helyet, hogy miniszter úr válasza mindenki számára egyértelmű és érthető legyen. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Arra a sejtelmesnek tűnő kérdésére, hogy „Ennyi volt?”, azt a konkrét választ tudom adni, hogy igen, ennyi volt *(Derűtség a Fidesz soraiban. - Demeter Márta: Ez nagyon cinikus, miniszter úr!)*, tekintettel arra, hogy a Honvéd Egészségpénztár követeléseinek a kifizetésére ebben a keretben, tehát a Honvéd Egészségpénztár tagjainak ebben a keretben, ebben a felszámolásban én ma nem látom reális lehetőségét. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Annak a megvizsgálására én magam mint az Információs Hivatal felügyelő miniszter, ahol vannak Honvéd Egészségpénztárban károsult munkaválla-

lók, vagy a Honvédelmi Minisztérium vezetése, a honvédelmi miniszter, ahol szintén vannak a Honvéd Egészségpénztárban károsultak, arra lehetünk készek és arra vállalkozhatunk, hogy ezeknek az embereknek a helyzetét, a bérezését, az ellátását, a megtakarításait és a szociális helyzetét megvizsgáljuk. Tehát abban a felszámolási eljárásban, amely jelen pillanatban folyik, és ahol a követelésüket tudják érvényesíteni, valóban kicsi az esély a jelenlegi tudásunk szerint, hogy erre képesek legyenek, hogy ez eredményes legyen, hogy ez célhoz vezessen. De ezek - jól mondja - olyan hivatást és szolgálatot végző munkatársaink, akik arra esküdtek, hogy baj esetén az életüket is készek áldozni a hazájukért, ezért értük különös felelősséget kell viselnie a kormánynak, akár a Honvédelmi Minisztériumnak, akár nekünk, akár más felügyelő tárcának.

Készek vagyunk velük egyeztetni arról, hogy milyen más megoldás jöhet szóba, de a felszámolás keretében nem fogják tudni a követelésüket érvényesíteni. Az a kérdés, hogy ezeknek az embereknek tudunk-e más módon segíteni. Nem kevés pénzről van szó, nem kis összegekről van szó, nehéz visszadni. Tekintettel arra, hogy a Honvédelmi Minisztérium vezetése sem és az Információs Hivatal felügyelője sem támogatta azt, hogy az átlagos kockázatot meghaladó mértékű befektetéseik vagy megtakarításelhelyezéseik legyenek, a felelősségből nekik is részesülniük kell. De készek vagyunk számukra a segítség formáját megvizsgálni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra Demeter Márta képviselő asszonyé a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Most az ügy fontosságára tekintettel eltekintek attól, hogy milyen rendkívül cinikusan kezdte a választ. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)* Az elmúlt egy évben ténykérdés, hogy nemhogy közelebb jutottunk a megoldáshoz, hanem jóval távolabb. A kormány egy évig késlekedett bármilyen megoldást találni, így jutottunk ide. Ezek az emberek most joggal érezhetik azt, hogy át lettek verve, joggal érezhetik azt, hogy azt a szolgálatot, amit ők a haza számára és a magyar lakosságnak adnak, azt egyébként nem becsülik meg.

Én értem és reménykedem a mai napig abban, hogy amikor azt mondja, hogy megvizsgálják a lehetőségeket, akkor ezt meg is fogják tenni. Egy éve ezt halljuk, miniszter úr. Azt kérem, hogy ezt ténylegesen tegyék meg, és folyamatosan kérdésekben vissza fogunk erre térni, egészen addig, amíg nem történik valami. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselő Asszony! Ha olyan fejjel küldi meg a kérdését vagy teszi fel a kérdé-

sét, amely megadja legalább a felkészülés lehetőségét a válaszra, akkor nem ezt a választ adtam volna értelemszerűen, hanem akkor megpróbálok, reményeim szerint, a Miniszterelnökség munkaszokásaihoz hasonló alapossággal felkészülni.

Másrésről hadd hívjam fel egyvalamire a figyelmét. Amikor ezek az emberek a megtakarításukat messze az átlagos kockázatnál magasabb kockázatot jelentő helyen helyezték el nagyobb haszon reményében, nem kérdezték meg a honvédelmi miniszter véleményét, és nem kérdezték meg egyetlenegy felügyelő miniszter véleményét sem. Amikor dönteni kellett a kockázatról, akkor nem kellett a tanácsunk. Most, amikor a kockázat valóra vált, és elveszítettek mindent, amit eddig megtakarítottak, akkor kell a segítségünk. Ha ebben az egy esetben segítünk, az precedens lehet más ilyen ügyekben, ahol az egyéni személyes felelősségvállalás meggyőződés szerint elvárható, és nem elhárítható. Ha nem fegyveresek lennének, nem is foglalkoznánk semmilyen formában az üggyel. Csak azért foglalkozunk velük, mert fegyveresekről van szó.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az azonnali kérdések órájának végére értünk. Folytatjuk munkánkat. Most előterjesztések tárgysorozatba vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény egyes rendelkezéseinek az életvitel-szerű közterületi tartózkodás kriminalizálására érdekében szükséges hatályon kívül helyezéséről** szóló T/8595. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Honvédelmi bizottság elutasította.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, a javaslat előterjesztőjének, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Két év telt el a szabálysértési törvény módosítása óta; ez volt az a módosítás, amelyben az Országgyűlés kormánypárti többsége kriminalizálta a közterületen való életvitel-szerű tartózkodást.

(17.20)

Ez magyarul azt jelenti, hogy önök 50 ezer forintot hajtanának be olyan emberektől, akiknek ételre is alig van pénzük. Büntetési fázisokat is előírtak: lehet ezeket az embereket közmunkára vinni, pénzbírságot kaphatnak azért, mert nincs otthonuk, illetve elzárhatják őket azért, mert nincs hol lakniuk.

Az üzenet a kormánypártok oldaláról egyértelmű volt. A kérdés viszont az, hogy ettől hogyan lesz a

hajléktalan embereknek otthonuk. Mégis ez a törvény hogyan segíti hozzá azokat az embereket, akik elvesztették a fedelet a fejük fölül, hogy legyen biztos lakhatásuk? Hogyan fogja ez a törvény csökkenteni annak a kockázatát, hogy emberek elszegényedjenek, elveszítik a munkájukat, ne tudják fizetni az albérletüket, és fedél nélkül maradjanak? Mégis hogyan lesz ettől a törvénytől bárkinek is jobb Magyarországon?

Azt látjuk, hogy a kormány lakáspolitikája egyértelmű. Leginkább a felső osztályra koncentrálnak a lakáspolitikában is. Ott van a CSOK, amiben több millió forintba lehet szert tenni, ezzel szemben ott van a legszegényebbeknek például a családok átmeneti otthona vagy a hajléktalanszálló, de nincs szociális bérlakásprogram, nincs otthonteremtési támogatás, nem költenek olyan támogatásokra, amelyekkel egyről a kettőre tudnának jutni azok az emberek, akiknek nem megy jól a soruk a mai Magyarországon.

Kölneni viszont költött a kormányzat bőven, nyitottak például olyan szabálysértési irodát, ahol elő lehet állítani a hajléktalan embereket. Három év alatt 76 főről tudunk, akit előállítottak egy olyan speciális előállító helyiségben, aminek a fenntartása évente 24 millió forintba kerül; az elmúlt három évben 72 millió forintot eredményezhetett a kormánynak. Beszedni viszont a bírságokból nyilvánvalóan szinte semmit sem tudtak. Mi 500 esetről tudunk, hogy önök eljárást indítottak, de teljesen nyilvánvaló, hogy gazdaságilag sem tud ez a program működni, amellet, hogy morálisan teljes mértékben elfogadhatatlan.

Ugyanis ebből az évi 24 millió forintból, amelyet arra költöttek, hogy egy ilyen előállító helyiséget fenntartsanak, száz hajléktalan embernek a havi 20 ezer forintos lakhatási támogatása is kijönne évente, ebből fenn lehetne tartani egy átlagos szociális bérlakást is. Azt gondolom, hogy mindenki sokkal jobban járt volna, ha ezt a pénzt arra költik, amire való: segítségre és nem rendszabályozásra, támogatásra és nem büntetésre.

És ahogy említettem: a legszegényebbeknek ott van a csáó, a családok átmeneti otthona, meg ott vannak a hajléktalanszállók, de azért nézzük meg a statisztikákat, nézzük meg az adatokat: jelenleg az elérhető adatbázisok szerint 11 ezer embernek jut férőhely a hajléktalanszállókon. A KENYSZI-adatbázis szerint egy hét alatt körülbelül 20 ezren fordultak meg a hajléktalanellátás rendszerében 2014-ben. Ez azt jelenti, hogy egy időben ennyi hajléktalan ember van. Van más statisztika is, ugyanígy a KENYSZI-ből. 40 ezren vannak azok, akik legalább egyszer regisztráltak hajléktalanellátásban. És ezek, amelyekről beszélek, 2014-es adatok. Azóta a helyzet semmit sem javult, azóta a helyzet, bátran mondjuk ki, romlott.

A Lehet Más a Politika szerint a hajléktalanszálló és a lakhatási problémákból kivezető utat kell megtalálni. Ennek az Országgyűlésnek nem az a feladata, hogy olyan törvényeket hozzon, amelyekkel megbüntetik azokat, akiknek semmijük sincsen,

hanem az a feladata, hogy olyan törvényeket hozzon, amelyekkel könnyebb lesz azoknak, akik rosszabb sorsba születtek, akiknek nem azt adta az élet, mint a kiváltságosoknak. Ezért mi azt javasoltuk és azt javasoljuk, mióta bent vagyunk a parlamentben, hogy legyen egyénre szabott és komplex segítségnyújtás, támogassunk és ne büntessünk, és ebben kiemelt szerepe van a bérlakásprogramnak is.

Azt látni kell, hogy a Lehet Más a Politika korábban is azt forszírozta, hogy legyenek olyan szociálisbérlakás-ügynökségek, amelyekkel a már meglévő, üresen álló lakásokat be lehet vonni a rendszerbe. Mi 20 milliárdos alapot hoztunk volna létre, ahonnan pályázni lehetett volna, hogy el tudjon indulni az a család vagy az az ember, aki otthon nélkül marad.

Őnök ezeket az intézkedéseket nem tették meg, maradt viszont ez a szabálysértési törvényt módosítás, amelynek az eltörlésére kérem most önöket. Semmit nem hozott ez a jogszabály, ami vállalható és jó lett volna. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Arra kérem önöket, forduljanak vissza erről az útról. *(Taps az LMP és az MSZP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kettőperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselői felszólalások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! A Fidesz-KDNP-kormány ugyanúgy akarja eltüntetni ma Magyarországról a hajléktalanokat, mint ahogyan tette ezt egy körlevélben a saját intézményeivel az EMMI, amikor meg akarta tiltani bizonyos fogalmak, szavak használatát, és akkor ezzel úgy gondolta, hogy ha ezeket a szavakat, fogalmakat megtiltja, akkor azok a problémák meg is szűnnek: mondjuk, a „szegénység” szó használata, vagy maga a hajléktalanság, terhes... - sorolhatnánk ezeket a szavakat. Ezzel a rendelettel, úgy gondolták, hogy ha a hajléktalanokat kitiltják bizonyos területekről, közterületekről, akkor ez a probléma meg is szűnik Magyarországon. De mit is várhatnánk attól a párttól, amelynek az a szó nincs a szótárában, hogy irgalom. Ezt ma láttuk is. Magukat kereszténynek valló képviselők, ma egy hírportál szerint az egyik fideszes képviselő páros lábbal - hogy idézzem a hírportált - szállt bele magába Ferenc pápába. Mit is várunk, ha a keresztény emberek úgy vélekednek, mint ahogy fideszes képviselők a Facebookon posztokat osztanak meg? Ne is várjunk tőlük mást!

Azt gondolom, hogy minden képviselő kapott az utóbbi napokban levelet, hogy támogassuk az LMP

kezdeményezését. A Magyar Szocialista Párt természetesen támogatja ezt a kezdeményezést, és ma, amikor jöttünk be a parlamentbe, remélem, hogy önök is elfogadták ezektől az emberektől azokat a kulcsokat, amiket átnyújtottak nekünk. Kettő kulcs mellé néhány gondolat; az egyik kulcsra az volt írva: „Ha szívedet kinyitja, nyissa ki. Sok szerető szívnek lesz a nyitja.” A másik pedig, hogy maradjunk magánál a vallásnál, a Lukács evangéliumából van egy idézet: „Akinék sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bízta (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), attól többet kérnek számon.”

Képviselő urak, számon fogják tőlünk kérni, hogy milyen törvényeket szavazunk meg ebben a parlamentben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Németh Szilárd István közbeszól.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előterjesztővel abban egyetértünk, hogy ez a törvény a jelenlegi formájában nem ér semmit, mert háromféle lehetőség van. Vagy kifizeti a pénzbírságot, nagyon jól tudjuk, hogy ez hajléktalan személy esetében lehetetlenség; vagy ledolgozza közmunkában, de azok az emberek, akiket mi belső szakmai zsargonban utcalakóknak hívunk a hajléktalanokon belül, akik tulajdonképpen közterületen életvitelszerűen tartózkodnak, ők már olyan reszocializációs fázisban vannak, hogy a közmunka ledolgoztatása is képtelenség velük. Marad az elzárás, aminek lehet, hogy még örülnek is, hogy egy pár napig fűtött helyen vannak, és utána ugyanarra a közterületre, szinte centiméterre pontosan ugyanarra a helyre mennek vissza, és folytatják ugyanúgy azt a tevékenységet, vagyis az életvitelszerű, közterületen való tartózkodást. Ezzel egyetértünk, hogy ez a rendszer így nem működik.

De magával az ideológiával és a szándékkal, amivel a képviselő asszony benyújtotta ezt a javaslatot, mi nem értünk egyet, éppen ezért tartózkodni fogunk a tárgysorozatba vételnél a szavazásnál. El is mondom, hogy miért. Mint mondtuk, mi külön kategóriába soroljuk a hajléktalan személyeken belül az úgynevezett utcalakókat. Nagyon jól tudjuk, hogy a hajléktalan személyeknek, a fedél nélküli személyeknek ez tört része, de az, ami a látványos része tulajdonképpen a hajléktalanoknak. A hajléktalanok nagy részét észre sem veszi a társadalom, mert ha igénybe veszi a hajléktalanellátás intézményeit, akár esetleg onnan járnak munkába, akkor nem különböztethető meg egy fedéllel, egy lakással rendelkező embertől az, aki igénybe veszi a hajléktalanellátás valamelyik formáját.

Nagyon jól tudjuk azt, hogy amikor a Fidesz-KDNP-kormány bevezette ezt a rendelkezést, meg-

változtatta így a szabálysértési törvényt, semmi más célja nem volt vele, csak kampánycélja. Azon szavazóinak szeretett volna kedveskedni, akiket zavar az - egyébként joggal -, hogy bizonyos közterületeket, akár játszótereket nem lehet használni.

(17.30)

A megoldás az, hogy ezeket az embereket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, mivel már egy szintű betegségben - egy pillanat, még befejezem, elnök úr, köszönöm szépen -, reszocializációs folyamatban vannak, inkább kényszergyógykezeléssel, szociális szakember, egészségügyi szakember, illetve mentálhigiénés szakember segítségével kellene visszajuttatni a társadalomba. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Iktóty István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP javaslata a szabálysértési törvény módosításával kapcsolatban kétszer is megjárta a Kósa Lajos vezette Honvédelmi és rendészeti bizottságot. A bizottság fideszes többsége mind a két alkalommal rendkívül méltatlan körülmények között söpörte le az indítványunkat, amely a hajléktalan emberek üldözésének vetne véget.

Ahogy a felvezetőben Szél Bernadett képviselőtársam elmondta, a hajléktalanság büntethetővé tételének nem volt semmilyen pozitív hozadéka. Lehet, hogy a turisták által kedvelt városrészekből vagy aluljárókból sikerült valamennyire kiszorítani a hajléktalan embereket, ők más városrészekben, külső kerületekben jelentek meg nagyobb számban. Budapest peremkerületeinek tapasztalatai ezt erősítik meg. A probléma összességében nem enyhült.

Mi azt gondoljuk, és 2010 óta mondjuk, amit az Alkotmánybíróság azóta többször is megerősített már, idézem: „A hajléktalanság szociális probléma, amit az államnak a szociális igazgatás, a szociális ellátás eszközeivel, és nem büntetéssel kell kezelnie.”

Ráadásul eddig is voltak olyan általános, a közterületek tisztaságára vagy bizonyos együttélési kérdésekre vonatkozó szabályok, amelyek alkalmazásával fel lehetett lépni az esetleges rendbontók ellen, de a hajléktalanság mint élethelyzet büntetése teljesen más logikát követ.

A Fidesz-KDNP hajléktalanpolitikájának fő célja a probléma eltüntetése: ne legyenek nem előtt a hajléktalan személyek. Persze, azt sem állítjuk, hogy korábban sokkal jobb lett volna a helyzet. A kivezető utakat kereső komplex programok korábban sem voltak elérhetőek.

A nagyüzemi hajléktalanellátás logikája, ami gyakorlatilag csak annyit jelent, hogy legyen hol aludni, nem újdonság, sőt a vegzálás sem újdonság. Az utóbbi mértéke jelentősen súlyosbodott a büntet-

hetőség bevezetésével. A hajléktalanság problémájának megoldását alapjaiban kell újragondolni. Ennek kiindulópontja az LMP javaslata, vagyis a büntethetőség eltörlése. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valamelyik frakció, amelyiknek lehetősége van még erre, felszólalással élni. *(Jelzésre:)* A Fidesz képviselőcsoportjából Simon Miklós képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény rögzíti, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeinek a megteremtését az állam és a helyi önkormányzatok azzal is támogathatják, hogy törek-szenek valamennyi hajlék nélkül élő személy számára szállást biztosítani.

Rögzíti továbbá, hogy törvény vagy helyi önkormányzat rendelete a közrend, a közbiztonság, a közegészség és a kulturális értékek védelme érdekében a közterület meghatározott részére vonatkozóan jogellenessé minősítheti az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodást.

Ezen felhatalmazás alapján került sor a szabálysértési törvény módosítására és az életvitelszerű közterületi tartózkodás szabályainak megsértése tényállás megalkotására is. Ez a jogellenesség csak akkor állapítható meg, ha az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodás a helyi önkormányzat rendeletében kijelölt közterületen valósul meg, és az érintett személy a kijelölt közterületet a szabálysértési hatóságok képviselőinek felkérésére önként sem hagyja el.

A tényállás tehát pontosan meghatározza a szabálysértési felelősség megállapításának feltételeit, és megjelöli a védeni kívánt közterületet. A szabályozás a lakhatási, szociális válság megoldását támogatja akként, hogy az egyes szociális támogatások, szolgáltatások igénybevételére *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* sarkallja a rászoruló személyeket. Ilyen tekintetben nem támogatjuk az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Szél Bernadett képviselő asszonyt mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Szél Bernadett bólint.)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen. A helyzet az, hogy egy kicsit pezsgőbb vitára számítottam a kormányoldal részéről, mint amit itt a végén kaptunk.

Mindenesetre akkor hadd kezdjem ott, hogy szeretném megköszönni a támogató szavakat. Örülök,

hogy vannak még a parlamentben, akik értik azt, amiről beszélünk. Én azt gondolom, hogy nemcsak a magam nevében kell ezt megköszönnöm, hanem a karzaton helyet foglaló civil szervezet és hajléktalan-aktivisták nevében is szeretném megköszönni a támogatásokat.

Szeretném kiemelni azt is, hogy nem véletlenül kértük plenárisra ezt a törvényjavaslatot. Szerettük volna meghaladni azt az állapotot, ami a Honvédelmi bizottságban előállt, hogy három kornyadozó fideszes kolléga szavazatán múljon ennek a fontos törvénynek a sorsa. Azt gondolom, az, hogy holnap 199 képviselőnek kell színt vallani arról, hogy mit gondol a hajléktalan emberek, a legelesettebbek üldöztetéséről, magáért beszél.

Hozzá kell tennem, még egyszer: súlyosan igazságtalan helyzetről van szó. Nem észszerű és nem igazságos az, hogy ha valakinek semmije nincsen, akkor fogom magam és megbüntetem azért, mert nincsen semmije, és nincsen kilátása sem rá, nem tud mit kezdeni a helyzettel. Elmondtam önöknek a vitában feketén-fehéren, hogy még a hajléktalanszállókön sincs annyi hely, amennyin elférnének azok az emberek, akiknek segítségre van szüksége. És hozzá szeretném azt is tenni, hogy nem is a hajléktalanszállók jelentik a megoldást.

Én nem tudom, hogy önök, tisztelt országgyűlési képviselő kollégáim, mit szólnának hozzá, hogyha ilyen körülmények között kellene élniük és utána munkába menniük. Én nagyon sok hajléktalan emberrel találkoztam az elmúlt hónapokban, és azt gondolom, hogy ez semmiképpen sem lehet megoldás. Szociális bérlakásokra van szükség. Olyan helyzeteket kellett volna teremteni az önök elmúlt hat-éves kormányzata alatt, ami kiutat jelent a szegénységből, de önök semmi mást nem csináltak, mint hogy ezeket az embereket megbélyegezték, és a végzálásra okot adtak; törvényi felhatalmazást adtak arra, hogy ezeket az embereket szakálják.

Holott a tanulság egyértelmű: attól még, hogy valamit nem látunk vagy valakit nem látunk, attól még a probléma létezik, és attól még az az ember is olyan élethelyzetben van, mint volt. Miért nem ezen dolgoztak, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim? Holnap legyenek kedvesek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, hallgassanak a józan eszükre, hallgassanak ennek a történetnek a morális oldalára, és nyomjanak igen gombot! Bár nem tudom, a morális kérdéseket önök mennyire feszegették az elmúlt hat évben. Bevallom, nem ezt tapasztaltam önöktől. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **egyes törvényeknek a véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése érdekében**

szükséges módosításáról szóló T/8131. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak, az előterjesztők egyikének, 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Idén 250 éve fogadták el az első információs és szólásszabadságot biztosító törvényt. A finnek és a svédek ezen apropóból, hogy megünnepeljék, egész éves programsorozatot indítottak „Jogod van tudni, jogod van beszélni róla!” címmel.

Tisztelt Képviselőtársak! A magyar törvényhozás is ünnepel. A „jogod van tudni” kategóriában egy nemzetközi versenyen biztosan különdíjas lenne a Magyar Nemzeti Bank alapítványai pénzügyeinek eltussolásáról szóló törvény vagy az alaptörvény-módosításnak a szerkesztőségek megszállásáról szóló része. A Fidesz politikusai azonban minden parlamenti kezdeményezést túlszárnyaltak azzal, hogy az egyre erősödő kritikát gyáván, büntetőeljárásokba öltöztetett megfélemlítéssel próbálják elfojtani. Ha valaki kérdőre vonja őket egy-egy átláthatatlan vagy korruptnak tűnő ügyben, vagy csak megosztja az ilyen tartalmú írásokat, akkor a jelenleg hatályos jogszabályokkal visszaélve büntetőeljárást indítanak ellene.

Ez, tisztelt képviselőtársak, rosszabb, mint a cenzúra, mert ezen eljárás keretében a polgármesterek és a képviselők kiemelt védelmet élveznek, nem kell ügyvédet fogadniuk; a rendőrség nyomoz, az ügyészség képviseli a vádat, és ezt mind közpénzből fizetjük. A megvádolt polgárt pedig egyszerűen rabosítják, mintha súlyos bűncselekményt követett volna el.

Az MSZP ezért olyan törvény módosítási javaslatot nyújtott be, amelynek a lényege, hogy senkit se lehessen meghurcolni azért, ha közügyekben véleményt nyilvánít, illetve ezt a véleményét másokkal megosztja, csakúgy, mint egy normálisan működő országban.

(17.40)

Magyarországon azonban hat éve, amióta a Fidesz kormányoz (*Novák Előd: 2006-ban mi volt?*), nincsenek normális viszonyok. Egy normálisan működő országban nem fordulhatna elő, hogy egy gyanús ingatlanügybe keveredett politikus beperelje azokat, akik a róla szóló cikket a Facebookon megosztják. Egy normálisan működő országban nem fordulhat elő, hogy a cikk megosztóit rabosítsák a tettükért. Magyarországon ez is megtörtént: Balázs Árpád, Siófok bukott fideszes polgármestere feljelentette egyszerűen azokat, akik megosztottak egy olyan írást, amely arról szólt, hogy a politikus gyanúsán olcsón adott el nagyon jó helyen fekvő önkormányzati tulajdonú ingatlant. Tisztelt Képviselőtársak! Ha

egy Facebook-megosztásért büntetőeljárás és rabosítás jár, az azt jelenti, hogy Magyarországon megszűnt a szólásszabadság, ráadásul a siófoki eset nem egyedül van, nem egy elszigetelt jelenség: Sümegyen, Tatán és több más helyen is hasonló történt, illetve történik ma is.

Az MSZP minden eszközzel küzd azért, hogy ezt a deformált fideszes gondolkodást eltüntesse, elfogadhatatlan, hogy gyáva politikusok aljas módon megfélemlítsék az embereket. Azért nyújtottuk be ezt a törvény módosítási javaslatunkat, hogy többé ezen jogi alapon senkit ne alázhassanak, ne félemlíthessenek meg. Semmilyen hatalom nem nyomhatja el a szabad véleményeket, és nem fenyegetheti büntetőeljárással a kritikus véleményt megformáló embereket.

Már megszoktuk, hogy hat éve módszeresen el lehetetleníteni igyekeznek a szabad véleményt. Ezért van az újságírókat öncenzúrára kényszerítő média-törvény, ezért próbálták bevezetni a netadót, ezért csináltak a közmédiából fideszes pártpropagandát, ezért próbálják megfélemlíteni a szabad véleményalkotókat, és ez volt a célja az Alaptörvény szerkesztőségekre vonatkozó módosításának is. Mindegyik súlyos jogsértés, tisztelt képviselőtársaim, de az az ország, ahol a közügyek megvitatását büntetőeljárással fenyegetik, egyszerűen nem demokrácia!

És tisztelt fideszes képviselőtársaim, az a képviselő, aki a javaslatunk elutasításával fenntartja annak a jogszabályi lehetőségét, amivel a Balázs Árpád-féle gyáva politikusok a polgárokat terrorizálják, az maga is a demokrácia és a szabad véleménynyilvánítás ellensége. Mivel úgy gondolom, hogy ebben a Házban nincsenek ilyen képviselők, ezért számítok az egyhangú támogatásukra majd holnap, a tárgysorozatba vételnél. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselői felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, sok jó dolog van ebben a törvényjavaslatban, de ha már itt tartunk, azért szeretném azt elmondani, hogy hatalmas szónoklatban állt ki itt az MSZP-s képviselőtársam a szólásszabadság ügyében, és hogy micsoda csorbítása van az elmúlt hat évben a szólásszabadságnak. Ezzel egyet is értünk, amit elmondott, de egyetlenegy probléma van: előtte pontosan ugyanígy volt, csak akkor éppen másokat értek ugyanezek az inzultusok, ugyanúgy megkaptuk akkor is, és nemcsak a szólásszabadság, a

véleménynyilvánítás szabadsága, hanem akár az utcán való demonstráció joga csorbult, akár az egyesülési jog csorbult, és sorolhatnánk azokat, amiket a szocialista kormányok idején is (Dúró Dóra: *Így van!*), 2006-tól követően azért jelentősen el kellett szenvedni. Tehát ezt azért tegyük hozzá, amikor erről az ügyről beszélünk!

Valóban igaz viszont az a része, hogy az ügyészséget felhasználni Magyarországon mint a megfélemlítés eszközét, gusztustalan, és egyáltalán nem lovagias. Persze, nyilván a politika nem is arról szól, de azt gondolom, ebben az esetben ezt a törvényt, paragrafust módosítani kellene, és nincsen szükség erre, hogy még ilyen formában félemlítsék meg az embereket.

Mit jelent egy átlagállampolgárnak az, ha őt rabosítják? Egy köztisztviselőben álló személy számára nyilván rendkívül megalázó helyzetet fog előidézni, rendkívül megalázó lesz, hogy meghurcolják egy büntetőeljárás keretében a nevét, akár a jövője is múlhat azon, hogy őellene büntetőeljárás indult. Ezzel visszaélni, ezzel az ügyészséget bizonyos esetekben - amikor egyébként magánindítványra ugyanúgy kérhetné az a személy, hogy vonják felelősségre az illetőt, de ebben az esetben ő privilegizált helyzetbe kerül, és az ügyészség fogja őt képviselni közbán. Szerintünk ez nem helyes, és ezért ez a törvényszakasz mindenképpen módosításra kellene hogy kerüljön. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném előrebocsátani, hogy természetesen a tárgysorozatba vételt támogatjuk, ha odakerül, akkor nyilván a végszavazást is. Tesszük ezt azzal együtt, hogy egyébként az LMP elvi alapon már önmagában a rágalmazásnak és a becsületsértésnek a büntetőjogi kategóriáját támadta. Tesszük ezt azzal együtt, hogy a Ptk. vitájában mi eleve egy sokkal cizelláltabb közszereplő-definiációt követeltünk. És tesszük ezt azért, mert pontosan tudjuk, hogy a Btk. és a Be. kifogásolt passzusai egyébként szembemennek egy 1994-es alkotmánybírói döntéssel, amelyik a hivatalos személy megsértése büntetőjogi tényállását megsemmisítette.

Tesszük a támogatásunkat mindannak ellenére, hogy az önök kormányzása alatt, 2002 és 2010 között önök folyamatos rohamokat intéztek a politikai szabadságjogok ellen. 2003 és 2009 között - és ezzel a mai napig nem számoltak el - folyamatos volt a gyülekezési törvény lábbal tiprása az önök kormányának rendőrségei által. (Dúró Dóra: *Így van!*) Önök mást se csináltak 2010 előtt, mint bíróságokon, illetve büntetőtárgyalásokon próbálták a politikai problémáikat elintézni. Ezzel kéne végre szembenéz-

ni! Én elhiszem, hogy van az a rinocéroszbőr, ami elbír mindent, és önök váltott műszakban ezzel szórakoznak 25 éve, hogy ellenzékben gyökeresen más az álláspontjuk, mint kormányon. Nyilván meg fogjuk érni azt a napot is, amikor a Fidesz ellenzékben egy hasonló törvényjavaslatot fog majd követelni. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha Schiffer képviselő úr viszagondol a még korábbi TASZ-os múltjával kapcsolatban, hogy miket vitáztunk erről a témáról, akkor jottányit nem változott meg: most is ugyanazt mondom és akkor is ugyanazt mondtam. Most a szólásszabadságról van szó és nem másról, legalábbis ez a törvény ezt tartalmazza. Pontosán tudja, képviselő úr, hogy nem vagyok én sem a korlátlan szólásszabadság híve, az emberi méltóság védelme érdekében igenis korlátozhatónak tartom a szólásszabadságot akár a közösségek emberi méltóságának védelme érdekében, akár magánszemélyek védelmében, még hozzá büntetőjogi eszközökkel is. Ebben van a vita köztünk, úgyhogy én a rágalmazást, becsületsértést bőven benne hagynám és benne is hagyjuk a Btk.-ban, akár csak a gyűlöletbeszédet, a holokauszttagadást és más hasonló bűncselekményeket.

Nem erről van szó, tisztelt képviselő úr! Arról van szó, hogy most a közszereplők kritizálhatóságát szűkítette a kormány az elmúlt időszakban; nem az átlagembereket, nem az átlagállampolgárokat, nem a közösségeket, hanem a közszereplőket. A közszereplők kapták meg azt a jogot, hogy ügyészség képviselje őket ezekben az eljárásokban; kapták meg azt a jogot, hogy míg egy magánszemély esetén lényegesen szűkebb körben folytathat le bizonyítást a bíróságon, addig itt a közszereplők esetében az ügyészség rabosít, lefoglal, zár alá vesz, s a többi, tehát megvannak azok a jogosítványai, mint közbán büntetőeljárások esetén. Szóval, tisztelt képviselőtársaim, szó nincs arról, hogy bármi változott volna a mi álláspontunkban. Azt mondjuk, hogy a közszereplők esetén egy nagyon széles kritizálhatóság, míg a magánszemélyek esetén az emberi méltóság szem előtt tartása kell hogy legyen az elsődleges állami cél. Ez a javaslat ezt tartalmazza, és éppen ezért a frakciónk támogatja. Még egyszer szeretném mondani: 10 éve, 15 éve ugyanazon az állásponton vagyunk ebben a témában. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A törvényjavaslat három pontot érint.

Egyrészt módosítani kívánja a büntetőeljárás törvényt egy olyan ponton egyébként, amelyet itt Bárándy képviselőtársam említett. Ha a hivatalos személyek hivatali működésük során sérelmet szenvednek rágalmozás, becsületsértés tekintetében, amikor én tanultam a büntetőeljárást, akkor is úgy volt, hogy az közvádra volt üldözendő, és szerintem amikor Bárándy képviselőtársam tanulta a büntetőeljárást, ez akkor is így volt.

(17.50)

Az Alkotmánybíróság 1994-es határozatában jutott arra az álláspontra, hogy nem kifogásolható a hivatalos személyek sérelmére elkövetett bűncselekmények elbírálásának különbözősége, azaz hogy esetükben a büntetőeljárás közvádra üldözendő, és a vádat az ügyész képviseli az eljárás során.

A másik a büntető törvénykönyvet akarja módosítani a rágalmozás tekintetében, illetve a személyiségi jogokat a Ptk. 2. § (44) bekezdésében foglaltakat. Álláspontunk szerint mind a büntető törvénykönyv, mind a polgári törvénykönyv megfelel az alkotmányos rendelkezéseknek, megfelelő egyensúlyt teremt a hivatalos személyek, mint politikusok, tehát országgyűlési képviselők és polgármesterek bírálhatósága tekintetében, és az ő személyiségi jogokat is megfelelően védi.

Álláspontunk szerint a szabályozás megfelelő, nem szükséges annak módosítása, így nem javasoljuk a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem tisztelt képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztőket, hogy kívánnak-e válaszolni. *(Harangozó Gábor: Igen.)* Ezek szerint Harangozó Gábor képviselő úr fog válaszolni az előterjesztők képviselőjében. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban Schiffer képviselőtársamhoz és a Jobbikhoz szeretnék fordulni. Megmondom őszintén, nem tudom, hogy a korábbi szocialista időszakban milyen végzások voltak, amiket önök említenek *(Dr. Vas Imre: Nagyon sok volt!)*, mert abban az időben még nem voltam politikus, sőt még csak nem is éltem Magyarországon. Ezért most nem erről a részről szeretnék beszélni. Ha voltak ilyenek, akkor az nagyon szégyenletes és probléma, és ez is ok arra, ha önök ezt sérelmezték, hogy ezt a törvényt módosítsuk, mert ez lehetőséget ad arra, hogy ezzel bárki - hangsúlyozom: bárki - visszaéljen.

Én egyet tudok mondani, hogy amióta az én kolégánómet feljelentette ez a bizonyos polgármester ebben az ügyben, bevitték és rabosították, azóta a

Facebookon nem mer semmit megosztani. Biztos, hogy önök ilyen országot akarnak? Olyan országot, ahol az állampolgárok attól félnek, hogy ha egy ártatlan cikket megosztanak, amelyik bármelyik közszereplő tevékenységét kritizálja, akkor őt az ügyészség vádolhatja, bevizetlik, ujjlenyomatot vesznek tőle, lefényképezgetik és megalázzák? Önök ezt elfogadhatónak tartják? Vas Imre képviselőtársam, elfogadhatónak tartja azt, hogy az ön képviselőtársai és polgármesterek azzal fenyegetik az egyszerű magyar állampolgárokat, hogy ha valaki leírja, hogy mikor melyik gengszter milyen korrupciós ügyeket csinált, és ezt meg meri osztani, akkor őt fogják rabosítani?

Tisztelt képviselőtársaim, ez nem normális. Ez nem normális ország, amit önök teremtettek, ez egy működésképtelen féldiktatúra, amiben folyamatosan visszaélnék ezekkel a jogszabályokkal. S ha nem tesszük lehetővé, hogy ezt a szabályt megváltoztassuk, akkor önök nemcsak cinkosak, hanem részesei is ennek a disznóságnak. Elfogadhatatlannak tartom azt az álláspontot, amit önök képviselnek. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezéséről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról** szóló T/9476. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Tóbiás József frakcióvezető úrnak, a javaslat előterjesztőjének, ötperces időkeretben. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Van egy aktualitása annak, hogy tárgysorozatba-vételi kérelmet indítványoztunk a népszavazásról szóló törvény módosítására. Világosan látszik, hogy az elmúlt másfél évben a rossz szabályozás, a rossz Alaptörvény, a rossz törvény és a rossz gyakorlat felmorzsolja az intézmények szakmai autonómiáját, már olyan szabályozásokat hoznak, amelyek régiesen túllépik a törvényi kereteket. S világosan látszik az elmúlt hónapok döntéseiből, hogy mind a Nemzeti Választási Bizottság, mind pedig a Kúria a népszavazás jogintézményére vonatkozó szabályoknak a kezdeményező, valamint a választópolgárok szempontjából indokolatlanul szűk, megszorító, nem egyszer önmagának is ellentmondó, a korábbi alkotmánybírósági gyakorlattal tételesen ellentétes értelmezését fogadják el, ami valójában a részvételi demokrácia kiüresítéséhez fog vezetni.

Az a törvényjavaslat, amit benyújtottunk, három célt fogalmaz meg: a népszavazási kérdésekkel

szemben támasztott követelmények egyértelművé tétele, a népszavazás eljárási szabályainak egyértelmű meghatározása és a népszavazás jogintézményének védelme. A népszavazási kérdések egyértelműségére vonatkozó törvényi követelmény pontos meghatározása a javaslat célja. A mai gyakorlat körülbelül a „ha van rajta sapka, azért, ha nincs rajta sapka, azért”, mert ha az egyik oldalról a köznap szövegnek megfelelően kerül benyújtásra a kérdés, akkor azt a jogalkotói egyértelműség követelménye szempontjából sértőnek tekinti, ha pedig megfordul és jogilag precíz, minden törvényi szabályozást tartalmaz, akkor viszont elsősorban a választópolgár számára nem lesz egyértelmű, és a Nemzeti Választási Bizottság ezen a jogcímen meg tudja akadályozni a kérdésben az aláírásgyűjtést. Elsősorban tehát meggyőződésem, hogy épeszűen gondolkodva a kérdésnek nagyon-nagyon választópolgár-centrikusnak kell lennie, számára kell egyértelművé válnia, hogy milyen kérdésben kíván a kezdeményező aláírásokat gyűjteni, a jogalkotó pedig ezt követően alakítsa ki azt a jogi szabályozást törvényben, vagy szüntessen meg jogszabályt, amely ebből természetesen fakad.

A másik ilyen kérdés a népszavazással szembeni jogszabályi korlátok egyfajta szűkítése, hiszen jelen pillanatban az Országgyűlés hatáskörének korlátaira, valamint a tiltott tárgykörökre vonatkozóan mind az NVB, mind a Kúria olyan kiterjesztő értelmezést fogadott el, amely alapján érdemi társadalompolitikai vagy gazdasági kérdésekben lényegében kizárt a népszavazás kezdeményezése.

S végezetül, de nem utolsósorban a párhuzamos népszavazási kezdeményezésekre vonatkozó jelenlegi abszurd szabályozás általában kívül helyezése, emellett a népszavazás elrendelésénél kell tudni felállítani egy párhuzamossági moratóriumot. Ennek megfelelően az azonos tárgykörben benyújtott népszavazási kezdeményezést az aláírások gyűjtésével, népszavazást pedig abban a kérdésben kell elrendelni, ahol a párhuzamosság okán fennálló kezdeményezők bármelyike be tudja nyújtani a szükséges számú ajánlást. Ez a szabályozás komoly társadalmi támogatottságú kérdéseknek tesz egyfajta versenysemlegesség mellett egy előjogot, nevezetesen, hogy valódi kérdésekről lehessen népszavazást tartani Magyarországon.

A jelenlegi szabályozásból, annak hiányosságából fakadólag viszont az látszik, hogy ma már az amúgy hatáskörrel nem rendelkező Nemzeti Választási Iroda rendelkezik olyan szabályokkal, amelyek önmagában kérdőjelezik meg a jelenlegi hatályban lévő népszavazásról szóló törvénynek az érvényességét, hogy az elmúlt másfél évben jószerivel egyetlen egy népszavazási kezdeményezés sem tudott lezajlani az önként által elfogadott hatályos népszavazási törvény vonatkozásában. Egyetlenegy sem! Hol kérték a NAIB engedélyét, hol nem kérték, hol bevezetnek mindenféle blokkolóórát, az Isten se tudja, hogy milyen szabályozás értelmében, miközben az érvé-

nyesítésre vonatkozóan rendelkezik jogszabály, amely kimondja, hogy az érvényesítést ki végzi el, hol végzi el, kinél van a pecsét, ha leüti, akkor az az úgymond beérkezett indítvány. Ehhez képest a média azon mosolyog, jószerivel jogosan, hogy a kör közepébe betett blokkolóóra vajon meg fogja-e oldani ezt a problémát.

Hát rossz törvényt hoztak, tisztelt képviselőtársaim! Itt a lehetőség, hogy olyan törvény legyen, amely a választópolgárok valódi részvételét támogatja úgy, hogy ne kelljen velük szemben sem fizikai, sem adminisztratív korlátokat állítani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

(18.00)

Először az írásban jelentkezett képviselői felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Jobbik-képviselőcsoportból Dúró Dóra képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, egy politikailag igen forró és aktuális témáról van szó. A népszavazás szabályozásának kérdése az elmúlt hetekben az NVI-nél történt események miatt is a középpontba került. Ennél aktuálisabb talán nem is lehet, mint a mai napon tárgyalni erről a kérdésről. Hiszen Rogán Antal bejelentése nyomán tudjuk, hogy a vasárnapi zárvatartással kapcsolatos szabályozás meg fog változni.

Az egész kérdésnek van egy politikai vetülete tehát, és van egy szakmai vetülete. Frakcióvezető úr az expozéban inkább a másodikra helyezte a hangsúlyt, ugyanakkor azért el kell mondani, hogy kevés törvényjavaslatnak vagy szabályozásváltoztatásnak van annyira pikáns kiváltó oka, mint ennek. Hiszen azért mégiscsak az elmúlt 25 demokráciájának egyik csúcspontja volt az, ami az NVI-nél történt. A szakmai vitát kiváltó részekbe most nincsen lehetőségem belemenni, lévén, hogy a frakciónak két perce van mindössze, hogy véleményét kifejtse. Lehet beszélni a tiltások megszorító értelmezéséről, a helyi küszöbök levételéről, amelyekkel mindegyikkel egyetértünk természetesen. A NAIH szerepét egy kicsit másrészt látom, mint ahogy frakcióvezető úr itt arról beszélt. A moratórium megszüntetése nyilvánvaló talán most már mindenki számára, hogy szükséges. Tehát ezek mind-mind támogathatók. Éppen ezért magának a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét a Jobbik frakció támogatni fogja a szavazáson.

Ugyanakkor vannak részletszabályok, amelyekkel nem értünk egyet. Párhuzamosan ezzel fut az

Igazságügyi Minisztérium javaslata, ahol majd tényleg érdemben fogunk tudni ezekről a szakmai kérdésekről is beszélni. Ugyanakkor mind az Igazságügyi Minisztérium javaslatának, mind ennek a javaslatnak egy óriási hiányossága, hogy azon az ötpárti egyeztetésen, amit az LMP hívott össze és sajnálatos módon a szocialisták sem vettek részt, pedig a Fidesz is eljött, azért számos olyan kérdést érintettünk, amelyek sokkal érdemibb változtatásokat igényelnének, sokkal fontosabb, mélyrehatóbb változtatásokra lenne szükség, és ezeket sem az Igazságügyi Minisztérium javaslata, sem ez a javaslat egyébként nem tartalmazza. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm valamennyiüknek az eddigi együttes munkáját, és Schiffer András frakcióvezető úrnak azzal adom meg a szót, hogy közben az elnökséget átadom Hiller István alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. tisztelt Elnök Urak! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat tárgysorozatba vételét természetesen támogatjuk, annál is inkább, mert a jelenlegi helyzet tarthatatlan, ráadásul, azt gondolom, részleteiben is előremutató javaslatokat tettek a szocialista képviselőtársak. Azt azért szeretném hozzáfűzni, és kíváncsi leszek majd Németh Szilárd képviselőtársam véleményére, hogy tényleg komolyan gondolják azt, hogy meg van oldva a probléma a mostani bejelentéssel. Tényleg nem érzik azt, hogy elsőrendű nemzetbiztonsági kockázat egy országban, ha egy kormánypárt verőemberekkel van ilyen szoros kapcsolatban, mint ez kiderült az NVI-botránynál?

Ami a dolog tartalmát illeti, való igaz, ahogy Dúró Dóra képviselőtársam elmondta, hogy az LMP már az NVI-botrány után kezdeményezett egy többpárti egyeztetést, majd utána, miután ennek részben a Fidesz, részben a szocialisták miatt nem nagyon lett eredménye, a saját törvényjavaslatunkat be is nyújtottuk. Négy kérdést említenék fel, ami ebben a törvényjavaslatban nincsen benne, a mi törvényjavaslatunkban szerepel. Az egyik az NVB-tagok összeférhetetlensége, illetve státusza, tehát semmi nem indokolja ezt a hosszú lejáratú mandátumot, másrészt a népi kezdeményezés visszaállítása, harmadrészt a helyi népszavazások könnyítése, negyedrészt pedig a népszavazás kampányfeltételeinek tisztázása. Soha többé az a szégyen ne történjen meg, ami akár a 2004-es, 2008-as vagy éppen az EU- és NATO-csatlakozási népszavazásoknál megtörtént, ahol nem voltak korrekt feltételek valamennyi álláspont bemutatására.

És ha már itt a szocialisták arról beszélnek, hogy a költségvetési és adózási kérdéseket pontosan, szűk-

re véve meg kéne határozni, nem tudom megállni, hogy azért azt föl ne említsem, tessék visszalapozni 2007-2008-ra: kik voltak azok, akik a legélesebben kikeltek az ellen, hogy mi minden költségvetési kérdés, és mi mindenben nem lehet, vizitdíj, kórházi napidíj vagy éppen a társadalombiztosítás magánosításában az akkori szocialista-szabad demokrata kormány megmondóemberei szerint nem lehetett, népszavazást elrendelni?

Ezért is van szükség arra, hogy most pontosítsuk ezt a rendelkezést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá Bárándy Gergely képviselő úr felszólalásával, MSZP. Felhívom a figyelmét, hogy két perc áll rendelkezésére.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Frakcióvezető úr elmondta azokat a szakmai érveket, amelyek miatt szeretnénk kérni e törvény támogatását. Én is egy pár szót szeretnék ennek politikai hátteréről mondani. Először is, megszoktuk Schiffer frakcióvezető úrtól, hogy egyrészt a Fidesznek is odacsap egyet, másrésztől hozzánk is odacsap egyet. De szeretném arra emlékeztetni, hogy akkor nem történt más, mint hogy egy hatályban lévő jogszabályt próbáltak értelmezni szakértők, nem pedig arról, hogy bárki a népszavazásról szóló törvényt meg kívánta volna változtatni úgy, hogy ne lehessen népszavazni olyan dolgokról, amikről egyébként korábban lehetett.

Azt mindenki tudja, és azt gondolom, hogy csak felelőlegesen kell, hogy mi történt azon az ominózus napon a Nemzeti Választási Iroda előtt. Ott egy olyan határt lépett át a mostani hatalom, ami valóban példátlan volt eddig. Példátlan volt azért, mert az, hogy a népszavazási jogának a gyakorlásában egy konkrétan a hatalomhoz köthető bűnözői csapat, kopasz, kigyúrt emberek megakadályozzanak valakit abban, hogy leadja a népszavazási kezdeményezését, ez a magyar demokrácia történetében példátlan. Márpedig a Nemzeti Választási Irodánál ez történt, és ezek az emberek közvetlenül köthetőek voltak a Fidesz egyik alelnökéhez. Sajnos, ezek tények, amik nem megmásíthatóak.

A Fidesz is érezte azt, hogy ezek után nem tud már mást tenni, mert a közvélemény nyomására, a közfelháborodásra valamit muszáj tennie ebben a témában, ezért benyújtott egy javaslatot ebben a témakörben; ami helyes, de másrésztől viszont azt kell látni, hogy lényegesen nagyobb és komolyabb problémák vannak ezen a területen, amit egyébként Schiffer képviselő úr is Dúró Dóra is fölelőlegesen.

Úgyhogy mi egy komplexebb szabályozást javasolunk, és természetesen megfontoljuk azt is, hogy az LMP esetleges további javaslatait támogassuk majd. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselő úr, Fidesz!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A benyújtott törvényjavaslat tárgysorozatba vételét nem támogatjuk, ennek alapvetően az az oka, hogy a kormány benyújtotta 9894. számon a népszavazási eljárásról szóló törvény módosítási javaslatát, és a javaslat a benyújtási moratórium jelentős enyhítését célozza. Választópolgári kezdeményezés esetén mindaddig van lehetőség azonos tárgyú kérdés benyújtására, ugye, jelen szabály szerint, amíg más be nem nyújtott kérdést... - a javasolt, tehát a kormány által benyújtott módosítás szerint, amíg jogerőssé nem válik a Nemzeti Választási Bizottság másik, azonos tárgykörű kérdése kapcsán megfelelő számú érvényes aláírás meglétéről szóló határozata. Magyarán, addig lehet a kormány javaslata szerint új kérdést benyújtani, amíg valamelyik azonos tárgyú kérdésben az aláírásokat nem hitelesítette a Nemzeti Választási Bizottság, mármint hogy megfelelő számú. Álláspontunk szerint a kormány javaslata komplexebben és teljesebben szabályozza a felmerült problémákat. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy a kormány javaslatát támogassák, természetesen lesz benne ötpárti egyeztetés. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dúró Dóra: Super volt.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni, tisztelt Országgyűlés. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Megkérdezem az előterjesztők nevében felszólaló Tóbiás képviselő urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem tudom, hogy Vas képviselőtársam megnezte-e az éppen aktuális napirendünket, de most éppen az ellenzék tárgysorozatba-vételi kérelméről beszélünk, nem a kormányéról. Tudom, hogy ez őt nem zavarja, mert a laptop nem tud ilyen gyorsan átállni, azt tudja fölolvadni, ami oda van írva. De ezzel együtt szeretném mondani, hogy az alapprobléma ott van, ha már az önök kérdését teszik föl, hogy egy rossz szabályozást meg akarnak most toldani egy társadalmi akaratra, merthogy ciki most önöknek azt vállalni, hogy se vizsgálat nincs, kellene valamit a törvénnyel kezdeni, és csak rosszabbat csinálnak - szeretném mondani. Tehát az az alapvető probléma, hogy a kiindulópont rossz. Lehet, hogy nem teljes körű az ellenzék bármely pártjának kezdeményezése a Ház előtt, hogy módosítani kellene, de egyben biztos vagyok, hogy a cél és az irány az, hogy igenis a választóknak kell hogy joguk legyen eldönteni a saját sorsukat érintő kérdéseket.

(18.10)

Összességében pedig azt gondolom, hogy ha azok a pártok, amelyek a jövőben szeretnék magukat

meghatározni, folyamatosan a múltba révedve állandóan visszafelé mutogatnak, úgy el fogják veszíteni az iránytűt, hogy előre menjenek, merthogy a hitelesítés ott van, amit az ember elmond és letesz az asztalra. Ez ma van, 2016-ban, és 2016-ban kell megmondani. Én értem, hogy a politikai premisszájuk az, hogy a múltban majd talán nyernek hitelesítést, de az nehéz lesz, mert 2007 és 2009 között még nem voltak az Országgyűlésben, ma meg 2016-ot írunk.

Ezzel együtt azt tudom mondani, hogy az a politika vezet előre, amely képes a társadalmi akaratot figyelembe véve megadni a jogot, hogy ha még akár a kormánnyal szemben is, egy döntésével szemben mondja ki a választó, hogy az nem helyes, attól még a kormánynak a jövőben nem kellene megbuknia. De az, ami most zajlik, hogy úgy tesznek, mintha cselekednének, és mégsem történik érdemi változás, akkor az azt jelenti, hogy az összes ellenzéki kezdeménnyel együtt a kormány által átkényszerített törvénymódosítás ugyanazt fogja hozni, mint amit az elmúlt másfél évben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/9783. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló iromány a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem most az előterjesztőt, Németh Lászlóné államtitkár asszonyt, kíván-e most szólni.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Mindössze csak azt szeretném megismételni, azt a kérésünket, amit a nyitó formában már előterjesztettem, előterjesztettünk önöknek, miszerint ezzel a javaslattal a Hungarofest cég kikerül a Magyar Fejlesztési Bank-törvény azon mellékletéből, ahol a vagyongazdálkodásban lévő cégek felsorolását adjuk meg időről időre. Ha ez innen törülésre kerül, lehetőséget fog adni, hogy a cég feletti vagyongazdálkodási jogot a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő átvegye tőlünk, eldöntse, hogy a céget a jövőben fenn kívánja-e tartani és más feladattal megbízni, avagy kezdeményezi a cég végelszámolását. Ezt az érvényes törvényi szabályozás szerint a Magyar Fejlesztési Bank nem tudja megtenni, tehát erre a lépésre ezért van szükség.

Az elmúlt alkalommal Szakács László képviselő úr feltette azt a kérdést, illetve felvetette: kicsivel több mindent szeretne tudni, szeretne az MSZP a cégről tudni ahhoz, hogy megfelelő döntést tudjon hozni. Nos, egy listát írtam össze a kollégáimmal, milyen feladatokat látott el a Hungarofest az elmúlt

időszakban, mik azok a feladatok, amelyeket a 2015-ös évben már a Hungarofest helyett a Honvédelmi Minisztérium munkaszervezete látott el. Ennek megfelelően, miközben a 2015-ös évet a Hungarofest még 20 fős létszámmal kezdte, ez nyárra 9 főre, mostanra pedig 3 főre apadt. Tehát annak megfelelően, ahogy futottak ki a feladatok - még az a legutolsó feladat is, ami a 2015-ös évet jelezte a cég számára, lezárult decemberben, ami egyébként a német-magyar barátság emlékévéhez kapcsolódó feladatsor volt -, megtörtént az elszámolás, és így, ezzel a 3 dolgozóval kívánjuk a vagyonekezelőhöz a céget átadni. Amennyiben kívánják, meg tudom tenni ezt a viszonylag hosszú felsorolást, de úgy hiszem, hogy mindenki számára azért ismert, hogy az elmúlt időszakban milyen feladatokat látott el a Hungarofest. Ebből csak néhányat emelnék ki: magyar kultúra napja, 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulója, holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja, nemzeti összetartozás napja, az államalapító Szent István ünnepe, aradi vértanúk emléknapja és az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulója.

Még tudnám sorolni, de azt gondolom, hogy ezekből látszik, jelentős feladatok voltak, fontos feladatot látott el, mostanra viszont a döntéssel, amit 2014 júniusában hozott a kormány, miszerint átrakta a Honvédelmi Minisztériumhoz a feladatot, a cég kiüresedett, tehát nincs értelme fenntartani. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, hogy hat és fél perc áll rendelkezésére, ha szükségét érzi majd a zárszó elmondásánál.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, két percben, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! A Hungarofestnek - nem tudok másképp fogalmazni - a kínládásáról meg most már a bukásáról van szó. Tehát az az átalakítási folyamat, amiről ön szólt, ez valójában ez. A turizmus állami feladatainak az újragondolása zajlik, hogyha jól értelmezzük ezt a történetet, és ez egy új ügynökség keretei között fog majd megvalósulni, sok mindennel, akár a források felhasználásának a központosításával, egységesítésével, akár brandépítéssel, minden egyéb más kérdéskörrel karöltve.

Az induló kérdés nyilván az lehetne, ami Szakács László által el is hangzott a korábbiakban, hogy miért nem a Hungarofest átalakításával és miért a megszüntetésével történik mindez, hiszen mód és lehetőség lett volna rá. Állami tulajdonú társaságról van szó, az MFB Zrt. gyakorolja, gyakorolta a tulajdonosi jogokat a Hungarofest esetében. Ezt a kormány fel kívánja számolni, majd a társaságot pedig

végelszámolással meg kívánja szüntetni. Tehát ez az aktuális helyzet, legalábbis ahogy én látom.

A turizmus, ahogy mondtam, feladatainak az újraszabályozása tekintetben - mind forrásfelhasználás, mind brand, mind egyéb más ügyek tekintetében - pedig egy új ügynökséget kíván létrehozni a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium keretei között, vagyis a felügyelete alatt. Még egyszer kérdezem: miért nem a Hungarofest átalakításával teszi ezt meg? Hiszen a Magyar Fejlesztési Bank pont tavaly került a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól a Miniszterelnökséghez. *(Az elnök csenget.)* Elnök úr?

ELNÖK: Egyet csöngettem, mondja csak tovább nyugodtan! *(Derültség.)*

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Csak nem tudtam, hogy miről szól a történet.

ELNÖK: Ilyen csöngethetnékem van.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Így teljesen világos. Tehát akkor folytatom a sort.

A Hungarofest Kft., mint mondtam, látványos kudarcra számtalan menedzsment szerepvállalásával párosulva történt meg az elmúlt években. A kormányzat feladatai igen látványosan csökkentek. Nem a kormányzat feladatai, magának a Hungarofestnek a feladatai látványosan csökkentek. 2015-ben, ha az emlékképeim nem csalnak meg, akkor már a tűzijáték szervezésével kapcsolatos dolgokat is a Honvédelmi Minisztérium intézte közvetlen. De nem tudom, hogy ennek így kell-e lenni, hogyha eddig a szokásjogok és a tapasztalások nem ezt támasztották alá. No de minden bizonnyal volt erre is ok. A megszüntetés tekintetében: itt az előbbi gondolatok kapcsán, államtitkár asszony, már azt nem is kérdezem, hogy milyen költségekkel jár ez az átalakítási folyamat, megszüntetés és egy új létrehozása, hiszen említette, hogy mindössze 3 főt érint gyakorlatilag a történet, akik egyébként az új ügynökség keretei között is majd folytatják a tevékenységüket. De azt azért nyugodtan kérdezhetem még egyszer újrolag, hogy miért nem a Hungarofestnek a megerősítésével, átalakításával végezték el mindezt a történetet. Egyszerűen azért nem, mert oly sok bukás, oly sok csalódás volt menet közben, mondom, az említett különféle menedzsmentek alkalmazása mellett is, vagy miért? És igazából egy kérdés felmerül a későbbiekre vonatkozva, és talán erre érdemes abban a hat percben megkeresni a választ államtitkár asszony részéről is, hogy a turizmussal kapcsolatos állami feladatok tekintetében, annak az átalakításával kapcsolatosan a 2017. január 1-jével esedékes kafenetia-rendszer újragondolása is mértékadó befolyással fog bírni.

(18.20)

Nem vagyunk olyan messze, láthatónak kell lenni már, hogy körülbelül hogyan, hová fognak alakul-

ni a folyamatok. Célszerű lenne, ha e tekintetben néhány visszaigazoló gondolatot kaphatnánk. Már csak azért is, hogy megerősítő információk sokasága álljon rendelkezésre ahhoz, hogy egyáltalán el lehessen gondolkodni a viszony kialakítása tekintetében.

Államtitkár asszony, azt szeretném kérni nagy tisztelettel öntől, hogy a nem túl nehéz, inkább úgy fogalmaznék, egyszerű kérdések tekintetében legyen kedves visszaigazoló válaszokat tenni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki hozzászólni. Volner János képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy azt már jeleztem korábbi ülésen is, a Jobbik a kormányzati kompetencia körébe sorolja a szervezeti átalakításra vonatkozó kezdeményezéseket, így ezt is, amit miniszter asszony elénk hozott. És meg szeretném önnek köszönni azt, hogy az előző ülésen felvetett képviselői kérdésekre, felvetésekre érdemben reagált, hiszen elmondta ezekre a választ az előbbi expozejában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. Megállapítom, hogy nem.

Államtitkár asszony, ha kíván reflektálni, parancsoljon, hat és fél perce van.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót ismét. Az előző alkalommal is elmondtam, és most is szeretném elismételni, a döntés arról, hogy a Honvédelmi Minisztérium fogja ellátni az állami ünnepekhez kapcsolódó feladatot, az 2014 nyarán született. Az a döntés, hogy a turizmus, a turizmushoz kapcsolódó feladatok milyen új rendszerben fognak működni, ez egy egészen friss, 2016-os döntés következménye. Tehát az, hogy 2016-ban az állami ünnepek rendezése elkerült a Hungarofesttől, annak köze ahhoz, hogy most az idén nyáron milyen döntés született a turizmushoz kapcsolódó szervezeti felállásról, igazán nincsen.

Amit elmondtam, szintén az előző alkalommal, és csak ismételni tudom önmagam, azzal, hogy az MFB-törvény mellékletéből kikerül a cég, azzal kétféle megoldási lehetőségre nyílik út. Ez a Nemzeti Vagyonkezelőnek a feladata és kompetenciája, hogy eldöntse, hogy tudja-e használni, hasznosítani az állami cégrendszerben azt, ami a Hungarofest jogosítványa, mert tulajdonképpen mára már jogosítványokról beszélünk, ahogy mondtam önöknek, mindössze három ember dolgozik ott, nyilván azoknak a szakmai tapasztalatát is lehet hasznosítani, de a meglévő céget, a cégnevet, a kapcsolódó jogosítványokat hasznosítani óhajtják-e vagy sem, ezt el tudják dönteni. Ha nem, akkor az ő feladatuk az, hogy

elindítsák a végelszámolást, amit nyilván addig kell megtenni, amíg a megbízás nélküli időszakból nem származnak olyan veszteségek, hogy a végelszámolás lehetetlenné váljon.

Az pedig, hogy a turisztikai ágazattal kapcsolatosan, illetve az ehhez kapcsolódó különféle támogatásokkal kapcsolatban milyen kormányzati döntések születtek, illetve fognak a közeljövőben születni, itt engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy ez nem a Miniszterelnökség kompetenciája, sem ha a turisztikai vonalat nézem, sem ha az állami intézményekhez kapcsolódó rendezvényszervezést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ahogy az előbb a vitát lezártam, most tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik **a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Szatmáry Kristóf képviselő úr, Fidesz, által benyújtott T/9715. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló iromány a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megkérdezem most az előterjesztőt, tisztelt Országgyűlés, kíván-e most felszólalni. Képviselő úr jelzi, hogy nem. Tíz perc áll rendelkezésére a zárszó esetén akkor, ha ezt fel kívánja használni.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e most valaki felszólalni. Államtitkár úr jelzi, hogy most nem. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként Heringes Anita képviselő asszony következik, MSZP. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Mint ahogy a múlt héten is elmondtuk, a törvényjavaslatot a diákok és a hallgatók szempontjából kedvezőnek ítélte a frakciónk, ezért támogatni fogjuk a javaslatot. De múlt héten is feltettem önöknek ezt a kérdést, és most is megpróbálkozom vele, hátha megnyugtató választ fogok erre kapni - mert én sokkal nyugodtabb lennék, és azt gondolom, hogy a diákok is azok lennének -, hogy ugye pár hónappal ezelőtt láthattuk már az önök soraiból, Kósa Lajos ugyanilyen önálló képviselői indítványában azt, hogy az Mt. alól kívánta kivenni az iskolaszövetkezetben dolgozó diákokat, amivel ugye elvesztették volna a táppénz és a szabadság lehetőségét. Szerencsére akkor győzött ebből a szempontból is a józan ész, és visszavonta képviselőtársunk ezt a javaslatát, hiszen nem szabad csorbítani ezeknek a diákoknak a jogait. És remélem, Szatmáry Kristóf is, ha most így kiáll a diákok jogai mellett, és lehetőséget biztosít arra, hogy a gyakorlatot elfogadtassák ebben a törvényja-

vaslatban, akkor akkor is fel fog állni, amikor még egyszer ilyen képviselői indítvány lesz. És remélem, a minisztérium is úgy áll ehhez a kérdéshez, hogy a diákok a legfontosabbak, az ő jogaik a legfontosabbak, és nem lehet csorbítani ezen jogokat még akkor sem, ha vannak olyan iskolaszövetkezetek, akik ezt támogatnák. Hiszen azt azért érezni lehet, hogy lennének támogató javaslatok.

Ugye, 200 ezer diák van, aki tanul, iskola mellett dolgozik, és ennek olyan 10 százaléka az, aki felsőfokú tanulmányokhoz kapcsolódóan dolgozik az iskola mellett. Azt gondolom, hogy a mostani javaslatuk teljes mértékben elfogadható, hiszen amennyiben a szakterületnek megfelelő munkát végez, akkor természetesen miért ne lehetne ezt gyakorlatként elfogadni számukra, hiszen kötelező gyakorlattal rendelkeznek ezek a diákok. Kérem, a jogaikat ne csorbítsák, az ilyen javaslatokat, mondják meg képviselőtársaiknak, hogy nem is kell benyújtani, mert mindenkinek jobb, ha nem ezt a típusút, hanem azt, amit Kósa Lajos tett, be sem nyújtják, jobb, ha nincs leírva, mert akkor utána nem lehet az önök fejére olvasni, hogy bárkinek eszébe jutott csorbítani a diákok jogait. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szót kérni, de minthogy kíván, ezért meg is adom a most jelentkezett Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. De mielőtt elkezdem, elnök úr, Korózs képviselőtársamat megnyugtatom, ennek a napnak is vége lesz a következő napirendi ponttal. A dolog lényege itt a...

ELNÖK: Köszönöm szépen, hogy segíti az ülés vezetését, és megerősítem abban, hogy lesz következő napirendi pont, ön meg most ezzel foglalkozzon.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. A napirendi ponthoz illetően, a gyakorlati képzőhelyek és a gyakorlóhelyek működtetésének a fontossága elengedhetetlen. Ha komolyan végiggondoljuk azt, hogy a munkaerőpiacra hogyan, milyen feltételek mellett kerülnek ki fiatalok, legyenek ezek akár a középfokú oktatási intézmény keretei közül, akár a felsőoktatásból kikerülő fiatalok, akkor nyilván nem lehet kérdéses az, hogy olyan gyakorlati helyek álljanak rendelkezésre, amelyek biztosítják annak az alapvető feltételét, hátterét, hogy megfelelő munkatapasztalat-szerzési ismeretre tegyenek szert ezek a fiatalok.

Na, most ilyen értelemben ez a törvénytervezet, amely az iskolaszövetkezetek vonatkozásában meg kívánja erősíteni azt a háttér-feltételrendszert, ami ezen gyakorlóhelyeknek a rendelkezésre állása kapcsán azoknak a számára, akik eddig nem tudtak gyakorló helyet igazolni, ezt biztosítják, ez szerintem rendben van. Az iskolaszövetkezetek, ugye, a koráb-

biakban nem voltak alanyai vagy nem lehettek alanyai annak, hogy igazolják a szakmai gyakorlatot, miközben a munka törvénykönyve szerint pedig mód és lehetőség volt határozott idejű szerződés keretei között történő jogviszonyok életre hívására, és az iskolaszövetkezeti tagok pedig magával az iskolaszövetkezettel gyakorlatilag jogviszonyban álltak, egyfajta munkavállalójaként álltak rendelkezésre.

(18.30)

Ezek a szövetkezetek pedig a munka világának a munkaadói felületével, szférájával köthettek akár megbízási, akár vállalkozási szerződéseket. Az alapvető gond és probléma abból fakadt, hogy több tízezer, nagyjából húszezer fiatal volt már a felsőoktatás rendszerében, aki érintettje volt e tekintetben a történetnek az iskolaszövetkezeten keresztül, munkavállalói jogviszonnyal felütve végzett tevékenységet, és ezt a fajta tevékenységet gyakorlati tevékenységként nem ismerték el a korábbiakban.

Azt tudjuk, hogy a záróvizsgák letételénél viszont az alapvetés az, hogy a szakmai gyakorlat igazolását meg kell tenni. Ha ez nincs meg, gyakorlatilag a záróvizsgát sem lehet letenni. Tehát ennek a háttér-feltételrendszernek a biztosításáról szól ez a gondolkodás. Volt és van is egy mértékadó akadály ebben a kérdéskörben, ez pedig az, hogy maga az Oktatási Hivatal, aki regisztrálja a szakmai gyakorlóhelyek sokaságát, bizonyos peremfeltételek megléte esetén nyilvánítja gyakorlati képzőhelyé azokat a képzőhelyeket, amelyek erről tanúbizonyosságot adhatnak az általuk foglalkoztatott vagy az ő kereteik között munkatevékenységet végzett emberek számára.

A magyar mikro- és kisvállalkozások, de inkább a mikro-vállalkozások messze döntő többsége ezeknek az oktatási hivatali peremfeltételeknek maradéktalanul nem tud megfelelni. Mindezek mellett viszont gyakorlati képzőhelyként, munkatapasztalat-szerzési helyként meg számosságában lehetőséget tud biztosítani. Ezért fontos mindaz, amiről beszélünk, mármint hogy az iskolaszövetkezet keretei között, az iskolaszövetkezet által végzett munkatevékenységek, munkatapasztalat-szerzési tevékenységek is elismert gyakorlati tevékenység részét képezhesék, mert ezáltal, mint mondtam, több tízezres felsőoktatásban részt vevő fiatal számára lehet biztosítani annak lehetőségét, hogy a záróvizsgák megtételét meg lehessen tenni akadálymentesen.

Nagyjából ennyi a kiegészítés, elnök úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Szatmáry képviselő urat, kíván-e szólni. *(Szatmáry Kristóf jelzésére.)* Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A képviselői vita hosszához mértén szeretnék én is hozzászólni.

Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak, illetve a kormánynak is azt, hogy pozitívan és támogatólag állt hozzá ehhez a módosító javaslatához. Örülök annak, ha jól értettem, mert az expozénál, amikor elhangzott, nem volt teljesen egyértelmű, hogy az MSZP is támogatja-e ezt a javaslatot vagy nem, de most egyértelművé vált, hogy ebben a formában is támogatja a javaslatot. Bízom benne, hogy valóban itt közös érdek van, a magyar felsőoktatásban tanuló valóban közel 15-20 ezer diáknak ez egy segítség, ez egy könnyebb szakmai gyakorlat elvégzésére ad lehetőséget, figyelembe véve a kormányzat azonos szándékát, hogy egyébként a diákoknak itt, Magyarországon minél jobbra és minél könnyebbé tegye a munkavállalást. Azt gondolom, hogy itt több cél is teljesülhet.

Azt gondolom, hogy ezzel a javaslattal, amennyiben az Országgyűlés a holnapi nap folyamán támogatni tudja, valóban egy lépést tudunk tenni a felsőoktatásban tanuló, dolgozni is akaró és tudó fiatalok számára. Köszönöm szépen mindenkinek a támogatását, és kérem, hogy támogassák holnap is szavazatukkal. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról** előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/9635. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontját Tapolczai Gergely képviselő úr ismerteti, maximum 15 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Törvényalkotási bizottság elnöke: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. április 7-én megtárgyalta a T/9635. számon benyújtott javaslatot, amely az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szól. Ehhez a bizottság 25 igen és 8 tartózkodó szavazat mellett összegző módosító javaslatot nyújtott be, és elfogadta az összegző jelentést. Az összegző módosító javaslat a Népjelölési bizottság hatpontos módosítójavaslat-csomagját tartalmazza. Ez a módosítás nyelvhelyességi és kodifikációs elemeket tartalmaz.

Mint a Népjelölési bizottság elnöke majd bővebben fogom kifejteni a bizottság álláspontját, így most erről többet nem mondanék. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Czibere Károly: Nem, köszönöm.)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem. Tíz perce van zárszóként a végén, ha fel kívánja használni.

Tisztelt Országgyűlés! Így most a kijelölt Népjelölési bizottság álláspontjának tolmácsolójaként hallgathatjuk és hallhatjuk Tapolczai Gergely úr gondolatait. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Népjelölési bizottság elnöke: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm újból a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint a Népjelölési bizottság elnöke szeretném röviden összefoglalni a bizottság álláspontját.

A T/9635. számú törvényjavaslatot a Népjelölési bizottság megvitatta és a vitát lezárta. A bizottság a javaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A törvénycsomag parlamenti elfogadása esetén a jövőben lehetővé válik a jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen felvett vagy folyósított ellátások visszakövetelése, ha a személy megélhetése más formában biztosított. Az ápolási díjra, illetve az időskorúak járadékára való jogosultság megszüntetése lehetővé válik abban az esetben, ha az érintett akadályozza a jogosultság vizsgálatát. Ennek a módosításnak a célja az, hogy a szociális ellátásokra valóban csak az arra rászorult személyek legyenek jogosultak, azok, akik együtt is működnek a hatóságokkal.

Fontos eleme a javaslatcsomagnak, hogy a törvény a gyermekek sajátos jogaira és érdekeire tekintettel meghatározza azokat a támogatási elemeket, amelyekkel védelmet biztosít a családból kiemelt gyermekek számára, illetve segítséget nyújt a gyermekvédelmi ellátórendszerből kikerült fiatal felnőtt személyek számára a társadalmi beilleszkedésükhöz. Ennek az egyik eleme az otthonteremtési támogatás mint gyermekvédelmi pénzügyi ellátás. Ezt az összeget emelni fogjuk a törvénycsomag elfogadásával.

(18.40)

Ugyanakkor fontos eleme a csomagnak, hogy segíti a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási esélyeinek növelését és szociális biztonságuk erősítését.

A bizottság részletes vitáján jelen volt Nyitrai Imre helyettes államtitkár úr, megtárgyaltuk a benyújtott módosító javaslatokat. Az általam benyújtott módosító javaslatok... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

ELNÖK: Három perce van.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Népjóléti bizottság előadója: Bocsánat, akkor rövidre zárom. Tehát az általam benyújtott módosító javaslatokat megtárgyaltuk, és a költségvetési hiányra hivatkozva nem tudta a bizottság támogatni.

Ezzel együtt a Népjóléti bizottság 9 igen és 3 tartózkodás mellett elfogadott egy hat pontból álló javaslatcsomagot, ugyanakkor elfogadtuk a részletes vitáról szóló jelentést is ugyanebben az arányban. Köszönöm a figyelmet és a türelmet is, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt két felszólaló ismerteti. Felhívom a figyelmüket, hogy összesen 3 perces időkeret áll rendelkezésükre. Elsőként megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon röviden, másfél-másfél percben arra szeretnék kitérni, hogy a megváltozott munkaképességűek ellátásánál indítványoztuk képviselőtársammal a foglalkoztatást helyettesítő támogatás emelését, mert 22 800 forint változatlanul ez az összeg, és én azt gondolom, hogy képtelenség egy családnak ebből a pénzből megélnie, és még embertelen is szerintem az állam részéről, hogy mindössze ennyi támogatást nyújt. Közel 200 ezer családot érint ez az indítvány.

Szintén a használt viszonyítási pont emelését szeretném említeni az ápolási díj alapösszegének megemelésével, erre tettem indítványt. Jelenleg is 29 500 forint ez az összeg, az elmúlt években ez nem emelkedett. Ha jól emlékszem, 2011-ben került megállapításra, ekkor 1000 forinttal emelték, és azóta is változatlan ez az alapösszeg. Akkor térítették el az öregségnyugdíj-minimumtól, és ma már a költségvetési törvény határozza meg ezt a mértéket.

A harmadik ilyen indítványom volt, hogy a vetítési alap emelésénél a 2016. évi nyugdíjmelés mértékével emelt összeget hirdetett meg a kormány, viszont a vetítési alap a minimálbér 2012. évi mértékét veszi alapul. Az indítványunk arról szólt, hogy a mindenkor minimálbér összegét vegyék figyelembe. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Sebestyén képviselő úr következik.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Népjóléti bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Három módosító indítványunkról szeretnék beszélni, ami szóba került a bizottsági ülésen. Az egyik a jóhiszeműen, de jogosulatlanul fölvelt juttatások visszafizetéséről szól. Itt van egy olyan lehetősége a hatóságnak, a járási kormányhivatalnak, hogy ha egy bizonyos szintet, a törvény

által meghatározott szintet a jövedelem nem éri el, az egy főre jutó jövedelem nem éri el a családban, akkor mérlegelhet, hogy elengedi, elengedheti vagy csökkentheti azt a visszafizetendő összeget. Módosító indítványunkkal azt szeretnénk volna jelezni, hogy ha valaki ezt a jövedelemhatárt nem éri el, ami a törvény megfogalmazása szerint is jogosíthat ebben a formában az elengedésre vagy a csökkentésre, ebben az esetben főleg a feltételes mód használata, ebben az esetben elengedni vagy a csökkentést engedélyezni kellett volna a hatóságnak, és nem feltételes módban engedélyezheti.

A másik az intézeti nevelésből kikerülőket életkezdésével kapcsolatos, hogy olyan esetben is köthessenek szerződést lakás-előtakarékossági kérdésben, ha egyösszegű befizetésről van szó, és nem havi törlesztésről egy meghatározott futamidőben.

A harmadik módosító indítványunkról pedig, mivel az időm elfogyott, majd a rendes felszólalásban beszélek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. Felhívom a figyelmüket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett felszólalásra, MSZP. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Egy picit részletezve az előbbieket, államtitkár úr, említettem, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatás emelésére nyújtottunk be indítványt, hiszen 22 800 forintból véleményünk szerint nem lehet megélni. 2011-ben - most be is ugrott, hogy pontosan 2011-ben - hozta meg a kormány azt az intézkedést, ahol 20 százalékkal lecsökkentette ennek a segélynek az összegét, ezt a tényt is figyelembe véve javasoltuk az ellátás közel 50 százalékos emelését. A javaslatunk arról szólt, amelyet Bangóné képviselőtársammal nyújtottam be, hogy ez az összeg 42 750 forintra emelkedjen.

A másik indítványunk, amelyre szintén kitértem, az az ápolási díjjal függött össze. Ahogy említettem, mintegy 1000 forintos emelésre került sor mintegy öt évvel ezelőtt. 29 500 forint ez az összeg, és ebben az indítványban a Szocialista Párt azt kezdeményezte, hogy az a 60 ezer, hozzátartozóját gondozó jogosult részesüljön egy méltányolható ellátási díjban, akik a hozzátartozójukat kell hogy gondozzák. Tekintettel arra, hogy meglehetősen nehéz és áldozatos munka az, amit az otthonukban a családtagjaikat ápolók végeznek, kértük, hogy a kormány vegye kiemelten fontos tevékenységének az ebbéli indítványunkat.

Az alanyi jogon járó ápolási díjat javasoltuk megemelni a 29 500 forintról 73 815 forintra. Az emelt összegű ápolási díj jelenlegi összege 44 250 forint, ezt javasoltuk 95 960 forintra, és a kiemelt ápolási díj jelenlegi 53 100 forintos összegét 110 725 forintra javasoltuk megemelni.

A harmadik indítványunk volt, illetve említettem, hogy elengedhetetlennek tartjuk, hogy a már megállapított ellátásokat is emelni kelljen, hiszen a 2012. évi vetítési alapra hivatkozva kerülne megállapításra a további ellátási összeg. Sose értettük, hogy miért ez a 2012-es minimálbér legyen az a mutató, amely alapján kiszámolásra kerüljenek ezek az összegek. Az indítványunk arról szólt, hogy a mindenkori, évenként megállapított minimálbérral összefüggésben kerüljenek megállapításra az új összegek.

Az új igénylők rehabilitációs ellátásának mértékét, minimum- és maximumösszegét illetően a javaslat szerint mi azt mondtuk, hogy ahol 51-60 százalék közötti az egészségi állapot és foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, a jelenlegi 33 300 forintról 44 400 forintra emelkedjen ez az összeg, a 31-50 százalék közötti egészségi állapot kapcsán, amely tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, a jelenlegi 44 400-ról 55 500 forintra kerüljön megemelésre. Százalékos arányban itt az eredeti állapotot a minimálbér 40 százaléka, és mi azt javasoltuk, hogy a minimálbér 50 százaléka legyen.

Bár a történelmi hűség kedvéért mondom el, az új igénylők rokkantsági ellátásának mértéke kapcsán szintén a minimum- és maximumösszegek a javaslat szerint, ahol 51-60 százalék közötti egészségi állapot van és a foglalkoztathatóság rehabilitációval helyreállítható, azonban a külön jogszabályban meghatározott egyéb körülményei miatt nem foglalkoztatható és foglalkozási rehabilitációja nem javasolt, az indítványunk arról szólt, hogy az ellátás minimumösszege legyen 33 300 forint és az ellátás maximumösszege legyen 49 950 forint. Ugyanígy a 31-50 százalék közötti egészségi állapot kapcsán a minimumellátás legyen 49 950 forint és a maximumellátás legyen 166 500 forint. Pontosítanom kell, az előbbiekben sajnos egy sort tévesztettem, az új igénylők rehabilitációs ellátásának mértékénél az ellátás minimumösszegére javasoltuk 51-60 százalék közötti egészségi állapot esetén a 33 300 forintot, a jelenlegi minimumösszeg, 28 350 forint helyett, és az ellátás maximumösszegének javasoltuk a 44 400 forintot, és a 31-50 százalék közöttiellátásnak javasoltuk a 44 400-at és a maximumellátásnak pedig az 55 500 forintot.

(18.50)

Képviselőtársaim, köszönöm szépen. A szocialista frakció nevében ezeket szerettem volna elmondani.

A holnapi nap folyamán, államtitkár úr, sajnos nem tudjuk az előterjesztést a szavazatunkkal támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ál-

lamtitkár Úr! Nemcsak ezzel a törvénnyel kapcsolatban, hanem az utóbbi időben elég sok törvénnyel kapcsolatban, amely a bizottságunkat is érintette, bizonyítja a kapkodást, hogy minden esetben szükség volt bizottsági módosító indítványokra kodifikációs és nyelvhelyességi hibák észrevétele miatt, és akkor még nem is beszéltünk a szakmai előkészítésről. Ha csak a szöveg szempontjából egy jól előkészített törvényjavaslat kerül a Ház elé, akkor ez nem történhetne meg.

Államtitkár úr az általános vitában azt az ígéretet tette, reagálva arra, amit ellenzékbeli felvetettünk a javaslattal kapcsolatban, hogy van, amit ebben megfontolandónak tart, és ha olyan módosító beérkezik, azt be fogja fogadni a kormány. Ezzel szemben Nyitrai helyettes államtitkár úr a tárca álláspontját ismertette egyik módosító indítványt sem tudta támogatni *(Korózs Lajos: Még a Tapolczaiét sem.)*, sok esetben még egyébként a kormánypárti Tapolczai Gergely képviselőtársunk módosító indítványait sem, pedig én úgy gondolom, hogy azok a magyarázatok, amelyeket kaptunk a bizottsági ülésen sok esetben, nem voltak igazán érthetőek és helytállóak.

Most a saját módosító indítványaimról beszélnék. Amit a bizottsági kisebbségi vélemény ismertetésénél is mondtam, ami a feltételes mód kiküszöbölését jelenti a jóhiszeműen, de jogosulatlanul igénybe vett juttatásoknál. Úgy gondolom, az a megállapított mérték, ami az egy főre jutó jövedelmet jelenti a jelen javaslatban, pont azt a határt jelenti, aminél egy család megélhetését esetleg veszélyeztetné azt, ha ezt az összeget vissza kell fizetniük. Ezért nem értettem azt, hogy miért van feltételes mód a javaslatban, és miért nem esetleg csak arról kell döntenie az illetékes hivatalnak, hogy csökkenti vagy elengedi azt az összeget. Állítólag egy nagyon jól felépített rendszer van, tájszám alapon minden egyes szolgáltatást, minden egyes kiadott dolgot regisztrálni kell. Így elég furcsa helyzet az, ha ez előfordulhat. Ha ez előfordul, akkor egyértelműen nem az ellátást igénybe vevőnek a hibájából történt ez meg. Nagyon sok esetben tudjuk, hogy milyen élethelyzetben lévő emberről beszélünk. Engedjék meg nekem, hogy azt is mondjam, nagyon sok esetben milyen iskolai végzettséggel rendelkező ellátottakról beszélünk. Úgy gondolom, hogy egyáltalán nem róható fel számukra, ha ez megtörténik. Nagyon sok esetben nem is mérlegelnek, ha pluszpénz érkezik. Örülnek neki, elköltik, csak mivel ezt vissza kell aztán fizetni, bár nem az ő hibájukból kapták jogosulatlanul, vissza kell fizetniük, ez akkor már a napi megélhetést kockáztathatja. Főleg mivel meg is határozta ezt a mértéket a törvény, úgy gondolom, hogy itt felesleges a feltételes mód.

Erre egy jogtechnikai magyarázatot, választ kaptam a helyettes államtitkár úrtól, hogy ez veszélyes lenne, mert akkor abszolút megszűnne a mérlegelési jogköre a kijelölt hatóságnak. Egyébként úgy gondolom, hogy a mérlegelési jogköre nem szűnne meg, mert még mindig mérlegelhetné és eldönthetné akár

egy környezettanulmány után is, hogy az elengedést vagy a csökkentést választja mint könnyítést az ilyen emberek számára.

A másik, amit nem értettem - erre egyébként választ sem kaptam, hogy miért nem elfogadható az a módosító indítvány, amit benyújtottam -, arról szól, hogy az életkezdesi támogatással kapcsolatban, a fiatalok számára nyújtott életkezdesi támogatásokról van szó, előfordulhat olyan eset, hogy ő a lakás-előtakarékosságot választja. Nagyon jól tudjuk, hogy nem egy nagy összegről van szó, még 2 millió forintot elérő összegről sincs szó, legtöbb esetben olyan fiataloknál, akiknek a megfelelő családi háttérük nincsen meg, elvégre ezért voltak intézeti nevelésben, tehát nincs meg az a családi alap, amely alapján meg tudnák kezdeni az életkezdesüket, ehhez ez az összeg elég kevés. Szerencsére benne van a törvényben az a lehetőség, hogy a támogatott lakás-előtakarékossági szerződéssel éljenek, csak azt nem értem, hogy miért korlátozza ennek a szerződéskötésnek a lehetőségét. Mi akadályozhatná meg ezt a fiatalat abban, hogy ne a havi törlesztésű lakás-előtakarékossági konstrukciót válassza, hanem a szerződéskötéskor egy összegben befizetett előtakarékoság legyen a számára kiválasztott opció? Előfordulhat olyan pénzügyi szolgáltató, akinél egyébként ez akár kedvezőbb feltételeket vagy engedményeket, kedvezményeket biztosíthat a szerződéskötő számára.

A harmadik kérdés pedig, amit szintén nem értek, hogy miért nem kerülhet befogadásra, bár szerintem jogos és igazságos a felvetés, hogy mi minősül jövedelemnek és mi nem minősül jövedelemnek bizonyos juttatások kifizetésénél, illetve megadásánál. Részletesen foglalkozik a törvény azzal, hogy ha lakhatás célját szolgáló ingatlan eladnak, akkor ha egy éven belül szintén lakáscélú ingatlan vagy használati jog megvásárlásáról van szó, akkor ez nem minősül jövedelemnek, vagy legalább addig az összegig, amíg ez a költség van, addig nem minősül jövedelemnek. A módosító indítvánnyal egy nagy problémára szerettem volna felhívni a figyelmet, mégpedig arra, hogy devizahitelek válsághelyzetéről volt már szó, nem segítettek rajtuk az előző intézkedések. A devizahiteleseknel nagyon sokszor előfordul az az élethelyzet, hogy azért kénytelenek eladni az ingatlanukat, hogy ne árverésre és kilakoltatásra kerüljön sor, hanem talán még így nagyon kedvezőtlenül, de kedvezőbben tudnak kiszállni a rossz hitelből, illetve az ingatlanból.

Úgy gondolom, hogy ebben az esetben jogos lenne az, ha erre a célra fordítja azt az összeget, tehát meglévő jelzáloghitelt fizet ki, akkor ez az összeg se minősüljön jövedelemnek. Így pont emiatt, mert a saját maga helyzetét az egyik legrosszabb variációban mint végső megoldást szeretne volna menteni, akkor emiatt a következő évben, illetve az egy év letelte után ne essen el különböző juttatásoktól, ami - megjegyzem, mint az előző módosító indítványoknál is -, elképzelhető, hogy a létfenntartását kockáztatja, ha ezt nem kapja meg, pedig azt az ösz-

szegyet tulajdonképpen lakáscélra fordította. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr a következő, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze három gondolatot szeretnék mondani. Az egyik az, hogy államtitkár úr, azt azért szeretném majd kérni, hogy a későbbiekben az ilyen és hasonló törvények tervezésénél ne az legyen a motivációs háttér, hogy az emberek ne takarítsanak meg, az emberek mindent költsenek el, az emberek a saját biztonságukról ne gondoskodjanak. Amikor a vagyon kategóriájába besorolják a takarékbetétek kérdéskörét, akkor ez bizonyos értelemben azzal párosul, hogy ha az van, akkor elveszítem azt, és akkor nem is biztos, hogy kell nekem, hogy az legyen. Szóval, érdemes ezeket az összefüggéseket is egymás mellé állítani.

A másik, ami a megváltozott munkaképességű személyeket érintő vetítési alap kérdéskörét érinti, Korózs képviselőtársam említette, itt gyakorlatilag a módosító nem véletlenszerű, hogy a mindenkori minimálbér legyen az alap. Hiszen ha 2012-ben a 2012-es minimálbér volt a vetítési alap, akkor mondjuk, 2016-ban miért a 2012-es minimálbér plusz az 1,6 százalékos mértékű nyugdíjmelés mértéke? Egyszerűen összefüggéstelen a történet. Nem is tudom, hogy lehet egymáshoz kapcsolni a két dolgot. Egyféleképpen igen, hogy ne legyen 93 ezer forint, hanem legyen most már 94 500 forint. Na de tudja, ma a minimálbér, ugyan a bruttója, de az 111 ezer forint. Tehát akkor érdemes a konzekvenciát fenntartani e tekintetben.

Még egy dolog, amiről talán érdemes szólni, ez a módosítóknak annyira nem tükröződött vissza, ez az állapotváltozás kérdéskörét érinti, ami gyakorlatilag az öt éven belüli újramegállapítások, pozitív, negatív értelmű újramegállapítások kérdéskörét teszi lehetővé. Itt azt én értem, hogy ha az ügyfél javára történik pozitív megállapítás, azt már kevésbé, ha az ügyfél kárára. Persze erre lehet olyan választ adni, hogy hogyan lehetne, hiszen lehet állapotbeli javulásról is számot adni. Csak én azt gondolom, hogy belátható időszakokra szóló biztonságot meg adni kell az emberek számára, főleg akkor, ha az állapotváltozáshoz illetően munkalehetőséget nem tud kínálni a kormány. Márpedig minden számadat, számsor, ami ehhez kapcsolódik, azt mutatja, hogy mértékadó módon elmozdulások e tekintetben nincsenek.

(19.00)

Államtitkár úr majd fog használni néhány számot, ha akar e tekintetben, de szeretném jelezni önnek, hogy akkor a másik oldalról tudom cáfolni mindazt, amit mond, tehát talán nem is érdemes ezeket használnia. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Czibere államtitkár úré a szó. Tíz perce van. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni mind az előző, mind a mostani vitában elhangzó támogató észrevételeket. Azt gondolom, hogy az előző vitában, az általános vitában többen is azt mondták, hogy több részével az előterjesztésnek és a módosító javaslatnak azt látják, hogy jó az irány, de több esetben a mértékkel nem tudnak azonosulni, vagy nagyobb mértékű emelést, vagy nagyobb mértékű támogatást gondoltak volna.

Én most ugyanezt tudom mondani azokra a javaslatokra, amelyek elhangzottak. Azt gondolom, hogy a legtöbb ellenzéki módosító javaslat szakmai irányát, azt, hogy az ebben a javaslatban érintett három legérzékenyebb, legsérülékenyebb, legveszélyeztetettebb társadalmi csoport kapcsán ezekbe az irányokba tegyünk meg a lépéseket, én magam is fontosnak tartom. Ez a javaslat is ennek egy fontos eszköze, mind a megváltozott munkaképességűeknél, mind a gyermekvédelmi gondoskodásban élőknel vagy abból kilépőknel és a segélyezetteknel is. Ugyanakkor fontos volt, hogy néhány tekintetben, amit a jogalkalmazói gyakorlat, tapasztalat összehozott, abban tegyünk lépéseket. Tehát általánosságban azt tudom mondani, hogy a támogató észrevételeket megköszönjük, de azokban az irányokban fogunk továbbhaladni, amelyek most itt elhangzottak.

Néhány konkrét dolgot is válaszként. Az egyik az FHT-emelés - ez a foglalkoztatást helyettesítő támogatás. Azt gondoljuk, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatást, a munkanélküli-segélyt nem lehet önmagában nézni, azt együtt kell alkalmazni és együtt kell nézni a közfoglalkoztatási bérrel és annak a nettójából származó jövedelemmel, a kettő együtt ad képet ezeknek az embereknek a valós jövedelmi helyzetéről. A kormánynak célja, hogy egy évben egyre hosszabb és hosszabb ideig tudjon közfoglalkoztatást biztosítani, ezzel tehát nyilvánvalóan az FHT hatóköre, időtartama csökken.

A másik fontos kérdés az ápolási díj alapösszegének emelése. Mi is így gondoljuk, és arra utaltam az előző vitában, hogy ezt mi is támogatandónak tartjuk, remélhetőleg a közeljövőben ezt meg tudjuk tenni. Ebben az irányban és ebben a törekvésben partnerek leszünk, és mi is így tervezzük.

A következő kérdés az MMK indexálása, a megváltozott munkaképességűek tekintetében fontosnak tartjuk a foglalkoztatási rehabilitáció rendszerének a kiterjesztését, a foglalkoztatási esélyek javítását. Azért az egy fontos momentum, hogy öt évvel ezelőtt

ebben a körben 14-15-16 százalékos volt a foglalkoztatási ráta, most pedig 25-26 százaléknál tartunk. Ugyanakkor fontos, hogy tovább próbáljuk ezt szélesíteni, például az időkorlát megszüntetésével és a jövedelmi korlát mint egységes elv bevezetésével, ami ösztönözni fog a további foglalkoztatásbővülésre.

Az indexálást egy fontos eredménynek tartom. Tehát fontosnak gondoljuk azt, hogy a támogatási mértékek, a minimumok és a maximumok is elindulnak az indexálás útján. Az egy nagyon fontos fejlemény. Azt lehet vitatni, hogy miért ahhoz vagy ehhez az évhez mérjük, de azt, hogy elindul az értékállóság garanciája, szerintem egy vitathatatlan érdeme ennek a javaslatnak.

Vágó Sebestyén képviselő úr két kérdésére. Az egyik a méltányosság kérdése és a jóhiszemű igénybevevők kérdésköre. Valóban így gondoljuk, hogy csökken a diszkrecionalitási szint, illetve a hatóság mozgástere, tehát ezért nem támogattuk. A másik esetben pedig, az otthonteremtési támogatás esetében, mivel lakás-előtakarékossági szerződés esetén csak a megtakarítás évenként történő befizetéséhez kapcsolódik állami támogatás, ha a gyermekvédelmi otthonteremtési támogatás a szerződés kötést követően egyszerre kerül befizetésre, a fiatal felnőtt a további megtakarítási években az állami támogatástól elesik. A fiatal felnőttek érdekében ezért szükséges a gyermekvédelmi törvényben annak előírása, hogy az otthonteremtési támogatásból lakás-előtakarékossági szerződés csak akkor finanszírozható, ha azt minimum négyéves futamidőre kötik, és a befizetés kizárólag részletekben történhet, az egyösszegű befizetés ezért nem támogatható. Pontosan ennek a sérülékeny csoportnak, az állami gondozott gyermekek jogbiztonsága, szociális biztonsága szempontjából fontos a lakás-takarékpénztári törvényhez való illesztése ennek a támogatástípusnak, és szintén az ő biztonságuk érdekében fontos a jelentős, 17-18-19-20 százalékkal történő megemelés a támogatás minimális és maximális összegének.

Végezetül még egyszer szeretném megköszönni a támogatást. Mindazok munkáját szeretném megköszönni, akik részt vettek a törvényjavaslat előkészítésében, és köszönöm önöknek is a parlamenti munkát. Kérek mindenkit, hogy tisztelje meg a fogytékossággal élőkért, megváltozott munkaképességű emberekért, a gyermekekért folytatott kormányzati munkát azzal, hogy megszavazza a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony,

MSZP: „Mennyit ér a nő becsülete?” címmel. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Lehetne az is a címe, mint ahogy ellenzéki képviselőtársaim napirend utáni felszólalásainak, hogy az áldozathibáztatás helyett. Miért is akartuk ezt a címet adni ma a napirend utáni felszólalásainknak? Azért, mert az elmúlt hónapok eseményei rávilágítottak arra, hogy igenis vissza kell hozni a Parlament falai közé az isztambuli egyezmény ratifikálására tett kezdeményezésünket.

Az elmúlt hónapokban újra előtérbe került a szigetszentmiklósi gyermekbántalmazás ügye, ahol kiderült, hogy az elsőfokú bírósági eljárásnál súlyos szabályokat sértett a bíróság a szexuális erőszak vizsgálata során. Majd utána a kaposvári gyermekotthonban történt visszaélések kerültek napvilágra az alapvető jogok biztosának hivatali jelentéséből, és a legutóbbi események kapcsán az Úszósövetségénél a Kiss László-ügy rávilágított arra, hogy sokkal nagyobb a baj Magyarországon, mint ahogy gondolnánk.

Én nem akarnék magával Kiss Lászlóval foglalkozni, de én azt gondolom, hogy van Magyarországon egy olyan sportág, amely kiváló sportolókat tudott adni ennek az országnak. Én édesanya vagyok, és el tudom gondolni, hogy az elmúlt hetek eseményei kapcsán hány édesanya roskadt otthon a fotelba és gondolta végig, hogy vajon az ő gyermekét érintették-e az elmúlt 55 évben azok a dolgok, amik kiderültek a sajtónyilvánosság előtt. Érintették-e az ő gyermekét? Hány édesanya gondolta végig, hogy vajon mit titkolhatott az elmúlt öt évben az Úszósövetség, és minek voltak ezek a gyerekek kitéve?

De van ennél még súlyosabb, ha lehet mondani. Ma Magyarországon egy sikeres sportágat lehet tönkretenni ezzel az üggyel. Nemcsak azért, mert szponzori pénzeket vonnak vissza, ahogy a múlt héten hallottuk, hanem megint csak arra hivatkozva, hogy édesanyák hogyan gondolhatják ma, hogy tehetséges gyermekeiket inkább nem fogják most már úszósportra adni, csak azért, hogy megkíméljék ettől a gyermeküket. És csak egyetérteni lehet ezzel.

Amúgy, képviselőtársaim, el kellene gondolkodni, hogy egyáltalán ennek a Háznak a falain belül mit művelnek egyes miniszterek, egyes képviselők. Jól emlékszünk még az isztambuli egyezmény kapcsán Varga István volt képviselőtársunkra, aki azt mondta egy késő éjszakán a Parlament falain belül, hogy talán az anyáknak vissza kellene térniük a gyermeknevelés mellé, szülni két-három vagy inkább négy-öt gyereket, és akkor lenne értéke annak, hogy jobban megbecsüljék egymást, és fel sem merülhetne a családon belüli erőszak.

(19.10)

Vagy ha a Kiss László-ügy kapcsán meghallgatjuk magát Gyárfás Tamást, hogy mit mondott, a mé-

diában azt mondta Gyárfás Tamás: azt tudtam, hogy volt valami nőügy. És nem akarnám még fokozni, hogy mik hangoztak el az elmúlt két hétben ez ügy kapcsán. Azt gondolom, hogy nekünk, képviselőknek kell példát mutatnunk elsősorban.

És én csak arra kérem képviselőtársaimat, hogy ne csak mi, nők álljunk fel ez ügy kapcsán, hanem csatlakozzanak hozzánk maguk, férfiak is, és a jobbikos képviselőtársaimat kérem, hogy amikor én kezdeményezem Szél Bernadett képviselőtársammal, majd Szelényi Zsuzsával, hogy újra adjuk be az isztambuli egyezmény ratifikálására tett javaslatunkat, kérem, hogy támogassák. Ne tartózkodjanak, ne ellene szavazzanak! Pontosan ezek az ügyek azok, amik rávilágítanak a mai magyar társadalomra, hogy a családon belüli erőszakot mennyire mélyen családon belül akarjuk tartani.

És az a baj, hogy az úszósövetség kapcsán kibukott botrány rávilágít arra, hogy ez nem családon belül van, ez a társadalom minden szegmensében ott van, és nem lehet azt elviselni, hogy nőket, gyerekeket, nyugdíjasokat és fogyatékosokat ma Magyarországon bántalmazás érje, ha szexuális, ha verbális, bármilyen bántalmazás; és szőnyeg alá söpörjük, vagy csak azért, mert nem merünk mi magunk valamást tenni önmagunknak, hogy ez mennyire van jelen ma a magyar társadalomban.

Támogassák ezt, képviselőtársaim, és főleg a férfi képviselőtársaimat kérem erre. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban. - Novák Előd közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP: „Mennyit ér a nő becsülete?” címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam az előbb elmondta, nem söpörhetjük szőnyeg alá a problémát. Itt vagyunk a magyar Országgyűlésben, és igenis megvan a lehetőségünk arra, hogy tegyünk a családon belüli erőszak ellen, tegyünk a nők elleni erőszak ellen.

Ennek egyik eszköze - hiszen azt sem söpörhetjük a szőnyeg alá, hogy a szavakon kívül rengeteg konkrét eszköz is állna az állam rendelkezésére is, hogy érdemben tegyen -, az egyik ilyen az isztambuli egyezmény ratifikációja lenne. Az isztambuli egyezmény 2014. augusztus 1-jével lépett hatályba. Eddig 36 ország csatlakozott ehhez, és csak pár ország van jelen pillanatban, akik még nem ratifikálták ezt az egyezményt. Az egyik ilyen ország Magyarország. Két év telt tel, és a mai napig nem sikerült ezt megtenni.

Többször adtunk be kezdeményezést ellenzéki képviselőtársainkkal arra, hogy végre ez megtörténhessen, a kormány és a kormánypártok ezt érdemi párbeszéd nélkül lesöpörték az asztalról. Pedig ténykérdés, hogy ez olyan eszközrendszer adna a magyar

állam kezébe, amivel tudná segíteni azoknak a jelenleg is nagyon aktívan működő civil szervezeteknek a munkáját, akik hihetetlenül elhivatottak ebben a kérdésben, de tény, hogy az ő hatáskörüknek és teljesítőképességüknek is van határa, és megvan az a pont, amikor az államnak igenis ebben szerepet kell vállalni, hogy küzdjünk a családon belüli erőszak ellen.

Az Európa Tanácsnak a mai napig hihetetlenül intenzív kampánya folyik a nők elleni erőszak felszámolásában, és nemrég itt járt az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének elnöke, akit volt lehetőségünk a Külügyi bizottságban megkérdezni az isztambuli egyezmény ratifikációjáról, arról, hogy hogyan halad ez a kampány. És válaszában ő a bizottsági ülésen is kiemelte azt, hogy milyen fontos, hogy a tagállamok ezt ratifikálják, és ténylegesen mindent meg kell tenni azért, hogy ez megtörténjen.

És lássuk, hogy miben nyújtana segítséget az isztambuli egyezmény ratifikációja! Magyarországnak előzetes számítások szerint körülbelül 6 milliárd forintjába kerülne összesen az, hogy egy olyan eszközrendszert kapjon a kezébe mind jogszabályok finomítása tekintetében, mind pedig konkrét intézményi lehetőségek, oktatás tekintetében, ami nélkülözhetetlen ehhez a küzdelemhez.

Ilyen lenne például az intézményrendszer fejlesztése, a jelzőrendszer további fejlesztése. Ilyen lenne a bírák, a rendvédelmi szervek munkájának segítése oktatásokkal, különféle képzésekkel, hogy ők hogyan tudják még inkább felismerni azokat a helyzeteket, amikor haladéktalanul közbe kell lépjenek; és ténylegesen az, aki molesztálja a családtagjait, nőket, gyermekeket - és hozzáteszem, nem csak a nőkről szól ez a helyzet. Ugyanúgy szól a gyermekekről és adott esetben a férfiakról is. Ahol ilyen erőszak történik családon belül, az minél inkább felfedhető legyen, és a rendőrség is még hatékonyabban tudjon közreműködni ebben.

Ahogy képviselőtársam is említette, Kiss László ügye is arra világít rá, hogy most már nem elegendőek a szavak, hanem tényleges cselekvésre van szükség ebben a témában. Ma Rogán Antal elmondott egy mondatot a napirend előtti felszólalásokra adott válaszban. Mégpedig azt, hogy a nők véleménye kiemelten fontos a kormánynak. Tehát ha ezek a szavak őszinték, akkor azt gondolom, hogy tetteket is megérdemel ez a kérdés, és igenis foglalkozni kell a nők helyzetével, a családon belüli erőszak kérdésével, és azzal, hogy hány gyermeket érint ez a kérdés. Igenis a kormánynak van ebben felelősége, hiszen eddig akárhányszor benyújtottuk ezt a határozati javaslatot az isztambuli egyezmény ratifikációjáról, mindahányszor leszavazták.

És végül egypár adattal fejezném be a hozzászólásomat. Magyarországon a 15 éven felüli nők egyötöde válik erőszak áldozatává, tehát élete során Magyarországon egymillió nőről beszélünk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és hetente egy nő hal meg családon belüli erő-

szak következtében. (*Taps az MSZP és a Jobbik pad-soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik: „Összefoglaló az Ángyán-jelentésekről IV.” címmel. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Hétről hétre igyekszem bemutatni a legsúlyosabb visszaéléseket az államföld-privatizációkkal kapcsolatban. Most már ezt meg tudom tenni olyan formában is, hogy véget ért a második hullám is.

Ha igazak a hírek, akkor összesen három hullámban igyekeznek majd eladni a maradék nemzeti vagyont is, és ez bizony, hogy már így jócskán túl vagyunk a félidőn, elegendő bizonyítékot, elegendő konkrét tény tartalmaz ahhoz, hogy levonjuk a következtetéseket és el tudjuk mondani itt hétről hétre hogy bizony csúnyán átvették a magyar embereket, csúnyán átvették a tulajdonosokat ezáltal, és csúnyán átvették azokat a gazdákat is, akiket azzal hiteltettek, hogy most végre igazságot fog szolgáltatni a harmadik Orbán-kormány, és majd termőföldhöz fognak jutni.

Ma azért hallottunk érdekes számokat. Volt kormánypárti interpelláció is, amire Bitay államtitkár úr válaszolt. Két számot ragadnék ki, és ez - ahogy említettem - érdekes, hiszen saját maga a kormány ismeri el és mondta el ezeket a számokat. Az egyik az volt, hogy minden tizedik gazdálkodó jutott termőföldhöz. Ez már szerintem önmagában lesújtó szám lenne, de úgy tűnik, hogy büszkének rá, mert ahogy mondtam, államtitkár úr egy válaszban mondta el ezeket az arányokat.

A másik, ami döbbenetes volt számomra és még sokatmondóbb szám, az az, amikor azzal védekeznek, hogy az ellenzéknek és a Jobbiknak nincs igaza abban, hogy a nagygazdálkodókat, a tőkét juttatták termőföldhöz, merthogy 150 hektár alatt mennyi földterület került új tulajdonosához. Bizony, ezzel a 150 hektáros számmal is komoly problémáink vannak, és nagyon-nagyon jól tükrözi azt, hogy a Jobbik és a Fidesz között milyen vidékpolitikai, stratégiai, milyen gondolkodásmódbeli különbség van.

Ha önök komolyan gondolják azt, hogy ma a mai Magyarországon 150 hektár termőföld lehet az a limit, az a szám, ami bebizonyítja azt, hogy a kis és közepes családi gazdálkodókat segíti, akkor azt hiszem, komoly baj van a fejekben, és komolyan el kell gondolkodni azon, hogy nem egy nyelvet beszélünk a kormányoldallal.

Ma Magyarországon 150 hektár alsó hangon 200 millió forintot jelent, de a liciteken ez felmehet akár 250-300 millió forintra vagy afölé is. Mondja meg nekem bárki azt őszintén, hogy találkozott-e olyan helyben élő, valóban családi gazdálkodóval, aki ekkora pénzüsszeget elő tudott teremteni, vagy szívesen eladósodna ekkora pénzüsszeg erejéig.

(19.20)

Nyilvánvalóan sem a 150 hektár, sem az afölötti területméretek egyáltalán nem a meghirdetett kommunikációról szólnak.

Ángyán József jelentéseiből már sok mindent szemezgettem, most a legfrissebb anyagból csak néhány konkrétumot hadd említsek meg itt önöknek! Ez az anyag éppen ma került a kezembe. Fejér megyével kezdeném, amely a leghíresebb kedvenc megyénk a földprivatizációval kapcsolatban. Most kifejezetten a 3 hektárnál nagyobb méretű birtoktekről beszélnék. Nagyon sokszor előfordul az a csúsztatás a kormány részéről, hogy a dirib-darab, tényleg nadrágszíjparcelláknak minősülő területeket is folyamatosan bevonja a kommunikációba azért, hogy a statisztika jól nézzen ki, és úgy legyen kozmetikázva, hogy azt elő merjék adni a Ház falai között.

Miről beszélünk a valóságban? A Fejér megyében eddig meghirdetett 677 darab birtoktest, ami összesen 27 ezer hektár, jóval több a megyei átlagnál, hiszen körülbelül 10 500 hektárról beszélhetünk a többi megye átlagát tekintve, tehát ez ennél két és félszer nagyobb. Egy meghirdetett birtoktest átlagosan 40,1 hektár volt. Ez az átlag Fejér megyében. Önök természetesen hozzáveszik a 3 hektár alattiakat is, ahogy említettem, hogy csúsztassanak ezzel. Ez méretkategóriákban a következőt jelenti: 20 hektár alatt - nagyon jól hangzik! - 348 darab birtoktestet adtak el.

De ha megnézzük, hogy ez a területeknek mindösszesen a 10 százaléka, akkor már jól látható, hogy hogyan trükköznek azzal a bizonyos statisztikával. 20 és 50 hektár között 143 darabszám, ami a területek 17 százalékát tette ki, 50 és 100 hektár között, amit én már messze nem a kis és közepes családi gazdálkodók megsegítésének számítanék, 69 volt a darabszám, tehát itt jelentős számbeli csökkenést látunk, ugyanakkor ez a területek 31 százalékát tette ki. Természetesen 100 hektár fölött van a legalacsonyabb szám, a legkevesebb terület, de a területek 40 százaléka ilyen zsíros, jó aranykorona-értékű, 100 hektár feletti állami földek privatizációjáról szól.

Ez a valóság, ezek a tények, és remélem, hogy a kormány a jövőben ezekről fog beszélni, hogy mindenkinek világossá váljon: szó nincs itt a helyben élő családi gazdálkodók támogatásáról. Várom érdemi válaszukat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben. Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának Hallasd a hangod! kampányának eredményeiről, III.” címmel. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Továbbra is nagyon sok véleményt kapunk a fiataloktól a Hallasd a hangod! kampányon belül, ezért egy

újabb csokornyai észrevételt, kritikát, véleményt szeretnék elmondani.

A Jobbik által számtalanszor felvetett nyelvoktatás kérdése és az ezzel kapcsolatos nyelvvizsgára vonatkozó problémák maguknak a diákoknak a körében is jogos és tapasztalati felvetés. Ahogyan azt az egyik középiskolás diák megfogalmazta: a mai világban már nem elég egy idegen nyelv tudása, több helyen kettőt vagy akár hármat is követelnek, írja Tímea. Gábor pedig ezt kiegészítve azt mondja, hogy a nyelvi oktatás színvonala az elit gimnáziumokban is nagyon mélyre tehető. A legjobb tanárokat nagyon kevés osztály kapja meg, a diákok legtöbbször kénytelen nyelviskolában készülni nemcsak a nyelvvizsgára, de még a középszintű érettségire is. Javasolnám ezzel kapcsolatban, hogy inkább ennek a színvonalát emeljék, vagy épp fizessék államilag a nyelvvizsgákat, ha már az egyetemi felvételihez elvárják.

Nem konkrétan az alap- vagy középfokú oktatással kapcsolatosan, de mindenképpen a fiatalok és a továbbtanulás szempontjából releváns témát érint Arnold, aki így fogalmazott: sokkal több ingyenes átképzési lehetőség kellene a munkaerőpiacon állami támogatással, főleg OKJ-s tanfolyamok, képzések. A hiányszakmákhoz kellene igazítani a képzéseket, és ne kössék korhoz ezeket a lehetőségeket.

Ehhez a témához kapcsolódóan egy másik diák, Márk is hangot adott véleményének: sajnálatos módon a kormány megszüntette a szakképzésben az átjárhatóságot. Saját bőrömmön tapasztalom, azt akarják elérni, hogy a tanuló 14 éves korában eldöntse, felnőttként mivel akar foglalkozni.

Szintén érdekes és az oktatásügyhöz közvetve kapcsolódó vélemény az alábbi. A népszavazásokon vagy bármilyen országos vagy helyi választásokon feltételnek kellene lennie a nyolc általános iskolai végzettségnek vagy a régi rendszerben négy elemi-nek, enélkül nem lehetne szavazni, mondja ezt egy diák. Egyébként a Jobbik is felvetette már és vitára alkalmasnak találja ezt a felvetést. Bízunk benne, előbb-utóbb eljön annak az ideje, hogy erről tudunk vitázni.

Többször találkozhatunk - és ezt a Hallasd a hangod! kampányunk során is tapasztalom -, hogy olyan panasz érkezik, ami a nemzeti kultúra iskolai ápolása, továbbadása és a magyar történelemoktatás hiányszakmáira hívja fel a figyelmet. Nóra például így gondolja: szükség van arra, hogy alaposabban tanítsák és tanuljuk a magyar történelmet, hiszen ez a saját múltunk. Persze, fontos tudnunk másokét is, de elsősorban a sajátunkkal legyünk tisztában.

A kampányunk nemcsak arról szól, hogy csupa negatív dolgokat, panaszokat lehet megosztani velünk, hanem arról is, hogy a diákok szimplán kifejtésük és hallassák gondolataikat, meglátásaikat. Erre jó példa Iván levele, aki a beérkezett vélemények döntő többségével ellentétes álláspontot képviselve ezt mondja: vannak jó dolgok is az iskolában, amit azért nem szeretnék kihagyni, mert úgy gondolom, hogy fontos. Sokan azt sajkózzák, hogy körülbelül

száz területen kell megfelelniük naponta, és hogy hagyják el a biológiát meg a történelmet, mert az nem érdekli őket. Őket nem, de mást igen. Biosz, kémia, matek, töri, magyar, föci, rajz s a többi. Azt hangoztatják a diáktársaim, hogy miért nem elég csak egy vagy két tantárgyból kitűnőnek lenni, és hogy a matekot mikor használja majd az életben s a többi. Én, és egyébként sokan mások is, mondja ezt Iván, úgy gondolom, hogy az alapszintű műveltséghez mindenből kell egy kicsi. 25 éves korunkra a negyede se marad meg, de például honnan tudná a diák, hogy milyen pályára akar továbbmenni, ha nem kap tájékoztatást vagy ízelítőt mindenből. Szerintem igenis fontos a biosz, a matek, a töri, a magyar meg a többi. Mint mondtam, az alapszintű műveltséghez szükséges, hogy tudj bárkivel értelmesen beszélgetni, hogy tudj fogalmazni, hogy tudj eszmecsere-t folytatni, mondja ezt egy fiatal.

Egy gimnázium informatika szakos 12. osztályának diákja, Tibor az alábbi tapasztalatait szeretne volna megosztani a Jobbikkal, ezáltal az Országgyűléssel: a középiskolában a diákok fejében már nagyjából kialakul, hogy mit szeretne csinálni később, ezért szerintem a tantárgyakat mindenkinek magának kéne összeállítani aszerint, amit tanulni akar, persze szükségesek kötelező tantárgyak is, de azoknak pedig legyen választható a szintje. Érdekes felvétel. A sok felesleges dolog mellett nem tanítanak a mindennapi élethez szükséges információkat, például hogyan kell hivatalos dolgokat intézni, hivatalos levelet írni, hogyan kell adóbevallást elkészíteni, milyen törvények vannak, mik a jogaink, hogyan kell különböző kérvényeket beadni.

Számos észrevétel érkezett még, továbbra is várjuk a diákok véleményét, mert fontosnak tartjuk, hogy meghallgassuk őket, önökkel ellentétben, kedves Németh Szilárd képviselő úr, akik ezt nem teszik meg. Mi megtesszük, és mi el is fogjuk mondani, lehet róluk vitázni, lehet velük egyetérteni, de mi legalább meghallgatjuk a fiatalokat. Tanácsolom, hogy önök is tegyék ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Németh Szilárd képviselő úr, Fidesz: „159 éve született báró csepeli Weiss Manfréd” címmel. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Ha már megszólaltattam, elnök úr, akkor mindenféleképpen kell reagálnom. Annyira áttetsző volt a történet; nem kell stilisztikatanárnak lenni ahhoz, hogy lássuk, egy ember írta az egészet, nem pedig a diákok. *(Novák Előd: Jaj, de ünnepélyes beszéd! Nem tudja megállni, hogy valamennyi mocskolódás ne legyen benne!)*

Tisztelt Országgyűlés! A Weiss család ősei még a XVIII. században érkeztek hazánkba. Báró csepeli Weiss Manfréd 159 évvel ezelőtt, 1857. április 11-én született Pesten. A Kereskedelmi Akadémia elvégzé-

se után Hamburgban lett inas, majd betegsége miatt 20 évesen tért haza Magyarországra. Ekkor bekapcsolódott bátyja, Berthold üzleti vállalkozásaiba, többek közt a Királyi Gőzmalom alapító részvényesei közé is feliratkozott. A Weiss testvérek 1882. december 28-án kaptak engedélyt első magyar konzervgyárunk létesítésére a Lövölde téren.

Vagyonukat, kapcsolataikat, befolyásukat házasság útján is növelték, ily módon Weiss Manfréd 1884-ben vette feleségül Albert von Wahl vasúti vezérigazgató Alice nevű lányát. Hat gyermekük született. A lányok a Mauthner, Kornfeld és Chorin családokba mentek férjhez, míg egyik fiuk révén a Weiss család a Hatvány-Deutschokkal is rokoni kapcsolatba került.

Amikor 1892-ben a Weiss testvérek üzembe helyezték a gyárat Csepelen, a település még álmos kis mezőgazdasági falu volt, paraszti jellege csak az ő beruházásaik, döntéseik alapján kezdett rohamosan megváltozni, városiasodni, fejlődni. A Csepel-sziget mezőgazdasági munkásai pedig szívesen vállaltak munkát a gyárban, hiszen a tulajdonosok előnyös munkafeltételeket, jó fizetést és egyre több szociális gondoskodást biztosítottak számukra az évek elmúlásával.

1914-ben tört ki az első világháború. Weiss Manfréd az egyéni vállalkozását családi részvénytársasággá alakította át. A háború közepére csúcsra járatta a céget, így Weiss Manfréd vagyona is óriásira duzzadt, a Generál Biztosító 1917-ben közel 100 millió koronára becsülte a csepeli gyár értékét.

(19.30)

Tisztelt Országgyűlés! Weiss Manfréd és családjának tevékenysége azonban nemcsak a termelésben, nemcsak a munkahelyteremtésben, nemcsak a profit maximalizálásában merült ki. A XX. század első két évtizedében épülnek ki Csepel tudományos kutató, kulturális és szociális létesítményei, az anyagvizsgáló laboratórium, a tervezőiroda, a tanoncműhely és a kaszinó. Weiss Manfréd ugyanis fontosnak tartotta, hogy személyes és cégvagyonából jótékony célokra is áldozzon.

Csepelt jelentősen fejlesztették, utakat építettek és támogatták a helyi iskolákat. Több száz munkáscsaládnak emeltek házakat, lakásokat. Finanszírozták a csepeli izraelita és keresztény felekezeteket. A gyár alkalmazottainak kórházat, óvodát, napközit, iskolát, sportpályákat létesítettek. Egyetemi hallgatókat, diákszövetségeket, keresztény és zsidó karitatív szervezeteket, ingyenkonyhákat szponzoráltak. Közben elkészült az Erzsébetfalva-Csepel közötti helyiérdekű vasút, megépült a gyárba vezető iparvágány, Csepel lakóinak száma pedig 1910-re megközelítette a 10 ezer főt.

Weiss Manfréd felesége 1904-ben halt meg. Emlékére az addigra bárói címet és később felsőházi tagságot kapó iparmagnás 1910-ben egy szülőotthont létesített, amely Budapest legmodernebb ilyen in-

tézménye lett. Itt működött például az országban először szervezett terhestanácsadás, és saját nővérképzőt is üzemeltettek. A szolgálatait ingyen kínáló szülőotthonban 1910 és '18 között 5535 gyermek látta meg a napvilágot. Felesége emlékére a gyáros létrehozta a Weiss Alice alapítványt is, amely szegény sorsú lányok életkezdéséhez nyújtott komoly anyagi segítséget.

1919-ben, a Tanácsköztársaság idején államosították a gyárat, Weiss Manfréd ekkor öngyilkosságot kísérelt meg, hiszen a gyára volt az élete. Mérget vett be, és csak a gyors orvosi beavatkozásnak köszönhetően élte túl a mérgezést. Ez után az időszak után, Weiss Manfréd halála után még jó néhányszor el kellett viselniük különböző megszállásokat, gyáruk teljes elhurcolását és kirablását. A legutóbbi ilyen kirablása a gyárnak az 1989-es rendszerváltás után történt.

Ma viszont olyan vezetése, olyan politikai vezetése van Csepelnek, amely Weiss Manfréd életművét mintának, példának tekinti. Szeretnénk megteremteni Csepel újraparosítását, munkahelyek teremtését és a csepeli emberek életkörülményeinek javítását. Ehhez kérjük a Weiss család, a kormány és az Országgyűlés támogatását. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony: „Az áldozathibáztatás helyett.” Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársaim! Az erőszak mindig a hatalomról szól. Azt üzeni, hogy az enyém vagy, azt teszek veled, amit akarok. Bármelyikünk gyereke lehet kiszolgáltatva erőszaknak, hiszen a gyerekek többnyire függő helyzetben vannak valakitől, vagy talán minden esetben. És nincsenek felvértezve arra, hogy ellenálljanak a különböző erőszakos akcióknak.

Az erőszak sokféle arcú. Szóbeli megalázás, fizikai bántalmazás, szexuális erőszak - mind-mind az erőszak rettenetes körébe tartozik. Ráadásul nem függ társadalmi státusztól sem. Magasan képzett, magas intellektusú emberek, magas státuszban ugyanolyan gyakran erőszakoskodnak, mint azok, akik nincsenek hatalmi helyzetben, vagy nem olyan nagyon képzettek. Akik viszont hatalomban vannak, azokban nagyon gyakori a sérthetlenség érzése. A sérthetlenség pedig erőszakra adott válaszainkat lecsökkenti. Az erőszakos eseteknél a sérthetlenség érzése áll szemben a mérhetetlen megaláztatással, az önbizalomhiánnyal, a bujdokolással, azzal, hogy nem merünk segíteni valakinek, a magánnyal. A sérthetlenség érzése szemben áll azokkal, akik bántalmazást szenvednek el.

A Kiss László-botránynak is egyértelműen ez a tapasztalata. Amikor egy nemzeti hősről kiderül, hogy undorító bántalmazó volt, amit eltitkolt országvilág előtt, akkor az első reakció az, hogy összezár mögötte a hatalmi elit. Ismerjük ezt a jelenséget. Így

volt ez akkor is, amikor Dominique Strauss-Kahnról, a nemzetközi monetáris hatóság nagy hatalmú elnökéről derült ki, hogy erőszakoskodott. Ez volt a Zsannett-ügyben, amikor rendőrök erőszakoskodtak csoportosan. Így volt Damu Rolandnál, akiről celebként nehezen volt elhíhető az erőszakoskodás. De mindegyik esetben kiderült, hogy bizony ez történt. Strauss-Kahn nemcsak egy erőszakos személyiség volt, az ő botránysorán hatalmas mennyiségben, nagy számban hullottak politikusfejek Franciaországban.

Rendőr, politikus, celebritás, mindenki lehet erőszakos. Nem függ az erőszak a társadalmi státusztól. Ezért is nagyon fontos, hogy ez a bizonyos Kiss-ügy napvilágra került végre. Pont akkor, amikor az UNICEF pár éve egy nagyon komoly jelentést jelentett meg arról nemzetközileg is és Magyarországon is, hogy milyen drámai viszonyok vannak az erőszak tekintetében a sport területén. A sportban, amelynek alapvető funkciója az örömforrás, az, hogy szeretik csinálni, mindenki, gyerekek és felnőttek, ami egészséges, ami az ember testét edzi, ami alapvetően örömforrás.

Az UNICEF magyarországi vizsgálatából kiderült, hogy a magyar sport világában a fiatalok 70 százaléka szenved megaláztatástól, verbális erőszaktól, 39 százaléuk rendszeres fizikai bántalmazást szenved el, és 31 százaléuk, az egyharmaduk szexuális erőszak áldozata is. Egészen iszonyatos számok ezek! Kiderült, hogy a sportban az erőszak tabu. Ma is ezeket a falakat feszegetjük, amikor erről az ügyről beszélünk. Felnőtteknél is tabu, nemhogy a gyerekeknél, akiknek ilyen hatalmas aránya szenved akár szexuális erőszaktól, beavatási szertartásoktól.

Kiderült az, amit egyébként is tudunk az erőszakos eseményekről, hogy a függő viszonyban lévő fiatalok a megfelelési kényszer hatása alatt, a teljesítménykényszer hatása alatt segítség híján elképesztő módon ki vannak téve az erőszaknak. Lelki megaláztatásnak, erőltetett kockázatvállalásnak, fizikai büntetésnek, doppingnak, mindenféle tiltott és egészségtelen szerek használatának és egészen sok esetben szexuális erőszaknak. Mindez elfogadhatatlan.

Ahhoz, hogy a magyar sport a Kiss-ügy kapcsán megtisztuljon és előreléphessenek, levelet írtam Borkai Zsoltnak, a Magyar Olimpiai Bizottság elnökének, hogy széles körű vizsgálatokat kezdeményezzen, és tárja fel az erőszak helyzetét a sportban, valamint Gyárfás Tamásnak is természetesen. Nagyon fontos, hogy a MOB olyan etikai kódexet állítson elő, ami egyértelmű módon elítéli az erőszakot, és segítséget nyújt azoknak, akit bántalmaznak. Természetes módon minden segítséget meg kell adnunk.

A kormány dolga pedig az, hogy végre elfogadtassa és bevezesse Magyarországon az isztambuli egyezmény szabályait, amely fiatalokat, felnőtteket, nőket megvéd az erőszaktól, kampányt indít az erőszak ellen, és széles körben megbünteti és elfogadhatatlanná teszi ezt a jelenséget Magyarországon. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Bangóné Borbély Ildikó és dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik, a következő napirend utáni felszólaló: „Elárverezett természetvédelem - mi lesz a Natura 2000 területek sorsa?” Tessék!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedje meg, hogy miután néhány jobbikos férfi képviselőtársammal képviselő asszonyok gyűrűjében itt maradtunk, azzal a mondattal kezdjem napirend utáni felszólalásomat, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom mind a családon belüli, mind pedig a családon kívüli erőszak minden formáját elítéli, legyen szó akár fizikai, pszichikai vagy verbális erőszakról.

Mai témám pedig az elárverezett Natura 2000 területek, ugyanis Magyarországon a mintegy 4,3 millió hektár termőföldből 520 ezer hektár tartozik a Natura 2000 besorolás alá. Ezek a területeken, ugye, képviselőtársaim is jól tudják, hogy az uniós szabályok, valamint a közjólét fenntartása értelmében csak olyan mezőgazdasági tevékenységet lehet folytatni, amely összehangolja a termelés szempontjait és a szántóföldet élőhelyül használó állatfajok megőrzését. Ez ügyben az utóbbi időben több természetvédelmi szervezet és maga a Jobbik is intézett már felszólalást, kérdést Fazekas Sándor miniszter úrhoz. Mégpedig a tekintetben, hogy ezeket a Natura 2000 területeket ugyanúgy elárverezik a földárverések során, mint bármilyen más szántóföldet, nincsenek tekintettel a természetvédelem érdekeire. Az egyes fajok élőhelyeit ezek a megfelelő gazdálkodás mellett megőrzött szántók és legelők jelentik, ezért is nagyon fontos ezen területek megőrzése.

(19.40)

A Kiskunság, a Hevesi-sík és a Mosoni-sík területén jelentős területek válhatnak a földárverések részévé. Ezek a területek több madárfajnak adnak otthont és szaporodási területet, például a fokozottan védett tűzoknak. Félő, hogy a magánkézbe kerülést követően olyan mértékű környezetrombolással járó tevékenységet fognak folytatni az új tulajdonosok, ami nem teszi majd lehetővé az egyes védett madárfajok fennmaradását.

Eddig az ilyen besorolású földek esetén hasznobérlés volt a jellemző, és a földhasználatot kormányrendelet írta elő. Félő, hogy a magánkézbe kerülést követően a Natura 2000 besorolású földek esetében az állam közvetlen beavatkozási lehetősége megszűnik, így az állam a földjeivel együtt a természeti értékek megőrzését segítő tulajdonosi jogait is elveszíti. Társadalmi érdekből, közérdekből vagy az egészséges környezethez való jog érvényesülése érdekében szükség lehet a tulajdonjog korlátozására, Fazekas Sándor miniszter úrnak meg kell tagadnia az engedélyt, az árverésre bocsátás előtt is élnie kell ezen jogával.

Felhívnam képviselőtársaim figyelmét, hogy a Natura 2000 besorolású területek nem szabályszerű

használata kötelezettségszegési eljárást vonhat maga után az Európai Unió részéről. További aggodalomra ad okot az Európai Bíróság egy 2014-es állásfoglalása a Natura 2000-es területek kapcsán: a tagállamok kötelesek javaslatot tenni az Európai Bizottságnak egy Natura 2000-es terület visszaminősítésére, tehát a rendszerből való kikerülésére, ha a terület tulajdonosa ezt kéri, és bizonyítja, hogy a terület környezetrombolása miatt a terület nem tud hozzájárulni a Natura 2000 természetvédelmi céljaihoz.

Korábban is feszültség volt érzékelhető a tulajdonosok és a beruházók, valamint a természetvédők között: a beruházók jellemzően általuk észszerűtlenül szigorúnak tartott természetvédelmi szabályokba és megszorításokba ütköznek, a természetvédő szervezetek és aktivisták pedig gyanakvással és kétkedéssel szemlélik a beruházásokat kísérő intézkedéseket. Az ingatlanulajdonosok folyamatos értécsökkenés miatt panaszkodnak, ezért kibúvókat keresnek, szeretnék kivetetni a földjeiket a Natura 2000 besorolás alól, mert szerintük az már nem szolgál természetvédelmi funkciókat. A természetvédelmi hatóságok ezeket az indítványokat általában rendre elutasítják, azonban a korábban említett uniós ítélet változtathat ezen a szokáson.

Egy tervezett beruházás hatásairól részletes hatásbecslést kell készíteni, ami alapján meggyőződések a természetvédelmi hatóságok arról, hogy a beruházás nem fogja hátrányosan befolyásolni az adott természeti terület épségét. Ha a hatásbecslés kedvezőtlen eredménnyel zárul, akkor csak kiegyenlítő intézkedések mellett lehet olyan társadalmi vagy gazdasági érdek alapján engedélyezni a beruházást, ami felülírja a természetvédelem érdekeit, ilyen érdekeket pedig rendkívül nehéz valószínűsíteni egy magánberuházás során. Egy korábbi esetben, a balatonfenyvesi kikötő építésénél sem készült el a megfelelő megnyugtató hatástanulmány, ezért okunk van feltételezni, hogy a jövőben értékesített területek esetén sem lesz másként, és megint a haverok járnak jól. A kivitelező Előny Kft.-hez olyan nevek köthetők, akik a korábbi években részesei voltak több gyanús ügyletet lebonyolító vállalkozásnak, például a sikertörténetnek nem nevezhető HospInvestnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen területeknek a legjobb gazdája az állam kell legyen, ezért felszóljuk újra a kormányt, hogy ne herdálja el a területeit, különösen a Natura 2000-es természetvédelmi területeknél figyeljen oda arra, hogy ezek a természeti értékek megőrzésre kerüljenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr következő, a Jobbik képviselője: „Vasútépítés, avagy a kormányközeli oligarchák másik kedvenc fejőstehene” címmel. Tessék!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik részéről már nagyon sokszor kifejtettük abbéli véleményün-

ket, meggyőződésünket, hogy a közlekedési módok közül a vasútnak kiemelkedő a szerepe, hiszen költségkímélőbb, energiatakarékosabb, biztonságosabb, mint mondjuk, a közúti árufuvarozás vagy személyszállítás. Már csak azért is szükség van a vasútra, mert nélküle még nagyobb lenne a már az amúgy is túlterhelt közutakra zúduló kamionok áradata. A vasút a hőskorától kezdve óriási hatással van a gazdaságra és a társadalomra, tehát a fejlesztése szükségszerű, de annak hatékonysága egyáltalán nem mellékes.

Márpedig rossz referenciából sajnos van elég Magyarországon, gondoljunk csak a végtelen történetnek tűnő, elképesztően drágán és elképesztően botrányos körülmények között épülő esztergomi vonalra, vagy a szintén nem makulátlan Lepsény-Szántód szakasz körüli hibákra, anomáliákra! És máris itt a dél-balatoni vonal fejlesztéséhez kapcsolódó legújabb vasúti botrány, hiszen jó gavallér módjára majd' 25 milliárd forinttal megtoldották az eredetileg tervezett számlát, amivel nem lenne semmi probléma, ha a saját zsebük terhére tennék, csak hogy Szántód és Balatonszentgyörgy között nem magánberuházás történik. Persze, lassan megszokjuk, de nyilván elfogadni soha nem fogjuk: ha a vasútépítésben is remeklő, a nemzet gázszerelőjének az érdekei úgy kívánják, akkor a közpénz nem számít, dőlhet a lóvé, hadd gyarapodjék a pártkedvenc oligarcha!

Mindezt akkor, amikor a latin-amerikai bérkülönbségek a vasútnál is pofátlan magasságokba szárnyaltak: míg egyesek a mezőgazdaságban szerzett tapasztalataikra támaszkodva fejőstehenet látnak a vasútépítésekben is, és busás profitot vágnak zsebre onnan is, addig másoktól viszont ilyen üzenetet kapok, idézem: „Tiszteletem! Ha esetleg érdekelné, hogy mi megy még a MÁV-nál, kérem, holnap, ha az ideje engedi, látogasson el a barcsi állomásra, ahol láthatná, hogy nettó 76 ezer forintért hogy cserélünk betonlapot a XXI. században: kézzel, villával, csákmánnyal, gépesítés nélkül, majd' 300 kilós betonlapokat négyen, kézzel hurcolva, reggel nyolctól délután három óráig, mindenféle védőital, munkaruha, járandóság nélkül.” - eddig az üzenet.

Mindezek mellett pedig elvárnák a tisztelt kormánypart részéről, hogy holnap, azaz a keddi szavazás során fejbólintó Jánosként igent mondjunk a 85 százalékban kínai hitelből megvalósítandó Budapest-Belgrád vasútvonal 166 kilométeres hazai szakaszának 500 milliárd forintba kerülő felújítására. Kamatokkal terhelt 100 ezer forint újabb adósságot raknának a csecsemőtől az aggastyánig minden magyar nyakába. A beruházás amúgy is brutálisan felülárazottnak tűnik, hiszen pirulás nélkül elég nehéz lenne bemagyarázniuk, hogy a tükörsima alföldi részekben miért is kerül 3 milliárd forintba egyetlen kilométer - mi soknak találjuk ezt egy kicsit -, vagy követve az M6-os autópályánál már megismert jóféle szocialista hagyományokat, talán majd összekotorják a földet, hogy a vakondtúrásnak is beillő halmok alá

végezetül alagutat fúrjanak. Ráadásul semmiféle garanciát nem látunk abban, hogy a most hangoztatott 500 milliárd 500, s nem 600 vagy 700 milliárd lesz a végén. Amilyen mohók a nagyra nőtt fideszes kisgömböcök, ezen sem csodálkoznánk.

Természetesen örülnénk annak, ha hazánk lenne a Kelet lánDSAhegye, örülnénk annak is, ha Magyarország a Kína és Közép-Európa közötti együttműködés regionális központjává válhatna, szívesen vennénk, ha rajtunk keresztül vezetne az új selyemút. Elismerjük, hogy a gazdasági, társadalmi kapcsolatok tekintetében a balkáni vasútvonal fejlesztése rendkívül fontos európai érdek, olyan, mint a Rail Baltica északon, de amíg a költségvetés éves szinten a vasúti pályahálózat működtetésére, valamint a személyszállítási közszolgáltatások költségtérítésére, tehát a MÁV-ra összesen a most a 150-es vonalra szánt összegnek csupán a felét adja, addig bombabiztos garanciákat várunk el egy ilyen gigaberuházás kapcsán. Ahogy a törvényjavaslat vitája során elmondtam - ott is meg írásban is eredménytelenül kértem -, hadd lássuk a gazdasági megalapozó számításokat, a hatástanulmányokat, az üzleti partner garanciavállalását! Hadd halljuk az ígéreteket a vonalhoz kapcsolódó közlekedési integrációra! Miért nem bizonyítják be, hogy nem közpénzpazarlásról, a megalenyúlásokat lehetővé tevő, soha meg nem térülő projektről van szó?

Ugyan támogatjuk a vasúti fejlesztéseket, de mindezen garanciák nélkül, ezek hiányában nem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot. Várnám az érdemi választ, de az eddigi tapasztalatok fényében sajnos hiába. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő felszólaló: „Tragikus állapotok a szociális területen” címmel. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a napirend előtti felszólalásommal kezdve ezzel a címmel több felszólalásunk is volt, interpellációk, illetve napirenden kívüli felszólalások. Ezekben a felszólalásokban a tényleges, tragikus helyzetre szeretnénk volna felhívni a figyelmet, ami egyrészt érinti magát az ágazatot, az ágazat felépítését, magukat az ágazatban dolgozó szakembereket, illetve másrészt érinti az ellátottakat, a segítségre szorulókat, a legelesettebb helyzetben lévőket.

Látjuk azt, hogy mennyivel nehezebb a helyzete ma Magyarországon egy embernek, egyre nehezebb, egyre jobban elszegényedik, a társadalmi olló egyre jobban nyílik, és eközben pedig azt látjuk a másik oldalról, hogy akiknek törvény szerint hivatalosan, az ellátórendszeren keresztül segíteniük kellene ezeken a rászoruló embereken, nagyon sok esetben nehezebb és rosszabb anyagi helyzetben vannak, mint azok, akiken segíteniük kellene.

(19.50)

Évek óta ígérgetik a szociális életpályamodellt, ez nem kerül bevezetésre. A legújabb ígélet szerint majd 2017 nyarán vagy második felében történik ez meg, ennek a megalkotása.

Úgy gondolom, látva a mostani kapkodást, illetve az összehordott, illetve nagyon hebehurgya és kapkodó módon összehozott rendszerek helyett ennek a kidolgozására kellene fordítani az energiákat. Csak hogy néhány példát említsek arra, hogy milyen elsietett, elhamarkodott és elkapkodott intézkedések voltak az utóbbi időben, ha csak a mai napnak a tárgyalásait, vitáit vesszük, akkor felsejlik az, hogy a mi ágazatunkat, a szociális ágazatot érintő törvénymódosításoknál minden esetben öt-hat-hét-nyolc bizottsági módosító indítványra volt szükség, ugyanis annyira gyorsan akarták a törvényhozás elé hozni ezeket a kérdéseket, hogy nem figyeltek sem a stilsztikai, sem a nyelvhasználati, sem a kodifikációs hibákra, és ilyen szempontból, még ha a szakmai szempontokat nem is nézzük, elhamarkodott és elnagyolt javaslatokkal találkozunk.

Látjuk nagyon jól azt, amit már napirend előtti felszólalásomban is említettem, hogy a központosítás itt is vakvágányra futott, és szeretnénk már látni azt, hogy Balog miniszter úr, ahogy a KLIK-nél kijelentette, hogy túltolták a biciklit, és ezzel a túlzott központosítással, illetve a KLIK felépítésével túlzásokba estek, és nem igazán azt a célt szolgálja, amit ők szeretnének, szeretném, hogyha ezt végre kijelentené a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatósággal kapcsolatban is. Igenis, ki kellene jelentenie, mert lassan ez a vízfej, amit ráültettek az ágazat, illetve a szféra nyakára, nemhogy segítené annak a munkáját, hanem nagyon sok esetben akadályozza a munkavégzést.

De ha már kapkodásról beszélünk, a legutóbbi idők egyik kapkodásáról beszéljünk, ami január 1-jén lépett hatályba, a gyermekjóléti központok kialakítása, a gyermekjóléti és családsegítő rendszer teljes átalakítása, amiről még azt mondom, hogy szakmai szempontból egyet is lehetne érteni, igenis, legyen egy kezelés alatt mind az ügymenetek, mind az ágazatok közötti párbeszéd segítése céljából, csak itt, úgy látszik, bebizonyította az élet, hogy semmi másról nem szólt ez az átalakítás, mint a megtakarításról. Még most is, tavasszal is, bár január 1-jén hatályba lépett már a törvény, egymással labdáznak a szolgáltatók, a járási kormányhivatalok, az SZGYF-nek az országos, illetve a helyi vezetése is, olyan alapvető kérdéseken, hogy egy gyermekjóléti központhoz tartozó épület most telephelynek minősül vagy nem telephelynek minősül, azt milyen jogcímen tudja használni, és egyszerűen a szolgáltatóknak senki nem tud egy épkezláb választ sem adni ilyen alapvető kérdésben. És arról már ne is beszéljünk, hogy milyen új feladatok vannak, arra a státuszokat hogyan kell megosztania, milyen szakirányú végzettség kell, hogyan kell magát a humán erőforrást, illetve magát a munkát megszervezni. És akkor mellette vannak

még olyan lemaradások, amit szintén ezeknek a központoknak kellene ellátniuk, az iskolai szociális munka, de ebben a káoszban már nem is várhatjuk azt, hogy ez megtörténjen. Pedig ha azt mondjuk, hogy a gyökereknél kell kezdeni a változtatásokat, úgy gondolom, hogy ez lenne az a státusz, ami elengedhetetlen lenne a prevencióhoz, elengedhetetlen lenne ahhoz, hogy egy valamiért félresiklott életet még a gyökerénél, még a legelejenél visszafordítsunk, és normálisan integráljuk vagy reintegráljuk ezeket az embereket a társadalomba.

Változtatni kell mind a központosításon, mind a bérhelyezeten, mert máskülönben ez a rendszer fenntarthatatlanná válik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik: „Helyi közügyeinkről” címmel. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A költészet napja, április 11-e kapcsán, kérem, engedjék meg, hogy egy idézettel kezdjem: „Seregesen senkik jönnek, / Megrabolnak, elköszönnek / Gúnnyal, szabadon, / Mi bennem gyúlt, mindenkié / A vagyon.” Megdöbbenően aktuálisak ezek a sorok, mintha Ady Endre itt élne ma is velünk és ismerné a korrupcióval átitatott, mérgezett hazai közéletet.

Ha csak az elmúlt hónapok-hetek híreit megnézzük, láthatjuk, valóban seregesen jönnek azok a senkik, akik nemzeti vagyonunkra éhesek. De kikről is van szó? Tisztelt Ház! Az elmúlt időszak hírei kapcsán vitán felül elsőként a nemzeti keresztaput, Andy Vajnákat kell megemlítenünk. Az állami tulajdonú, fenntartású banktól milliárdokat ajándékba kapó, éves szinten sokmilliárdos adókedvezményt élvező offshore lovag minden nyereségét luxemburgi adóparadicsomba menekíti ki. És az illetékes miniszter ezt a jogát nemrégiben, mint tudjuk, meg is erősítette.

De azt is tudjuk, illetve ahogy azt sajtóhírekből, szakmai konferenciákon elhangzott hozzászólásokból megtudhattuk, a Városliget erősen vitatott átépítése, beépítése is részben az ő javát fogja szolgálni. Tisztelt Képviselőtársaim! Előfordulhat az, hogy a Vajdahunyad várának kiürítése, és - ahogy az egyik minisztertől hallottuk - gazdaságossági szempontok miatti funkcióváltása, azaz vendéglátóhellyé alakítása is Andy Vajna érdekében történik? Lehet, hogy ott is egy kaszinó fog létesülni?

De ha már a Liget-projektről beszélünk, muszáj ezzel párhuzamosan megemlíteni a budai Vár sorsát is, vagy ahogy mostanában inkább nevezni szokták, a Zsidai-vár sorsát, hiszen Zsidai Zoltán Roy, mint hírlík, komolyan érdekelt a budai Vár tervezett funkcióváltásában. Orbán Ráhel korábbi munkáltatója a hírek szerint igen jól fog járni azzal a beruházással, amit a Magyar Nemzeti Bank egyik alapítványa a

Szentháromság téren valósít meg egy egykori kultúrpalota műemlék épületében. Ugyanakkor a Vár építése kapcsán más fideszes oligarcha neve is megemlíthető. Így például a Garancsi István, a Market Építő Zrt. tulajdonosa; Mészáros Lőrinc, a nemzet gázszerelője, illetve annak veje, a Magyar Építő Zrt. vezetője. Az építkezéseknek, a tervezett beruházásoknak köszönhetően így nemzeti vagyonunk, büszkeségünk a budai Vár a fideszes nagytőkések otthonává, klubjává fog válni, zülleni.

Tisztelt Ház! Ha már az előbbieken megemlítettem a miniszterelnök egyik családtagját, hadd említsem meg most az egyik másik rokonát is, illetve annak gazdasági tevékenységét. A nemzet veje, Tiborcz István sajtóhírek szerint Gaith Pharaon, az FBI által is körözött szaúdi olajmágnás érdekkijárója lett Magyarországon. Kastélyvásárlások után most Budapest belvárosában, a József nádor téren álló Postabank-székházat vásárolta meg - szintén egy műemlék épület -, és valószínűleg luxushotelt fog építeni. De várhatóan a szomszédos pénzügyminisztérium épületét is már kinézte magának. Vajon ebben is Tiborcz István fog neki segédkezet nyújtani?

A téren álló szobor József nádort ábrázolja, aki a főváros egyik legelkötelezettebb fejlesztője volt. Mit gondolna magában, ha látná, hogy az általa is garapított nemzeti vagyont miként hordják szét az „Álmagyarok s jöttment népség / S cimeres ronda cselédség / S nagyúri nagyok”? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, a következő napirend utáni felszólaló: „Áldozathibáztatás helyett 1.” Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma számos országgyűlési képviselő fehér szalagot visel a magyar parlamentben, ez a nők elleni erőszak elleni küzdelem nemzetközi jelképe. Egy felszólalássorozattal is készültünk a mai napra, több pártból és többen csatlakoztak a kezdeményezésünkhöz, amelynek „Áldozathibáztatás helyett” címet adtunk. Szeretném hangsúlyozni, hogy ez egy olyan ügy, amely pártok fölött álló, és nagyon fontosnak tartom, hogy ebben a témában teljes konszenzus legyen a magyar parlamentben.

Azért is szólalunk fel, mert történtek itt olyan dolgok, amelyek mellett nem lehet elmenni szó nélkül. Nyilván kapcsolódunk ahhoz az eseményhez, amely múlt héten robbant hír formájában, hogy a magyar úszóválogatott szövetségi kapitánya, Kiss László 1961-ben súlyos bűncselekményt követett el. Az akkor 21 éves Kiss László két tettestársával egy lakásba csalt, majd csoportosan megerőszakolt egy fiatal lányt. A bíróság másodfokon három évre ítélte Kisst. Büntetésének kétharmadát sem töltötte le, húsz hónap után szabadult. Az eset után folytathatta úszókarrierjét.

A most hatályos törvények szerint ezt feltehetően nem tehetné már meg, de a jogalkotásban azért bőven van még tennivaló. Mindannyian emlékszünk a gólyatábori erőszakra, amely után egy törvényjavaslatot adtunk be, amit a Fidesz anno nem szavazott meg, pedig fokozná a gyermekek védettségét a bántalmazó személyektől.

(20.00)

Újra megpróbáljuk ezt a törvényjavaslatot benyújtani, azt gondoljuk, hogy előbb-utóbb a Fidesznek is be kell látnia, hogy vannak olyan javaslatok, amelyekben nem azt kell nézni, hogy az ellenzék adja be vagy a kormánypárt, hanem egész egyszerűen meg kell szavazni.

Ráadásul azt gondolom, hogy az, ami az ügy múlt heti kirobbanása után történt, és mindaz, ami felelős politikusok és vezetők szájából elhangzott, nagyon sokat ártott a nők elleni erőszakkal szembeni küzdelem ügyének Magyarországon. Az, hogy a nők bántalmazása, a fizikai és szexuális erőszak bűncselekmény, amiért semmilyen körülmények között nem vonható felelősségre az áldozat, sajnos úgy tűnik, a mai napig nem evidencia, és ebből a szempontból kiemelten fontos, hogy politikusok mit és hogyan nyilatkoznak. Éppen ezért jelzésértékű az, hogy időről időre kirobbanó esetekre milyen reakciók érkeznek. Nem tudom eléggé hangsúlyozni annak a jelentőségét, hogy egy ilyen ügy kapcsán milyen nyilvános állásfoglalások születnek felelős pozícióban lévők részéről. Ezek a reakciók ugyanis orientálják a társadalmat a nők elleni szexuális erőszakra való gondolkodásban, jelentős a hatásuk a tudatformálásban. Fontos, hogy a közszereplők és a véleményvezérek tudatában legyenek az ezzel kapcsolatos felelősségüknek.

Kiss László kapcsán két reakcióra szeretnék kitérni. Az egyik a Magyar Úszó Szövetség vezetőinek és edzőbizottságának kiállása a szövetségi kapitány mellett, valamint a MÚSZ elnökének, Gyárfás Tamásnak a nyilatkozata. A MÚSZ szűkebb vezetősége pár nappal az ügy kirobbanása után, mint ismeretes, egyhangúan kiállt Kiss mellett, megerősítette őt pozíciójában, azt írták, hogy az egykori edző lehetőséget kapott arra, hogy teljesítményével, helyállásával feledtesse bűnét, és ez sikerült neki. Hasonló szellemen nyilatkozott a MÚSZ elnöke is, aki azt mondta, idézem: „A Kiss László ifjúkorában elkövetettek elévültek. Ha egy bűnös leróttá büntetését, akkor joga van újfent méltóképpen beilleszkedni a társadalomba. Kiss László a mögöttünk lévő fél évszázadban a maga területén egyedül alkotott.” Más szavakkal, de hasonlóan nyilatkozott Lázár János is a múlt csütörtöki kormányinfón. A miniszter szerint, bár a kitüntésekről szóló törvény szerint csak kivételesen méltányolandó esetben lehet kitüntetést adományozni annak, akit korábban bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítéltek, hozzáteszem, függetlenül attól, hogy mentesült-e már a hátrányos jogkövet-

kezmények alól, idézem: „Kiss László mellett tíz olimpiai bajnoki aranyérem van a serpenyő másik oldalában.”

Úgy gondolom, a Magyar Úszó Szövetség és Lázár János ezekkel a kijelentéseivel azt üzent a magyar társadalomnak, hogy a nemi erőszak és a tíz olimpiai arany van a serpenyő két oldalán. Az olimpiai aranyak úgymond e szerint a megfogalmazás szerint nagyobb súllyal esnek latba, mint egy csoportosan elkövetett nemi erőszak. Úgy is lehet értelmezni ezeket a kijelentéseket, hogy az azóta elért eredmények szerinte úgymond jóvátették az egykor elkövetett bűnt, erkölcsileg mossák tisztára az elkövetőt. A szexuális erőszakot ifjúkori botlásnak tekintik, bocsánatos bűnnek, ami úgymond nem árnyékolhatja be egy sikeres embernek az érdemeit.

Na most, ha Magyarországon felelős pozícióban lévő közszereplők és véleményvezérek így viszonyulnak a nők elleni erőszakhoz, addig nagyon nehéz felelős küzdeni ezen a területen. A társadalomnak ugyanis látnia kell: valóban zéró tolerancia érvényesül az erőszakkal szemben, senki sem kaphat felmentést, és számolnia kell a következményekkel. Szeretném leszögezni: politikusoktól kiemelten elfogadhatatlan a bűncselekményt relativizáló vagy áldozathibáztató megnyilvánulás. És hozzá kell tennem azt is, hogy a továbblépéshez feltétlenül szükség van az isztambuli egyezmény ratifikációjára, ebből a Lehet Más a Politika nem enged. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, a következő és egyben mai utolsó napirend utáni felszólaló: „Áldozathibáztatás helyett 2.” Tessék, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Kiss László-ügy egy másik aspektusára szeretnék rávilágítani a felszólalásomban, folytatva azt a gondolatmenetet, amit Szél Bernadett képviselőtársam elkezdett. Az eset kapcsán több olyan vélemény is megjelent, ami megpróbálja az elkövetett csoportos nemi erőszakot kontextusba helyezni. Többen is elmondták, hogy az úszósport akkori sajátos világában az erkölcsi normák is eltértek az elfogadottól. A lányok, idézem: „kaphatóbbak voltak, a vadászat vég nélkül folyt, és nem eredménytelenül”. Ezen vélemények szerint Kisséknek csak pechjük volt, mert ők lebuktak, és bár nem is követtek el erőszakot, a szülők nyomására bíróság elé került az ügy.

Az ilyen vélemények, amelyek a sportvilágot egyfajta sajátos szubkultúráként állítják be, ahol más normák, más szabályok működnek, szabadabbak az erkölcsök, relativizálják az erőszakot, felmentik az erőszaktevőt, és az áldozatra hártják a felelősséget. Amikor a Magyar Úszó Szövetség elnöke, Gyárfás Tamás azt mondja, hogy mindenki tudott, csak nem beszélt arról, hogy Kissnek volt valamilyen nőügye, gyakorlatilag azt mondja, hogy az úszósport, bár tudott az

esetről, nem tulajdonított neki jelentőséget, ahogy a MÚSZ vezetősége és edzői bizottsága sem, hiszen egyhangúlag bizalmat adott Kiss Lászlónak, amikor a szövetségi kapitány elmozdításáról szavaztak.

Az elmúlt tíz évben több, az úszósportban elkövetett szexuális erőszak vagy zaklatás esete került napvilágra. Gondoljunk csak Szepesi Nikolettire és úszótársai esetére, akiket évtizedeken át zaklatott „Kicsi bácsi” masször. Az UNICEF 2014-es jelentése is sötét képet fest a magyar sport világáról. Azt írja, hogy a magyar sportoló gyerekek 73 százalékát éri bántalmazás, 39 százalékát fizikai erőszak, 31 százalékát szexuális zaklatás. Senki sem vonja kétségbe azt, hogy az úszósport világában gyakrabban fordulnak elő erőszakos esetek, de ez nem jelenti azt, hogy az itt elkövetett erőszak más megítélés alá kellene hogy essen. Nem jelenti azt, hogy edző és tanítványa vagy az úszók által csoportosan elkövetett erőszak ne számítana erőszakknak, ne volna bűncselekmény. Nem jelenti, hogy az erőszakot elkövetők felelőssége bármilyen módon is áthárítható lenne az áldozatra. Meg kellene végre érteni, az erőszak akármilyen közegben követik el, és akárki is az elkövető, az bizony erőszak. Az erőszaktevők nem vádászató és csajozó fiúk, hanem bűncselekményt elkövető erőszaktevők, az áldozatok pedig nem mindenre kapható lányok, hanem az erőszak áldozatai. Ha mindezeket kétségbe vonjuk, az nem más, mint a bűn relativizálása, az erőszaktevő felmentése és az áldozat hibáztatása. Zéró toleranciát kell alkalmazni mindenfajta erőszakkal szemben.

A Magyar Úszó Szövetségnek pedig a kormány aktív közreműködésével komolyan kellene vennie végre, hogy az úszósport és általában az élsport különösen érintett terület az ilyen erőszakos bűncselekmények szempontjából. Együttműködésben a szakmai szervezetekkel intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy ilyen esetek ne fordulhassanak elő, illetve ne maradhassanak titokban. Például fokozottabb ellenőrzéseket kellene folytatni, felvilágosító órákat kellene tartani a kiskorú úszó sportolók részére, tájékoztatást kell kapniuk az erőszakos közeledés esetén követendő eljárásról, vagyis arról, hogy kihez fordulhatnak, ha velük is hasonló dolog történik. Prevenációs programokat kell indítani a fiatalok számára, az edzőképzésben szerepeltetni kell az arra vonatkozó etikai elveket, amelyeket az edző-tanítvány viszonyban érvényesíteni kell. Meg kell erősíteni a fiatal úszók pszichológiai támogatását, és sorolhatnám még ezeket a további lépéseket, de ezt nyilván az illetékeseknek kellene kitalálniuk, tudniuk.

Mi azt szeretnénk látni, hogy a szexuális erőszakról folyó viták végre ne arról szóljanak, hogy ki volt és ki nem volt hibás. Ítéljük el végre vita nélkül az erőszakot és az erőszaktevőt, ne bagatellizáljuk az ilyen cselekedeteket, és álljunk ki az áldozat mellett! Végre arról szóljanak a viták, hogy milyen módon lehetne megakadályozni azt, hogy az ilyen esetek a továbbiakban is előfordulhassanak! Valódi lépéseket várunk a kormánytól és a szakmai szervezetektől is.

Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen mindannyiuknak. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Ismét megköszönve munkájukat, az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**, mindenkinek jó estét, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 08 perckor ért véget.)

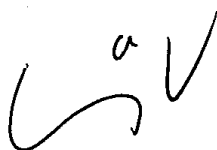
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s.k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)